
АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД

Результати контролю за виконанням умов договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації, здійсненого протягом III кварталу 2008 р. **2**

ХРОНІКА

Про визнання статусу саморегулювальної організації оцінювачів **8**

СТАТИСТИЧНА ЗВІТНІСТЬ

Інформація щодо реформування відносин власності в Україні за 9 місяців 2008 року **9**

КОРПОРАТИВНЕ УПРАВЛІННЯ

М. ШКІЛЬНЯК. Особливості механізму управління державною власністю в Україні **12**

ЗВІТУЮТЬ РЕГІОНИ

В. ЗБУРЖИНСЬКИЙ. Приватизаційні процеси столичного регіону **17**

ФОНДОВИЙ РИНОК

П. ДЗЮБА. Динаміка розвитку міжнародного ринку акцій: досвід кризового періоду **21**

ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ БІЗНЕСУ

Перелік юридичних осіб, які уклали (або переуклали) у жовтні 2008 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває у державній власності **25**

НОРМАТИВНА БАЗА

Закон України від 16 вересня 2008 р. № 509-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо сприяння будівництву» . . . **27**

Постанова Кабінету Міністрів України від 17 вересня 2008 р. № 833 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 22 лютого 2008 р. № 69» **53**

Постанова Кабінету Міністрів України від 24 вересня 2008 р. № 861 «Про доповнення пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 2 квітня 2008 р. № 313» **53**

ПЕРЕДПЛАТА – 2009 **54**

Показчик основних матеріалів, опублікованих у «Державному інформаційному бюлетені про приватизацію» в 2008 році **56**

РЕЗУЛЬТАТИ КОНТРОЛЮ за виконанням умов договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації, здійсненого протягом III кварталу 2008 року*

Згідно з вимогами статей 7 та 27 Закону України «Про приватизацію державного майна» щодо контролю державними органами приватизації (далі – орган приватизації) за станом виконання умов договорів купівлі-продажу державного майна (далі – договір), постановою Кабінету Міністрів України від 12.09.97 № 1012 «Про порядок контролю за діяльністю підприємств, приватизація яких здійснюється за погодженням з Кабінетом Міністрів України», наказом Фонду державного майна України (далі – Фонд) від 27.02.04 № 372 та квартальним графіком перевірок, затвердженим наказом Фонду від 01.07.08 № 754 «Про організацію перевірок виконання умов договорів купівлі-продажу у III кварталі 2008 року», здійснено перевірки виконання покупцями державного майна умов укладених договорів і виявлено таке.

1. Загальні дані про результати контролю

На обліку органів приватизації перебуває 11 812 договорів купівлі-продажу державного майна, у тому числі:

пакетів акцій акціонерних товариств – 1 029;

об'єктів малої приватизації – 7 659;

об'єктів незавершеного будівництва – 3 124.

Із загальної кількості зазначених договорів станом на 01.10.08 органами приватизації контролюється стан виконання умов 2 701 договору (умови решти договорів – 9 111 – виконані, внаслідок чого їх знято з контролю).

Протягом звітної періоду перевірено стан виконання умов 773 договорів, що становить 28,6 відсотка загальної кількості договорів, які перебувають на контролі.

За результатами цієї роботи можна зробити такі загальні висновки.

Перевірками встановлено, що переважна

більшість узятих покупцями об'єктів приватизації зобов'язань виконується належним чином.

Поряд із зазначеним невиконання умов встановлено у 94 випадках (12,2 відсотка загальної кількості договорів, виконання умов яких було перевірено). Найбільше порушень зафіксовано в областях Луганській (61,3 відсотка перевірених договорів), Волинській (46,2), Харківській (26,7), Одеській (22,2), Чернігівській (20,0), Херсонській (18,8), і стосуються вони термінів добудови об'єктів, демонтажу, сплати за об'єкт.

У кожному з виявлених випадків порушення до покупців було застосовано відповідні санкції, передбачені законодавством та договорами.

2. Аналіз стану виконання умов договорів за окремими групами об'єктів приватизації

У розрізі окремих груп об'єктів з числа вищезазначених стан виконання умов договорів (за накопичувальним підсумком) такий.

З усіх договорів, які перебувають на обліку органів приватизації, найбільше порушень умов зафіксовано за договорами купівлі-продажу об'єктів незавершеного будівництва. Із 3 124 договорів цієї групи невиконання умов встановлено за 243 (7,8 відсотка загальної кількості договорів цієї групи), неналежне виконання умов – за 24 (0,8 відсотка). Термін виконання умов не настав за 843 договорами (27,0 відсотків). У повному обсязі виконано умови 2 014 договорів (64,5 відсотка).

Найбільше договорів з тих, що обліковуються, стосуються об'єктів малої приватизації. Із їх загальної кількості – 7 659 – умови в повному обсязі виконано за 6 349 (82,9 відсотка загальної кількості договорів цієї групи). Невиконання умов виявлено за 50 договорами (0,6 відсотка), неналежне виконання (з порушенням термінів) – за 29 договорами (0,4 відсотка). Термін виконання умов не настав за 1 231 до-

* За наказом Фонду державного майна України від 21.10.08 № 1236.

говором (16,1 відсотка).

Стан виконання умов договорів купівлі-продажу пакетів акцій такий.

На обліку органів приватизації перебуває 1 029 договорів купівлі-продажу пакетів акцій відкритих акціонерних товариств. Повне і своєчасне виконання умов встановлено за 897 договорами (87,2 відсотка загальної кількості), неналежне, тобто відставання від передбачених договорами термінів, – за 3 (0,3 відсотка загальної кількості), невиконання – за 28 (2,7 відсотка загальної кількості). За 101 договором (9,8 відсотка) термін виконання умов не настав.

Серед зазначених договорів купівлі-продажу пакетів акцій 124 договори стосуються підприємств, що мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, з них на обліку центрального апарата Фонду перебувають 100 договорів, у регіональних відділеннях – 24.

Стан виконання умов цих договорів такий:

за 100 договорами (80,6 відсотка загальної кількості) умови виконані в повному обсязі;

за 20 договорами (16,1 відсотка) кінцеві терміни здійснення інвестицій та виконання інших зобов'язань не настали;

за 4 договорами (3,2 відсотка) зафіксовано невиконання умов договору.

Органи приватизації здійснюють заходи щодо забезпечення безумовного їх виконання, а в разі недосягнення позитивних результатів буде вжито заходів із розірвання договорів та повернення пакетів акцій у власність держави.

3. Дані про стан виконання покупцями об'єктів приватизації найхарактерніших умов договорів

За звітний період найбільше порушень умов договорів зафіксовано за договорами купівлі-продажу об'єктів незавершеного будівництва щодо термінів добудови та розбирання об'єктів. Зокрема, невиконання умов встановлено за 32 договорами (4,1 відсотка перевірених), з яких найбільшу кількість зафіксовано регіональними відділеннями Фонду по Луганській (13) та Волинській (5) областях. Зазначеними регіональними відділеннями розпочато претензійно-позовну роботу з метою застосування до покупців передбачених законодавством та договорами норм відповідальності.

Факти порушення розрахунків за придбані об'єкти приватизації встановлено загалом за 10 договорами цієї групи (1,3 відсотка перевірених) регіональними відділеннями Фонду по Житомирській та Львівській областях (по

два договори).

Недотримання термінів державної реєстрації нової форми власності придбаних покупцями об'єктів приватизації виявлено за двома договорами (0,3 відсотка перевірених). Недисциплінованість покупців у цій частині виявлена регіональними відділеннями Фонду по Дніпропетровській та Одеській областях. Поряд з недисциплінованістю покупців однією з причин несвоєчасної реєстрації залишається зволікання органів місцевого самоврядування з її оформленням.

Результати перевірки стану виконання покупцями зобов'язань щодо збереження існуючої на момент приватизації кількості робочих місць та створення нових такі.

На контролі органів приватизації перебуває 175 договорів (6,5 відсотка загальної кількості договорів, які контролюються), що містять умову щодо збереження кількості робочих місць, яка існувала на об'єктах на момент їх приватизації, та 141 договір (5,2 відсотка) – щодо створення нових робочих місць.

Протягом звітнього періоду перевірено 53 договори (6,8 відсотка загальної кількості перевірених) з умовою щодо збереження робочих місць та 31 договір (4,0 відсотки) – щодо створення нових.

Результати перевірок засвідчили, що на момент приватизації кількість робочих місць на підприємствах, стосовно яких укладено зазначені договори з умовою збереження робочих місць, становила 47 710 одиниць, на цей момент їх кількість становить 49 624. Отже, власниками в післяприватизаційний період ця умова договорів виконана і додатково створено 1 914 нових робочих місць.

Наприклад, за договором купівлі-продажу пакета акцій ВАТ «Київполіграфмаш» (покупець – ТОВ «Виробничо-торговельна компанія «Полімерцентр») передбачено протягом 5 років збереження 114 робочих місць. На момент перевірки робочі місця збережені та створені 116 нових. За договором купівлі-продажу від 27.04.06 № 1112 майнового комплексу КДТП «Надія» (м. Київ) передбачено збереження 18 робочих місць. На момент перевірки робочі місця збережені та їх кількість збільшена на одне.

На виконання зобов'язання щодо створення нових робочих місць, яке передбачено 31 договором, власниками приватизованих об'єктів у післяприватизаційний період створено 707 робочих місць, що на 150 робочих місць більше, ніж передбачалось умовами договорів.

Наприклад, у Вінницькій області за двома до-

говорами купівлі-продажу ВАТ «СВАТ «Вінницьке обласне виробниче підприємство по племенній справі в тваринництві» створено 27 нових робочих місць за кожним договором, з них 21 робоче місце створено позапланово. В Івано-Франківській області за договором купівлі-продажу групи інвентарних об'єктів – будівель та споруд колишнього військового містечка № 89 – покупцем (ВАТ «Івано-Франківськцемент») створено 57 робочих місць, що на 7 робочих місць більше, ніж передбачалось умовами договору.

Слід зазначити також, що в ході перевірок органами приватизації зафіксовано створення нових робочих місць за договорами, в яких умова щодо збереження або створення нових робочих місць не передбачена. У звітному кварталі із загальної кількості перевірених на 20 об'єктах приватизації зафіксовано створення 234 нових робочих місця. Наприклад, у Сумській області покупцем (фізичною особою), який придбав нежиле приміщення першого поверху гуртожитку в м. Шостці, відкрито заклад для проведення дозвілля молоді із сучасним комп'ютерним клубом, що поліпшило соціальну інфраструктуру міста. Власником приватизованого об'єкта на ремонт приміщення та придбання обладнання витрачено 114,7 тис. грн., створено 14 нових робочих місць, що не передбачалось умовами договору.

У Дніпропетровській області за договором купівлі-продажу від 13.07.06 № 2550 цілісного майнового комплексу «Криворізький державний навчально-курсний комбінат» створено 13 нових робочих місць, що не передбачалось умовами договору.

У Закарпатській області під час перевірки виконання умов договору купівлі-продажу комплексу будівель та споруд паливного складу, покупцем якого є фізична особа, зафіксовано створення 4 нових робочих місць. На момент перевірки завершена реконструкція адміністративної будівлі, створено два нових робочих місця. Одночасно проводяться будівництво та реконструкція гаража під автомаїстерню і створено два нових робочих місця.

Існують також інші приклади, коли завдяки добросовісній діяльності власників приватизованих об'єктів та ефективному контролю з боку органів приватизації вдається досягати позитивних результатів не лише у фінансових та економічних, й соціальних напрямках розвитку регіонів.

Результати перевірок стану виконання інвес-

тиційних зобов'язань та інших, виражених у грошовій формі, свідчать про таке.

Зазначені зобов'язання містять 866 договорів купівлі-продажу пакетів акцій, 367 договорів купівлі-продажу об'єктів малої приватизації і 89 договорів купівлі-продажу об'єктів незавершеного будівництва.

Загалом цими договорами передбачено надходження інвестицій на підприємства (в період з 1995 до 2018 року) на загальну суму 9 629,41 млн грн., 1 445,22 млн дол. США та 19,26 млн євро, у тому числі станом на 14.10.08 – 7 030,6 млн грн., 533,46 млн дол. США та 19,26 млн євро.

Фактично станом на 14.10.08 на вітчизняні підприємства надійшло 6 840,43 млн грн., 772,13 млн дол. США та 72,0 млн євро (у перерахунку на національну валюту – 9 876,725 млн грн.).

За групами договорів ці цифри розподіляються так.

Договорами купівлі-продажу пакетів акцій відкритих акціонерних товариств передбачено надходження в період з 1995 до 2018 року коштів на загальну суму 8 715,36 млн грн., 1 424,51 млн дол. США та 19,26 млн євро. У тому числі на стратегічно важливі для економіки та безпеки держави підприємства протягом зазначеного періоду передбачено надходження 5 036,42 млн грн., 1 097,0 млн дол. США.

Фактично в період з 1995 року до 14.10.08 надійшло інвестицій за всіма договорами купівлі-продажу пакетів акцій на суму 6 464,52 млн грн., 771,15 млн дол. США та 72,0 млн євро, у тому числі за договорами купівлі-продажу пакетів акцій стратегічно важливих для економіки і безпеки держави підприємств – 3914,76 млн грн., 537,21 млн дол. США (за умовами цих договорів передбачено надходження 3 600,65 млн грн., 322,68 млн дол. США).

Договорами купівлі-продажу об'єктів незавершеного будівництва у період з 1995 року до липня 2018 року заплановано надходження інвестицій на суму 532,93 млн грн. і 10,0 тис. дол. США, станом на 14.10.08 – 185,9 млн грн. та 10,0 тис. дол. США. Фактично на звітну дату надійшло 235,88 млн грн. і 27,756 тис. дол. США.

Договорами купівлі-продажу об'єктів малої приватизації інвестиційними зобов'язаннями покупців за період з 1995 до 2018 року передбачено здійснення інвестицій на загальну суму 381,13 млн грн. і 20,7 млн дол. США, станом на 14.10.08 – 117,21 млн грн. та 700,0 тис. дол. США. Фактично на звітну дату надійшло 140,57 млн грн. і 956,22 тис. дол. США.

Особливий інтерес інвестори виявляють до підприємств базових галузей економіки, а саме: чорної та кольорової металургії (обсяг здійснених інвестицій – 2 549,07 млн грн. та 456,00 млн дол. США), машинобудування та металообробки (1 032,68 млн грн. та 36,24 млн дол. США), енергетичної та паливної галузей промисловості (833,48 млн грн., 57,92 млн дол. США та 71,14 млн євро).

Результати аналізу напрямів залучення інвестицій у розрізі галузей промисловості свідчать, що більша частина залучених інвестицій спрямовується на технічне переозброєння та реконструкцію виробництва (3 696,42 млн грн. та 436,93 млн дол. США), що необхідно для розвитку виробничої бази підприємств з метою випуску конкурентоспроможної продукції.

Наступним напрямом залучення інвестицій за кількісними показниками є погашення кредиторської заборгованості підприємств з платежів до бюджету всіх рівнів та перед Пенсійним фондом (обсяг здійснених інвестицій – 115,41 млн грн., 42,33 млн дол. США).

Фонд контролював стан виконання умов 15 договорів купівлі-продажу пакетів акцій енергетичних компаній, що мали стратегічне значення для економіки та безпеки держави, з них 7 залишаються стратегічно важливими.

Згідно з умовами зазначених договорів протягом 1996 – 2006 років на розвиток компаній, погашення простроченої кредиторської заборгованості та поповнення обігових коштів передбачалося здійснити інвестицій на загальну суму 1 041,03 млн грн. та 13,25 млн дол. США.

На цей момент зобов'язання, передбачені умовами 7 зазначених договорів, виконані вчасно та в повному обсязі (інвестовано – 264,01 млн грн. та 13,25 млн дол. США).

За інформацією ДП «Енергоринок», між ним та ВАТ «ЕК «Херсонобленерго» укладено договір від 17.04.01 № 430/02 про реструктуризацію заборгованості, який передбачав обов'язок ВАТ «ЕК «Херсонобленерго» сплатити на користь ДП «Енергоринок» дванадцятьма кварталними платежами в період з 28.05.03 до 28.05.06 кошти в розмірі 400,769 млн грн. За період дії договору заборгованість зменшилася до 367,314 млн грн.

4. Заходи, вжиті державними органами приватизації з метою усунення фактів порушень умов продажу об'єктів приватизації

У всіх виявлених випадках порушення покупцями взятих зобов'язань органами привати-

зації здійснювалася претензійно-позовна робота. Зокрема, крім заходів зі стягнення штрафів, пені та неустойок (загальна сума нарастаючим підсумком за весь період контролю становить 13 245,8 тис. грн. та 106,4 тис. дол. США), після використання всіх можливостей досудового врегулювання спорів у напрямі забезпечення реалізації цих умов органами приватизації здійснювалися дії з розірвання (визнання недійсними) договорів та повернення відчужених за ними об'єктів у державну власність. У звітному періоді сплачена сума штрафних санкцій становить 746,334 тис. грн.

Станом на 01.10.08 у власність держави повернуто 263 об'єкти приватизації, з яких 81 – пакети акцій, 48 – цілісні майнові комплекси і 134 – об'єкти незавершеного будівництва. За 134 договорами триває претензійно-позовна робота щодо розірвання (визнання недійсними) і повернення відчужених за ними об'єктів у державну власність (з них 16 – пакети акцій, 18 – цілісні майнові комплекси та 100 – об'єкти незавершеного будівництва).

Із загальної кількості повернутих у державну власність об'єктів приватизації повторно продано 148, у тому числі 49 – пакети акцій, 71 – об'єкти незавершеного будівництва, 28 – цілісні майнові комплекси.

Загальна сума коштів, одержаних від продажу повернутих державі об'єктів за рішеннями судів, накопичувальним підсумком становить 97,23 млн грн., що майже вдвічі перевищує суму, одержану державою від першого продажу цих об'єктів.

5. Приклади позитивних результатів роботи органів приватизації та діяльності власників приватизованого майна у процесі реалізації умов договорів

Перевірками зафіксовані конкретні приклади поліпшення виробничого та фінансового стану приватизованих підприємств унаслідок успішної реалізації власниками взятих зобов'язань. Крім наведених прикладів, це такі:

у Кіровоградській області:

за результатами перевірок, здійснених Регіональним відділенням Фонду по Кіровоградській області, зафіксовано ефективне використання власником (фізичною особою) придбаного за договором купівлі-продажу об'єкта приватизації – центру культури та дозвілля, що перебуває на балансі ВАТ «Олександрійський завод поліграфічної техніки», розташованого в м. Олександрії. Покупцем

здійснено інвестицій на суму 177,06 тис. грн. (за планом – 177,0 тис. грн.), проведено капітальний ремонт даху та фасаду приміщення. Налагоджено індивідуальне опалення. Щорічно проводяться ремонтні роботи навчальних аудиторій та допоміжних приміщень. Прилегла територія утримується в належному санітарно-технічному стані. На час перевірки діє договір оренди. На орендованій площі здійснює освітню діяльність Олександрійська філія Кіровоградського інституту регіонального управління та економіки. З моменту укладення договору створено 50 робочих місць. На базі приміщення центру культури та дозвілля проводяться такі заходи:

робота з ветеранами району, улаштовуються засідання ради ветеранів; святкування урочистостей;

тематичні вечори відпочинку; дискотеки; виступи професійних акторів та колективів художньої самодіяльності; літературні вечори;

улаштовуються акції милосердя для дітей-сиріт; розважальні святкові заходи; надається психологічна допомога дітям;

робота з пропаганди правових знань серед населення мікрорайону; здійснюються консультації з правових питань;

науково-технічні конференції, семінари, «круглі столи» для навчальних закладів міста та району;

за договором купівлі-продажу приміщення магазину № 18 – 19, що перебуває на балансі Знамянського державного виробничо-торгівельного підприємства робітничого постачання (м. Долинська), покупцем (фізичною особою) профінансовано капітальний ремонт усієї будівлі. У приміщенні облаштовані торговельні зали та кімната відпочинку для працівників. Функціонує магазин «Меблі» (до приватизації понад 5 років виробнича діяльність у приміщенні магазину не здійснювалася). З початку приватизації даного об'єкта створено 14 робочих місць, з них у 2007 – 2008 роках – три;

у Миколаївській області:

покупцем ПП «Видавництво «Посейдон» на ВАТ «Інгул» протягом 2008 року здійснено інвестицій на суму 550,0 тис. грн. (усього протягом 2006 – 2008 років – 1 300,0 тис. грн.) для забезпечення приросту виробничих потужностей та технічного переозброєння, реконструкції виробництва. За результатами роботи в 2005 році підприємство вийшло на безбиткову діяльність, а починаючи з 2006 року має чистий прибуток, який постійно зростає (у першому півріччі 2008 року чистий прибуток збільшився в 2,3 рази порівняно з

першим півріччям 2007 року). У 2008 році покупцем продовжується проведення великого обсягу робіт, зокрема, з упровадження прогресивних технологій, механізації та автоматизації виробництва. Приділяється увага соціальній діяльності підприємства: заробітна плата виплачується в повному обсязі та порівняно з першим півріччям 2007 року зросла в 1,3 рази, забезпечується стимулювання працівників, зменшується частка виробництва з небезпечними та шкідливими умовами праці;

власником бази відпочинку «Автомобіліст» здійснено інвестицій на ремонт та підготовку бази до оздоровчого сезону на суму 134,8 тис. грн.;

ТОВ «Аква-Тур» – власником бази відпочинку «Прикарпаття» – на її ремонт та підготовку до оздоровчого сезону витрачено 120,0 тис. грн.;

у Черкаській області:

під час перевірки виконання умов договору купівлі-продажу 25-відсоткового пакета акцій ВАТ «Дашуківські бентоніти» (покупець – ЗАТ «Даш-Бент Інвест») встановлено, що порівняно з доприватизаційним періодом на підприємстві значно поліпшилися фінансові, економічні та соціальні показники діяльності за рахунок здійснення модернізації і реконструкції підприємства, розробки нових технологій, упровадження інноваційних проектів, освоєння нових ринків збуту продукції, удосконалення системи заробітної плати і матеріального стимулювання працівників.

Так, обсяг виробництва товарної продукції у порівнянних цінах за роками збільшився в 2,9 рази (у 2003 році – 15 671,1 тис. грн.; у 2007 році – 45 478,0 тис. грн.); у порівнянних півріччях обсяги виробництва збільшилися в 3,4 рази (у першому півріччі 2003 року – 6 567,9 тис. грн.; у першому півріччі 2008 року – 22 283,2 тис. грн.).

Здійснено інвестицій у побудову управління якості відповідно до вимог міжнародного стандарту ISO 9000 на загальну суму 6 594,076 тис. грн. замість запланованих 6 100,0 тис. грн. Інвестиції спрямовувалися на модернізацію виробництва, упровадження нових технологій, захист довкілля.

На підприємстві збільшено кількість працівників (станом на 01.07.03 – 351; 01.10.08 – 390). Чистий прибуток підприємства збільшився майже в 40 разів (у 2002 році – 127,0 тис. грн., у 2007 році – 5 072,0 тис. грн.);

у Луганській області:

під час перевірки виконання умов договору купівлі-продажу 50-відсоткового пакета акцій

ВАТ «Свердловський машинобудівний завод» (покупець – ВАТ «Дружківський машинобудівний завод») встановлено, що порівняно з доприватизаційним періодом на підприємстві значно поліпшилися фінансові, економічні та соціальні показники діяльності підприємства за рахунок здійснення модернізації і реконструкції підприємства, розробки нових технологій та впровадження інноваційних проєктів, освоєння нових ринків збуту продукції, удосконалення системи заробітної плати і матеріального стимулювання працівників.

Збільшилися обсяги виробництва (за планом на 2007 рік – 21 700,0 тис. грн., фактично – 22 202,5 тис. грн.). На підприємстві збережені існуючі та створені нові робочі місця (станом на 01.12.04 – 931; 01.08.08 – 942). Погашена прострочена кредиторська заборгованість ВАТ перед Пенсійним фондом у сумі 600,0 тис. грн. Здійснено інвестицій на загальну суму 9 901,5096 тис. грн. за запланованих 9 874,4 тис. грн.

6. Загальні питання роботи із забезпечення реалізації умов продажу державного майна

У звітному періоді органами приватизації забезпечено виконання вимог відповідних організаційно-розпорядчих актів щодо обсягів охоплення укладених договорів перевірками виконання їх умов та термінів передання звітів до Фонду. Кращими регіональними відділеннями за якістю організації та здійснення контролю, звітності, відпрацювання пропозицій щодо подальшого нормативного та методологічного забезпечення контролю є регіональні відділення Фонду по Дніпропетровській, Житомирській, Київській, Луганській, Львівській, Миколаївській, Одеській, Полтавській, Харківській, Чернігівській областях та м. Києву.

Водночас у звітному періоді тривала робота, спрямована на врегулювання проблемних питань, які виникли в договірних відносинах між Фондом та власниками пакетів акцій окремих акціонерних товариств. Станом на 14.10.08 проведені засідання комісії Фонду з питань корегування умов договорів з метою деталізації та уточнення термінів, обсягів узятих зобов'язань та термінів перевірок стану їх виконання, надані роз'яснення з питань післяприватизаційного супроводження за всіма отриманими за звітний період запитамі, що надходили до Фонду. За даними отриманих Фондом звітів, аналогічна робота проведена в регіональних відділеннях.

Поряд із зазначеним актуальним і невирішеним із проблемних питань післяприватизаційного супроводження об'єктів приватизації залишається питання фінансування охорони та утримання значної кількості об'єктів, які за рішеннями судів повернуті в державну власність до моменту їх повторного продажу. Це питання має бути вирішено в разі прийняття Верховною Радою України у складі норм законопроекту «Про внесення змін до деяких законів з питань приватизації» пропозиції Фонду щодо такого фінансування за рахунок надходжень до Державного бюджету України від приватизації. На цей момент вказаний законопроект не прийнятий, державним бюджетом на 2008 рік зазначені витрати не передбачені, а під час опрацювання законопроекту «Про Державний бюджет України на 2009 рік» пропозиція Департаменту постприватизаційного супроводження (далі – департамент) щодо врахування вказаних витрат відхилена, оскільки такі витрати не передбачені законодавством з питань приватизації та існують лише у проєкті змін і доповнень до нього.

Крім висвітленої діяльності у звітному періоді департамент продовжував роботу з Міністерством фінансів України та іншими, визначеними відповідним дорученням уряду, міністерствами і відомствами у складі робочої групи з питань погашення простроченої заборгованості за кредитами, залученими державою або під державні гарантії. За результатами роботи цієї групи Фондом підготовлено і погоджено проєкти Комплексного плану заходів щодо забезпечення погашення простроченої заборгованості юридичних осіб перед державою за такими кредитами та розпорядження Кабінету Міністрів України про його затвердження.

Інформація про результати діяльності державних органів приватизації щодо результатів контролю за виконанням умов договорів купівлі-продажу, проблемних питань та шляхів їх вирішення, з метою забезпечення прозорості післяприватизаційного супроводження об'єктів приватизації подається через засоби масової інформації, у тому числі шляхом розміщення на веб-сайті Фонду.

Про визнання статусу саморегульвної організації оцінювачів

Відповідно до результатів перевірки документів, поданих Всеукраїнською громадською організацією «Спілка оцінювачів землі» до Фонду державного майна України згідно з Порядком визнання Фондом державного майна України статусу саморегульвної організації оцінювачів, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 13.12.01 № 1668 «Про затвердження Порядку визнання Фондом державного майна України статусу саморегульвної організації оцінювачів», **Всеукраїнську громадську організацію «Спілка оцінювачів землі» (ВГО «СОЗ») визнано саморегульвною організацією оцінювачів.**

Перевірка вищезазначених документів відбувалася з урахуванням вимог наказу ФДМУ від 19.12.01 № 2357, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.01.02 за № 25/6313.

Під час перевірки документів ФДМУ використовував відомості Державного реєстру оцінювачів та Державного реєстру суб'єктів оціночної діяльності, проводилося телефонне опитування.

Кількість організацій у складі ВГО «СОЗ»:

- у Вінницькому обласному відділенні – 7,
- Волинському обласному відділенні – 4,
- Дніпропетровському обласному відділенні – 15,
- Донецькому обласному відділенні – 18,
- Запорізькому обласному відділенні – 18,
- Івано-Франківському обласному відділенні – 1,
- Кіровоградському обласному відділенні – 3,
- Київському обласному відділенні – 30,
- Кримському відділенні – 39,
- Львівському обласному відділенні – 9,
- Миколаївському обласному відділенні – 11,
- Одеському обласному відділенні – 17,
- Полтавському обласному відділенні – 16,
- Рівненському обласному відділенні – 25,
- Тернопільському обласному відділенні – 2,
- Севастопольському обласному відділенні – 32,
- Харківському обласному відділенні – 29,
- Херсонському обласному відділенні – 8,
- Чернігівському обласному відділенні – 2.

Фонд державного майна України перевіряв інформацію згідно з даними Державного реєстру оцінювачів стосовно оцінювачів (286 осіб), включених до переліку вищезазначеної організації.

За результатами перевірки документів, наданих ВГО «СОЗ» до ФДМУ для визнання статусу саморегульвної організації оцінювачів, встановлено, що всі особи, включені до складу вищезазначеної організації, здійснюють професійну оціночну діяльність у формах, передбачених ст. 4 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні»; всі документи ВГО «СОЗ» оформлені відповідно до вимог чинного законодавства України, недостовірностей у вищезазначених документах не виявлено.

За наказом ФДМУ від 27.10.08 № 1251

ІНФОРМАЦІЯ щодо реформування відносин власності в Україні за 9 місяців 2008 року

За даними відомчої звітності з питань приватизації за формою № 1-приватизація «Інформація про приватизацію майна підприємства, установи, організації», затвердженою наказом ФДМУ від 10.07.06 № 1067 «Про затвердження форми звітності № 1-приватизація, додатка до форми звітності № 1-приватизація та Інструкції щодо їх заповнення»* та зареєстрованою у Мін'юсті 26.07.06 за № 873/12747 (із змінами, внесеними наказом ФДМУ від 05.03.08 № 262 «Про внесення змін до наказу Фонду державного майна України від 10.07.06 № 1067», зареєстрованим у Мін'юсті 19.03.08 за № 228/14919)**, з початку процесу приватизації станом на 01.09.08 реформовано 117 884 об'єкти, з яких понад три чверті (89 791 об'єкт) належали до комунальної форми власності, решта (28 093 об'єкти) – до державної.

Переважає більшість об'єктів (83,65 %) належала до групи А, інші – до груп Б, В, Г (9,75 %), Д (4,23 %), Ж (1,26 %) та Е (1,11 %). За регіональним розподілом значна кількість об'єктів групи А зосереджувалася в Донецькій (10 904 об'єкти), Львівській (10 135 об'єктів), Дніпропетровській (6 557 об'єктів) областях та м. Києві (10 744 об'єкти). За групами Б, В, Г більшість реформованих об'єктів зосереджувалася у Донецькій (951 об'єкт), Дніпропетровській (783 об'єкти), Харківській (681 об'єкт), Луганській (614 об'єктів), Київській (580 об'єктів), Львівській (510 об'єктів) областях та м. Києві (688 об'єктів). Розподіл

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2006, № 10, с. 47 – 55. – Прим. ред.

** Там же, 2008, № 5, с. 45. – Прим. ред.

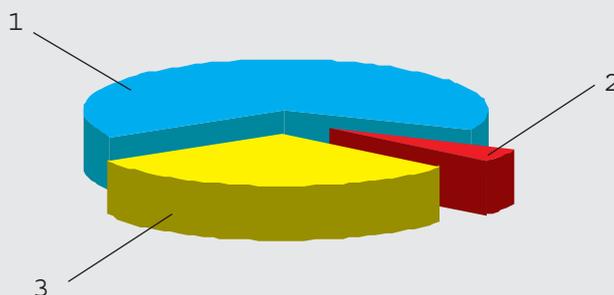

Рис. 1. Розподіл реформованих об'єктів за категоріями (станом на 01.09.08):

1 – структурні підрозділи підприємств (65,0 %);
2 – ОНБ (4,2 %); 3 – ЦМК підприємств (30,8 %)

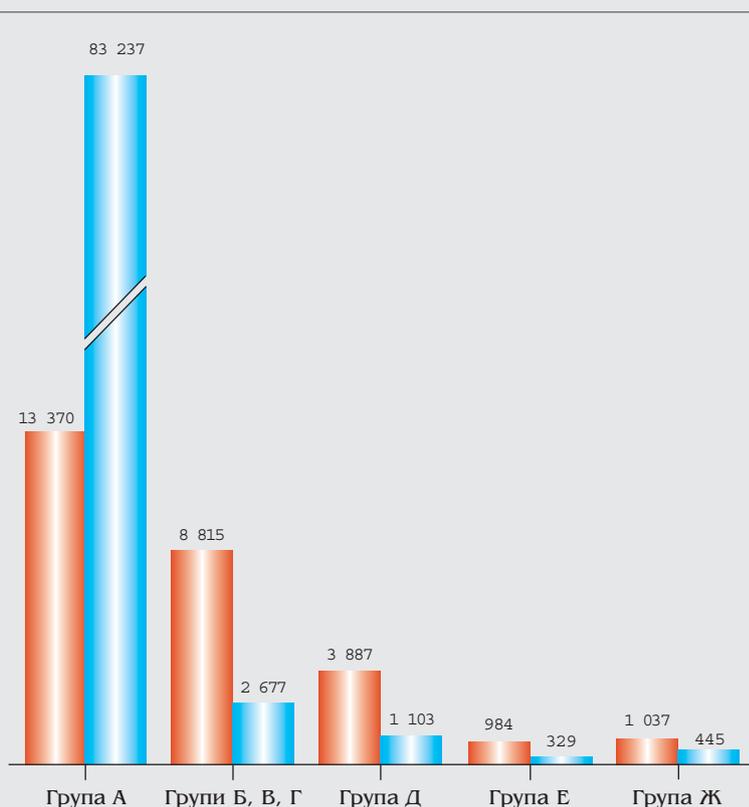

Рис. 2. Розподіл реформованих об'єктів за класифікаційними групами (станом на 01.09.08):

 – об'єкти державної форми власності;
 – об'єкти комунальної форми власності

Таблиця 1

**Розподіл об'єктів за способами приватизації
(станом на 01.09.08)***

Спосіб приватизації	Усього об'єктів	% загальної кількості
Викуп об'єкта приватизації	60 494	51,32
Викуп за альтернативним планом приватизації	456	0,39
Викуп майна, зданого в оренду з правом викупу	21 359	18,12
Продаж на аукціоні	17 701	15,01
Продаж за некомерційним конкурсом	2 413	2,04
Продаж за комерційним конкурсом	4 902	4,16
Продаж акцій ВАТ	10 559	8,96
Разом...	117 884	100

Таблиця 2

Розподіл реформованих об'єктів у розрізі регіонів за формами власності до приватизації (станом на 01.09.08)

Регіон	Усього об'єктів	Форма власності			
		державна		комунальна	
		Усього об'єктів	% загальної кількості	Усього об'єктів	% загальної кількості
Автономна Республіка Крим	6 223	383	6,15	5 840	93,85
Область:					
Вінницька	2 752	1 171	42,55	1 581	57,45
Волинська	2 560	684	26,72	1 876	73,28
Дніпропетровська	7 614	1 800	23,64	5 814	76,36
Донецька	12 430	4 120	33,15	8 310	66,85
Житомирська	2 783	1 227	44,09	1 556	55,91
Закарпатська	2 821	396	14,04	2 425	85,96
Запорізька	5 045	1 306	25,89	3 739	74,11
Івано-Франківська	4 037	476	11,79	3 561	88,21
Київська	3 083	1 069	34,67	2 014	65,33
Кіровоградська	2 364	679	28,72	1 685	71,28
Луганська	5 068	1 640	32,36	3 428	67,64
Львівська	11 295	1 512	13,39	9 783	86,61
Миколаївська	3 482	1 059	30,41	2 423	69,59
Одеська	4 829	1 442	29,86	3 387	70,14
Полтавська	3 013	848	28,14	2 165	71,86
Рівненська	2 180	844	38,72	1 336	61,28
Сумська	2 842	842	29,63	2 000	70,37
Тернопільська	2 955	745	25,21	2 210	74,79
Харківська	6 468	1 558	24,09	4 910	75,91
Херсонська	2 334	550	23,56	1 784	76,44
Хмельницька	2 393	577	24,11	1 816	75,89
Черкаська	2 322	774	33,33	1 548	66,67
Чернівецька	2 969	493	16,60	2 476	83,40
Чернігівська	1 642	639	38,92	1 003	61,08
м. Київ	11 722	1 084	9,25	10 638	90,75
м. Севастополь	658	175	26,60	483	73,40
Разом...	117 884	28 093	23,83	89 791	76,17

об'єктів за способами приватизації наведений у табл. 1. Приватизація майна підприємств, установ та організацій здійснювалася переважно шляхом викупу (51,32 %).

Розподіл реформованих об'єктів у розрізі регіонів за формами власності до приватизації наведений у табл. 2.

Питома вага реформованих об'єктів державної форми власності перевищує середній показник по державі (23,83 %) в областях: Житомирській (44,09 %), Вінницькій (42,55 %), Чернігівській (38,92 %), Рівненській (38,72 %) та Київській (34,67 %). Питома вага реформованих об'єктів комунальної форми власності перевищує середній показник по Україні (76,17 %) в Автономній Республіці Крим (93,85 %), м. Києві (90,75 %), Івано-Франківській (88,21 %), Львівській (86,61%) та Закарпатській (85,96 %) областях.

За видами економічної діяльності процесом приватизації найбільше охоплені цілісні майнові комплекси підприємств торгівлі, побутових виробів та предметів особистого вжитку, промисловості, з надання комунальних та індивідуальних послуг.

За 9 місяців 2008 року в процесі приватизації змінив форму власності 4 031 об'єкт: державної – 224, комунальної – 3 807.

Розподіл реформованих об'єктів у розрізі регіонів за 9 місяців 2008 року наведено в табл. 3.

У звітному періоді за класифікаційними групами реформовані об'єкти розподілялися так: А – 3 946 (97,89 %); Д – 26 (0,65 %); Ж – 31 (0,77 %); В, Г – 11 (0,27 %); Е – 17 (0,42 %).

За регіональною ознакою найбільше об'єктів групи А реформовано в м. Києві (630), Львівській (398), Донецькій (372) та Харківській (352) областях, групи Д – по 4 в Донець-

* Дані наведено з урахуванням вилучення об'єктів, з якими, за інформацією ФДМУ, регіональних відділень ФДМУ, органів місцевого самоврядування, розірвано договори купівлі-продажу станом на 01.09.08

кій, Львівській та Миколаївській областях.

Об'єкти групи А комунальної форми власності, які становлять 95,51 % загальної кількості об'єктів цієї класифікаційної групи, реформовані переважно шляхом викупу (66,99 %) та оренди з викупом (20,43 %), на аукціонах продано 9,34 %, решту – іншими способами.

Об'єкти групи А державної форми власності приватизовано переважно шляхом викупу (61,58 %), продажу на аукціонах – 34,46 %, решту викуплено через оренду (3,39 %).

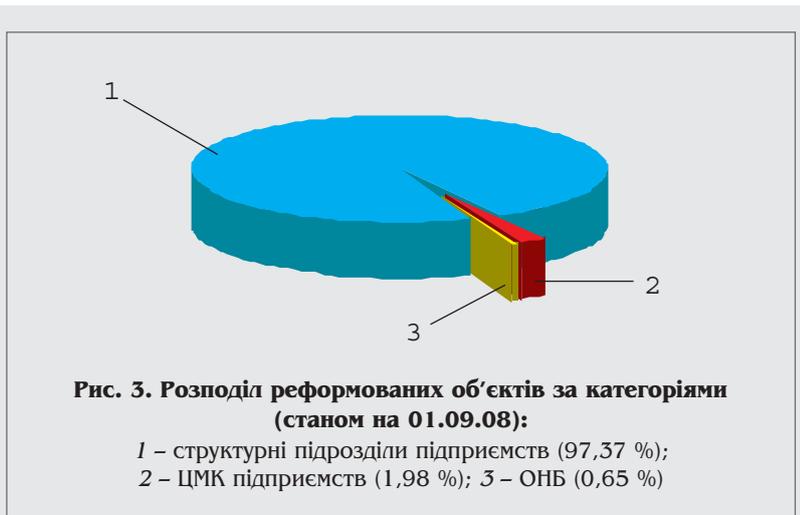
Переважну більшість об'єктів груп Д і Ж як державної, так і комунальної форми власності продано на аукціонах та шляхом викупу.

Наведені дані свідчать, що найчастіше об'єктами приватизації стають структурні підрозділи підприємств, здебільшого приміщення, будівлі та споруди, які належать до об'єктів групи А (97,37 %).

Серед способів приватизації протягом 9 місяців 2008 року найпоширенішими були викуп, викуп майна, зданого в оренду, та продаж на аукціоні – відповідно 66, 19 та 11 % загальної кількості реформованих об'єктів по Україні.

Приватизація державного та комунального майна у звітному періоді здійснювалася виключно за грошові кошти. За договорами купівлі-продажу від продажу об'єктів комунальної форми власності до відповідних місцевих бюджетів має надійти 137,9 млн грн. Крім того, від продажу об'єктів груп А, Д, Е, Ж державної форми власності за договорами купівлі-продажу до державного бюджету має надійти 232,6 млн грн. Сумарна номінальна вартість статутних фондів об'єктів великої приватизації, які у звітному році змінили державну форму власності, становить 381,8 млн грн.

Відділ статистичної звітності та моніторингу роздержавлення власності Департаменту інформаційних технологій, моніторингу та прогнозування

Таблиця 3
Розподіл реформованих об'єктів у розрізі регіонів (станом на 01.09.08)

Регіон	Усього об'єктів	Форма власності			
		державна		комунальна	
		Усього об'єктів	% загальної кількості	Усього об'єктів	% загальної кількості
Автономна Республіка Крим	309	2	0,65	307	99,35
Область:					
Вінницька	42	13	30,95	29	69,05
Волинська	31	5	16,13	26	83,87
Дніпропетровська	178	11	6,18	167	93,82
Донецька	378	16	4,23	362	95,77
Житомирська	130	13	10,00	117	90,00
Закарпатська	91	2	2,20	89	97,80
Запорізька	203	8	3,94	195	96,06
Івано-Франківська	68	3	4,41	65	95,59
Київська	29	6	20,69	23	79,31
Кіровоградська	58	3	5,17	55	94,83
Луганська	208	13	6,25	195	93,75
Львівська	411	35	8,52	376	91,48
Миколаївська	200	13	6,50	187	93,50
Одеська	85	10	11,76	75	88,24
Полтавська	137	4	2,92	133	97,08
Рівненська	48	10	20,83	38	79,17
Сумська	78	6	7,69	72	92,31
Тернопільська	53	2	3,77	51	96,23
Харківська	355	15	4,23	340	95,77
Херсонська	59	6	10,17	53	89,83
Хмельницька	30	5	16,67	25	83,33
Черкаська	58	7	12,07	51	87,93
Чернівецька	107	0	0,00	107	100,00
Чернігівська	23	2	8,69	21	91,31
м. Київ	632	8	1,27	624	98,73
м. Севастополь	30	6	20,00	24	80,00
Разом...	4 031	224	5,56	3 807	94,44

Особливості механізму управління державною власністю в Україні

Михайло ШКІЛЬНЯК

Важливою умовою розвитку національної економіки є формування дієвого механізму управління державною власністю.

Держава може впливати на розвиток національної економіки шляхом як державного регулювання при проведенні державної економічної політики, так і безпосередньо функціонування державного сектору та виконання ним притаманних державі функцій забезпечення сприятливих умов для розвитку суб'єктів господарювання недержавного сектору економіки.

З метою забезпечення управління державною власністю необхідний механізм забезпечення вирішення зазначених питань з урахуванням вимог соціально-економічного розвитку національної економіки. На наш погляд, таким вимогам відповідає механізм управління державною власністю, схематично показаний на рисунку.

Перш за все важливим елементом механізму управління державною власністю слід визнати його концептуальні положення, які, з одного боку, повинні ґрунтуватися на теоретико-методологічних засадах та накопиченому світовому досвіді управління державною власністю, а з іншого боку, враховувати загальну економічну політику держави та вимоги до управління державною власністю виходячи зі стану національної економіки та ефективності функціонування державного сектору.

Особливість механізму управління державною власністю в Україні, що зумовлюється трансформаційним характером національної економіки, полягає в такому. При розгляді процесів управління необхідно розрізняти як власне систему управління, так і способи управління у двох взаємозалежних, але відносно самостійних аспектах: по-перше, процес перетворення однієї форми власності на іншу, постійну (приватизація) або тимчасову (оренда, застава, довірче управління); по-друге, управління державною власністю у випадку, коли вона не змінює форму і залишається державною постійно або протягом тривалого часу. Такий розподіл тимчасовий і повинен тривати до завершення активних процесів приватизації як системного соціально-економічного процесу.

Оскільки в економічній літературі не наводиться однозначного визначення мети та завдань управління державною власністю, на наш погляд, основними з них є такі:

- оптимізація структури державної власності (як шляхом приватизації, так і нарощування активів у відповідних сферах діяльності та націоналізації);

- зростання доходів державного бюджету за рахунок ефективного управління державною власністю;

- використання державних активів для залучення приватних інвестицій до реального сектору національної економіки та створення сприятливих умов для функціонування суб'єктів господарювання різних форм власності.

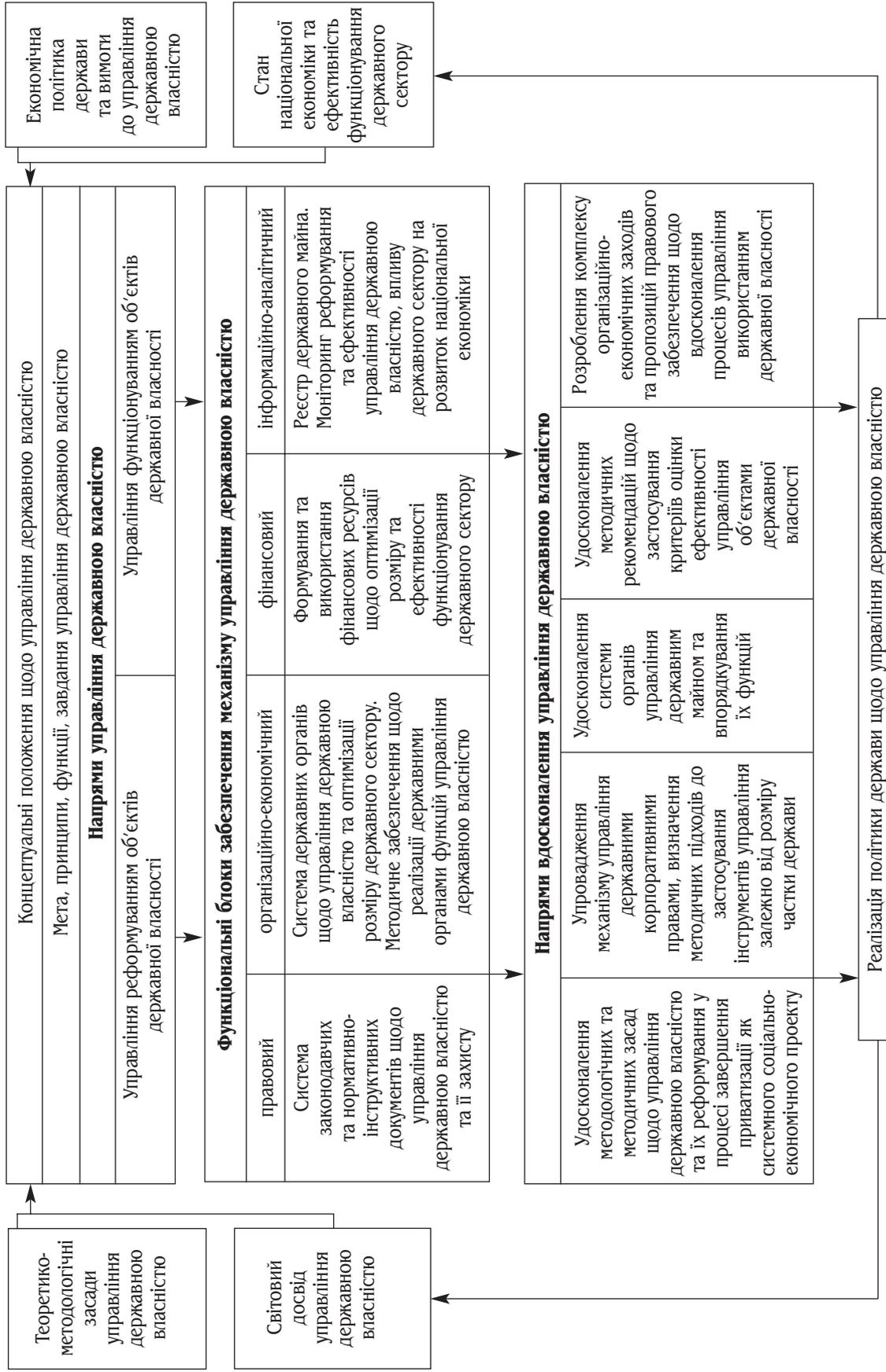
Концептуальні положення щодо управління державною власністю повинні адекватно відображатись у відповідних функціональних блоках забезпечення механізму управління державною власністю, зокрема, правовому, організаційно-економічному, фінансовому та інформаційно-аналітичному, що мають на меті сприяти реалізації основних завдань державної політики в цій сфері.

Водночас результати критичного аналізу змісту основних елементів механізму управління державною власністю свідчать про те, що ці елементи не повною мірою відповідають сучасним вимогам. З позицій удосконалення механізму управління державною власністю доцільно виокремити такі аспекти:

- удосконалення методологічних та методичних засад щодо управління державною власністю та їх реформування у процесі завершення приватизації як системного соціально-економічного проекту;

- упровадження механізму управління державними корпоративними правами, визначення методичних підходів до застосування

Механізм управління державною власністю

інструментів управління залежно від розміру частки держави;

удосконалення системи органів управління державним майном та впорядкування їх функцій;

удосконалення методичних рекомендацій щодо застосування критеріїв оцінки ефективності управління об'єктами державної власності;

розроблення комплексу організаційно-економічних заходів та пропозицій правового забезпечення щодо вдосконалення процесів управління використанням державної власності.

Перш ніж детальніше розглянути такі управлінські напрями механізму, як процес перетворення державної форми власності на іншу та безпосереднє управління об'єктами державної власності, охарактеризуємо власне державний сектор, його структуру, динаміку та ефективність функціонування, що дасть можливість чіткіше визначити тенденції розвитку.

За статистикою, державний сектор економіки у 2007 році налічував 4 322 державних комерційних підприємства, 48 казенних, 175 господарських з часткою державної власності у статутному капіталі 100 % та 185 – з часткою 50 – 100 % (у тому числі 30 національних холдингових компаній з часткою державної власності у статутних капіталах 20,7 млрд грн., або 60,6 % загальної частки держави у статутних капіталах господарських товариств), а також 611 господарських товариств, в яких державі належить менш як 50 % акцій (паїв, часток). Із загальної кількості об'єктів 1 538 є суб'єктами господарювання, які не підлягають приватизації і мають важливе стратегічне значення для економіки та безпеки країни (1, с. 6).

Динаміку структури державного сектору економіки України за видами економічної діяльності характеризують дані, наведені в таблиці.

Розглядаючи динаміку реформування державного сектору, доцільно насамперед проаналізувати динаміку питомої ваги основних фондів державного сектору, оскільки саме цей показник був узятий за основу для визначення масштабів здійснення приватизаційних процесів в Україні під час розроблення першої Державної програми приватизації майна державних підприємств, а також обґрунтування вартості приватизаційних майнових сертифікатів. Зокрема, у 2007 році питома вага основних фондів державного сектору становила 24,9 %, тоді як до початку приватизаційних процесів – 81,7 %, тобто зменшилася на 56,8%, у тому числі у промисловості – на 66,6 %, транспорті та зв'язку – 36,5 %, сільському та лісовому господарстві – на 26,1 %. Ці дані красномовно свідчать про масштабні та безповоротні зміни у структурі національної економіки, що були здійснені протягом відносно короткого для світової економіки терміну (3).

Як засвідчують результати проведеного аналізу, державна власність використовується недостатньо ефективно. Зокрема, на початок 2008 року співвідношення прибуткових та збиткових державних підприємств становить 61:32, частка непрацюючих – 7 % загальної кількості підприємств державного сектору (3). До того ж багатьом об'єктам державного сектору властиві низька

Динаміка структури державного сектору економіки України за видами економічної діяльності, %

Вид економічної діяльності	Загальна кількість підприємств		Залишкова вартість основних засобів		Чистий дохід (виручка) від реалізації продукції		Чистий прибуток «+», збиток «-»	
	2001 р.	2007 р.	2001 р.	2007 р.	2001 р.	2007 р.	2001 р.	2007 р.
Сільське господарство, мисливство та лісове господарство	12,1	7,9	3,0	3,0	1,4	1,8	1,6	-0,8
Промисловість	22,7	24,3	50,8	22,6	40,4	31,1	63,4	43,5
Будівництво	13,6	7,9	2,8	2,0	1,1	4,6	0,2	0,6
Торгівля; ремонт автомобілів, побутових виробів та предметів особистого вжитку	8,8	7,5	1,2	4,9	12,4	45,2	13,7	12,7
Транспорт та зв'язок	5,8	3,4	33,8	12,6	22,6	5,2	18,0	8,3
Фінансова діяльність	0,2	1,7	0,0	2,2	0,0	4,7	0,0	9,2
Операції з нерухомим майном, оренда, інжиніринг та надання послуг підприємцям	26,7	30,2	7,7	22,9	21,6	6,1	3,9	25,6
Державне управління	1,6	4,7	0,2	2,2	0,1	0,3	0,1	0,7
Освіта	3,2	3,9	0,1	2,0	0,1	0,1	0,1	0,1
Охорона здоров'я та надання соціальної допомоги	0,9	2,7	0,2	2,2	0,1	0,1	0,0	-0,1
Інші	4,4	5,8	0,2	23,4	0,2	0,8	-1,0	0,2

Примітка. Розраховано за даними, наведеними у (2).

16

продуктивність праці, наявність простроченої дебіторської та кредиторської заборгованості, затримання з виплатою заробітної плати, незадовільний стан інвестиційних процесів та гальмування впровадження інновацій. Отже, держава фактично не є ефективним власником державного майна.

Таким чином, заходи держави повинні бути спрямовані на вдосконалення механізму управління державною власністю, метою якого слід визнати створення ефективно функціонуючого державного сектору економіки, покликаного сприяти виконанню притаманних державі функцій забезпечення соціально-економічного розвитку національного господарства.

ЛІТЕРАТУРА

1. Данилишин Б. М. Державний сектор економіки: переважанення// Уряд. кур'єр. – 2008. – № 48. – С. 6.
2. Основні показники підприємств різних форм власності за окремими видами діяльності: Стат. зб. – К., 2002, 2008.
3. Україна у цифрах. 2007//Стат. довідник. – К., 2008. – 259 с.

Приватизаційні процеси столичного регіону

Владислав ЗБУРЖИНСЬКИЙ

начальник РВ ФДМУ по м. Києву

Добігає кінця 2008 рік. Прийшов час для аналізу і підбиття підсумків зробленого. Мимовільно постає низка питань: якою мірою на приватизаційні процеси в українській столиці вплинули владні колізії, якими були останні дев'ять місяців у діяльності Регіонального відділення Фонду державного майна України (ФДМУ) по м. Києву (далі – регіональне відділення) та яких вагомих позитивних результатів воно домоглось у вирі економічних і політичних пристрастей.

Про особливості та специфіку столичної приватизації неодноразово розповідалось у попередніх публікаціях*, чітко розмежовані державна власність і види комунальної власності – міста і районів.

Приватизація – це тривалий багатогранний процес, який безпосередньо сприяє підвищенню рівня життя та добробуту киян, позитивним зрушенням в економіці та передбачає цілеспрямовану діяльність усіх органів міської влади. З огляду на це регіональне відділення плідно співпрацює з Київською міською радою, Київською міською державною адміністрацією, районними радами, районними державними адміністраціями міста, а також галузевими управліннями.

* Див., напр., Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2007, № 12, с. 20-23; 2008, № 6, с. 34-37.

У підпорядкуванні регіонального відділення залишаються два представництва ФДМУ – у Деснянському та Оболонському районах міста, які роблять посильний внесок у здобутки столичної приватизації.

Співпраця з органами міської влади упродовж поточного року відбувалась у звичайному робочому режимі. Навіть травневі перевибори 2008 року не змогли порушити цей режим.

Так, з початку приватизації в Україні за загальною кількістю приватизованих об'єктів у 27 регіонах м. Київ посідає друге місце (11 722 об'єкти) після Донецької області (12 429 об'єктів). Питома вага приватизованих київських об'єктів у загальній кількості приватизованих в Україні об'єктів (117 762) становить 9,9 %.

Водночас за кількістю приватизованих від початку приватизації об'єктів комунальної власності м. Київ посідає перше місце (10 638 об'єктів) серед регіонів України; питома вага в загальній кількості приватизованих в Україні об'єктів комунальної власності (89 675) – 11,9 %.

Наведені показники свідчать про те, що регіональне відділення забезпечує стабільність надходження коштів від приватизації.

Зокрема, протягом дев'яти місяців 2008 року від приватизації об'єктів державної власності регіональним відділенням отримано 9 727,6 тис. грн., від продажу об'єктів комунальної власності міста – 25 961,7 тис. грн.

Від продажу об'єктів комунального майна представництвом ФДМУ в Деснянському районі міста одержано 908,0 тис. грн., в Оболонському – 12 847,0 тис. грн. (загалом – 13 755,0 тис. грн.).

У 2008 році до Державного бюджету України регіональне відділення повинно забезпечити надходження коштів у сумі 3,6 млн грн.

Фактично з початку року приватизовано чотири об'єкти державної власності: три – групи А шляхом викупу орендарями; один – групи Д (об'єкт незавершеного будівництва) шляхом продажу на аукціоні. Від приватизації цих об'єктів до Державного бюджету України перераховано 9,6 млн грн., тобто завдання 2008 року перевищено у 2,7 раза.

Від початку поточного року приватизовано 16 об'єктів комунальної власності шляхом викупу орендарями та до міського бюджету перераховано 25,9 млн грн.

Продовжується активна співпраця регіонального відділення з усіма районами міста щодо впорядкування обліку юридичних осіб, які за даними ЄДРПОУ належать до сфери управління органів державної влади, але вони цього не підтверджують, і які розташовані в Києві. Це доволі копітка робота. Необхідно було налагодити контакти з районними комісіями з питань упорядкування юридичних осіб, отримати від них відповідну інформацію, опрацювати її та подати ФДМУ. На цей момент розіслані відповідні листи районним у місті Києві державним адміністраціям з проханням опрацювати надані ФДМУ переліки юридичних осіб, розташованих у різних районах міста. Крім того, з метою досягнення відповідного результату в упорядкуванні «невизнаних» органами управління юридичних осіб разом із листами розіслані рекомендації ФДМУ.

До основних напрямів діяльності регіонального відділення належить робота з укладання, контролю та перевірки виконання договорів оренди.

Станом на 1 жовтня 2008 року кількість діючих договорів оренди, за якими регіональне відділення виступає орендодавцем, становить 2 595 (для порівняння: на 1 жовтня 2007 року – 2 495).

І хоча на початку року лише три місяці було чинним розпорядження Кабінету Міністрів України «Деякі питання розпорядження об'єктами державної власності» від 24.12.07 № 1231-р, яким зупинено укладання нових договорів оренди об'єктів державної власності, це дало змогу переглянути та впорядкувати діючі договори оренди, приділити більше уваги укладанню угод щодо передання функцій орендодавця регіональному відділенню, а також додаткових угод до договорів оренди.

Відновилася повноцінна робота щодо передання в оренду з прийняттям Кабінетом Міністрів України постанови «Про заходи щодо удосконалення управління об'єктами державної власності» від 02.04.08 № 313. Зазначена постанова була прийнята з метою підвищення ефективності управління об'єктами державної власності, забезпечення прозорості процедури їх відчуження, а також часткового зняття обмежень щодо розпорядження такими об'єктами. Загальна кількість укладених договорів оренди державного нерухомого майна, що перебуває на балансі державних підприємств (установ, організацій), становить 105 (для порівняння: за аналогічний період 2007 року – 27).

Статтею 76 Закону України «Про Державний бюджет України на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України» встановлено, що у 2008 році передання в оренду державного та комунального майна здійснюється виключно на конкурсних засадах. Однак, як засвідчив минулорічний досвід, проведення конкурсів неефективне і не дає очікуваних результатів – близько 90 відсотків цих заходів відбуваються за надходженням лише однієї заяви.

До позитивних надбань регіонального відділення належить запровадження на початку поточного року практика проведення нарад щодо укладання договорів оренди з переданням повноважень орендодавця регіональному відділенню, на які запрошуються представники балансоутримувачів та орендарів.

Зауважимо, що ця практика дала позитивні результати і стосовно контролю за надходженням коштів від орендної плати. З орендарями та балансоутримувачами підприємств (організацій), які мають заборгованість по орендній платі, систематично проводиться робота щодо погашення заборгованості за оренду та виконання умов договору.

Загальне річне завдання з надходження коштів до державного бюджету на 2008 рік від орендної плати по Україні становить 550 млн грн., частка регіонального відділення – 130,7 млн грн. (23,764 % загальнодержавної суми надходжень).

Статистичні дані

З початку 2008 року в місті приватизовано 632 об'єкти: 627 – малої приватизації (групи А), один – групи Д та по два – груп Е, Ж (за аналогічний період 2007 року приватизовано 619 об'єктів: 617 – малої приватизації (групи А) та два – групи Е).

За формами власності роздержавлено 8 об'єктів державної власності та 624 – комунальної.

За способами приватизації 562 об'єкти приватизовані шляхом викупу, 66 – продані на аукціоні, 4 – за конкурсом.

Отже, для столичного регіону традиційно характерні високі темпи приватизації. За дев'ять місяців поточного року в Києві приватизовано найбільшу кількість об'єктів (632) серед регіонів України (3 909), що становить 16,2 % загальної кількості об'єктів, приватизованих з початку року.

Поставлене завдання регіональним відділенням виконується.

Фактично станом на 1 жовтня 2008 року до державного бюджету від орендної плати надійшло 97,0 млн грн. Наприклад, лише за серпень 2008 року державна скарбниця поповнилася коштами від плати за оренду на суму 12,074 млн грн. (за планом – 10,89 млн грн.).

Заслуговує на увагу такий важливий напрям роботи регіонального відділення, як співпраця з органами судової гілки влади. Зокрема, за дев'ять місяців 2008 року регіональне відділення взяло участь у 720 судових засіданнях як сторона у справі в господарських та загальних судах. Крім того, регіональне відділення бере участь у судових справах як позивач, відповідач та третя особа, а також як третя особа без самостійних вимог, з ініціативи суду та за клопотанням сторін.

Аналіз звернень регіонального відділення до господарських судів засвідчує, що останнім часом почастишали випадки звернень щодо заборгованості по орендній платі та про примусове виселення орендарів після закінчення терміну дії договору оренди. Також істотно збільшилася кількість судових проваджень у частині розірвання договорів купівлі-продажу об'єктів незавершеного будівництва у зв'язку з невиконанням покупцями договірних зобов'язань, що зумовлені, зокрема, неможливістю останніх укласти з органом місцевого самоврядування договір оренди земельної ділянки. Непоодинокі звернення суб'єктів господарювання до господарського суду з позовними вимогами щодо спонукання до вчинення певних дій у сфері оренди державного майна та приватизації.

Ще один напрям діяльності регіонального відділення – управління державними корпоративними правами. Нині у столиці розташовані дев'ять відкритих акціонерних товариств (ВАТ).

Від початку року відбулися загальні збори акціонерів трьох ВАТ за участю представників регіонального відділення: «Завод «Квант», «Український НДІ авіаційної технології» та «НТВЦ «Спектр-Т». До державного бюджету перераховано дивідендів у сумі 30,3 тис. грн.

На цей момент регіональне відділення уклало два контракти з головами правлінь ВАТ «Завод «Квант» (за рішенням загальних зборів акціонерів продовжений додатковою угодою на один рік) та «Український НДІ авіаційної технології» (за рішенням загальних зборів акціонерів переукладений на новий п'ятирічний термін).

Узагалі про який би напрям роботи не йшлося – контроль за виконанням умов договорів купівлі-продажу, оцінку вартості майна, контроль-ревізійну роботу – всі результати відбиваються на основних показниках діяльності не лише регіонального відділення, а й столичного регіону в цілому.

Час швидкоплинний і вже скоро звітуватимемо про виконання завдань 2008 року та плануватимемо завдання на новий, 2009 рік. Користуючись нагодою, вітаємо колег із новорічними святами, які незабаром завітають до кожної домівки, кожної родини. Зичимо всім щастя, здоров'я, добробуту, творчої наснаги, невсипущої діяльності. Сподіваємось, що взаєморозуміння, плідна співпраця і щира допомога стануть запорукою високої якості життя та добробуту громадян нашої незалежної держави.

УДК 339:339.7:336

Динаміка розвитку міжнародного ринку акцій: досвід кризового періоду

Павло ДЗЮБА

Світова фінансова криза стала визначальною рисою розвитку системи міжнародних фінансів у 2007 – 2008 роках. Розпочавшись на фінансовому ринку США у формі іпотечної кризи, вона швидко поширилася на інші країни та регіони світу, визначивши на цей період внутрішньо- та зовнішньоекономічну політику більшості держав. Сучасна фінансова криза показала, що фактично всі учасники світового господарства стикаються в такі періоди зі значними ризиками, в тому числі з ризиками ліквідності, платоспроможності, підвищеними валютними ризиками.

Ринки акцій та валютні без перебільшення є найчутливішими індикаторами кризових явищ у фінансовому секторі. Сучасна криза це чітко підтвердила: більшість ринків відреагувала падінням фондових індексів та значними змінами обмінних курсів основних валют. Це, у свою чергу, суттєво впливає на всі складові системи міжнародних фінансів: прямі іноземні інвестиції, міжнародну банківську систему, фінансову систему транснаціональних корпорацій та міжнародні портфельні інвестиції. Зниження капіталізації міжнародного ринку* акцій у жовтні 2008 року порівняно з жовтнем 2007 року на 41 % – з 61,5 до 36,5 трлн дол. США – призвело до критичної втрати міжнародними портфельними інвесторами авуарів, що поставило під сумнів здатність окремих фондів вчасно виконувати свої зобов'язання. Крім того, саме іпотечний характер початкового етапу кризи підкреслює її важливість та впливовість на міжнародні потоки портфельних інвестицій. Наприклад, одними з перших наслідки кризи відчули іноземні інвестори, які вкладали кошти в американські інвестиційні банки.

За таких умов дослідити та проаналізувати зміни, що відбуваються на міжнародному ринку акцій, важливо, актуально та своєчасно. Як відомо, у періоди нестабільності ринки акцій стають ще більш волатильними**, взаємозалежними, що спричиняє значне підвищення їх здатності до трансмісії фінансових криз. Сучасна криза дістала широкого резонансу в медіа. Однак причини її виникнення, специфіка перебігу та напрями подолання потребують відповідного наукового осмислення та концептуального узагальнення, особливо щодо впливу на окремі елементи системи міжнародних фінансів, у тому числі й на міжнародні ринки акцій. Важливо також дослідити вплив світової фінансової кризи на ринок акцій України, що кардинально змінився останнім часом. І хоча, на думку більшості фахівців, основна частка нега-

* Під міжнародним ринком акцій розумітимемо сукупність ринків акцій усіх країн. З функціональних позицій цей ринок є міжнародним лише частково.

** Волатильність (від англ. Volatility – мінливість) – статистичний показник, що характеризує тенденцію мінливості ціни.

тивізму на ринку акцій та валютному ринку України зумовлена панічними настроями резидентів, це поставило низку важливих завдань перед національною економічною політикою, окремі з яких залишаються невирішеними.

Зважаючи на сучасність кризового періоду, досліджувані явища та процеси ще не відображені повною мірою в науковій літературі, що цілком об'єктивно та обґрунтовано. Це зумовлюється переважно тим, що наукова концепція щодо сучасної фінансової кризи лише формується, для її остаточного формулювання та обґрунтування потрібний час. Мало того, хронологічне визначення рамок сучасної кризи так само викликає дискусії, хоча більшість дослідників вважає, що її пік минув. Мета дослідження – виявити напрями та масштаби зміни кореляцій між дохідністю ринків акцій окремих країн (розвинених ринків; ринків, що формуються; граничних ринків, у тому числі й України) та світового ринку в період фінансової кризи на основі даних за 2008 рік і визначити передумови для ефективної міжнародної диверсифікації інвестиційних портфелів.

Проблематику кореляційної структури міжнародного ринку акцій та її зміни в широкій постановці проблеми досліджували зарубіжні вчені В. Гоеццман, Л. Лі та Г. Роувенхорст (5), Ф. Лонджин та Б. Солнік (8, 9), Р. Ролл (11), Д. Шекмен (13); вужче – у регіональному розрізі – кореляції між ринками акцій окремих країн та регіонів вивчали Е. Каролій та Р. Штульц (6) (на прикладі ринків США та Японії), С. Дж. Кім, Ф. Моширіан та Е. Ву (7) (щодо аналізу впливу на ринки акцій Європейського валютного союзу), К. Морана та А. Белтратті (10) (на прикладі європейських ринків акцій та їх змін під впливом упровадження євро), Т. Сіріопулос (14) (щодо дослідження впливу Європейського валютного союзу на розвинені ринки акцій та європейські ринки, що формуються). Специфіку взаємозалежності ринків у кризові періоди та їх здат-

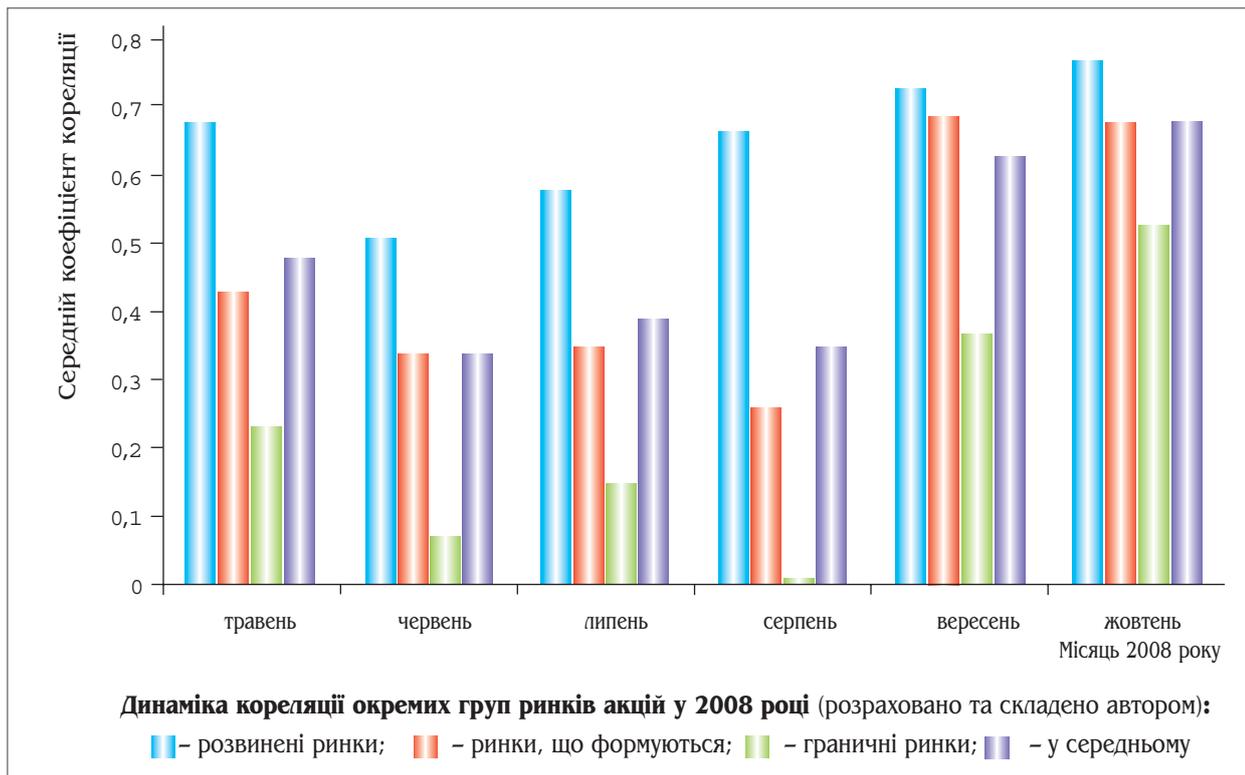
№ пор.	Ринок акцій країни	Коефіцієнт кореляції за місяцями 2008 року					
		травень	червень	липень	серпень	вересень	жовтень
ГРУПА РОЗВИНЕНИХ РИНКІВ							
1	США	0,84	0,94	0,80	0,89	0,93	0,88
2	Німеччини	0,77	0,84	0,74	0,87	0,90	0,90
3	Франції	0,74	0,83	0,74	0,87	0,89	0,88
4	Великобританії	0,67	0,78	0,68	0,83	0,88	0,87
5	Швейцарії	0,66	0,84	0,68	0,82	0,88	0,89
6	Австралії	0,55	-0,22	0,31	0,36	0,32	0,60
7	Японії	0,57	0,06	0,29	0,35	0,29	0,49
8	Сінгапуру	0,64	-0,01	0,37	0,34	0,72	0,64
	<i>Середній</i>	<i>0,68</i>	<i>0,51</i>	<i>0,58</i>	<i>0,67</i>	<i>0,73</i>	<i>0,77</i>
ГРУПА РИНКІВ, ЩО ФОРМУЮТЬСЯ							
9	Китаю	0,54	0,04	0,33	-0,04	0,66	0,72
10	Південної Кореї	0,63	0,02	0,20	0,35	0,35	0,50
11	Індії	0,58	0,16	0,29	0,19	0,72	0,66
12	Аргентини	0,44	0,27	0,19	-0,03	0,88	0,69
13	Бразилії	0,40	0,75	0,39	0,38	0,87	0,94
14	Чехії	0,59	0,46	0,15	0,04	0,58	0,69
15	Угорщини	0,14	0,69	0,59	0,63	0,71	0,69
16	Польщі	0,11	0,30	0,66	0,52	0,75	0,53
	<i>Середній</i>	<i>0,43</i>	<i>0,34</i>	<i>0,35</i>	<i>0,26</i>	<i>0,69</i>	<i>0,68</i>
ГРУПА ГРАНИЧНИХ РИНКІВ							
17	України	0,39	0,23	0,29	-0,03	0,49	0,14
18	Словенії	0,14	-0,33	0,24	0,32	0,38	0,55
19	Естонії	-0,34	0,21	-0,05	0,17	0,30	0,50
20	Румунії	0,46	0,15	0,36	-0,08	0,35	0,69
21	Хорватії	0,51	0,10	-0,10	-0,35	0,34	0,79
	<i>Середній</i>	<i>0,23</i>	<i>0,07</i>	<i>0,15</i>	<i>0,01</i>	<i>0,37</i>	<i>0,53</i>
	<i>СЕРЕДНІЙ за всіма ринками акцій</i>	<i>0,48</i>	<i>0,34</i>	<i>0,39</i>	<i>0,35</i>	<i>0,63</i>	<i>0,68</i>

- Примітки:** 1. Розраховано та складено автором.
 2. Середній за групами ринків акцій – середньоарифметичний простий.
 3. Середній за всіма ринками акцій – середній зі значень коефіцієнта кореляції за всіма ринками.

ність до трансмісії криз досліджували К. Форбс та Р. Рігобон (4), Л. Сазез, М. Фрацшер та К. Тіман (12). До відомих російських дослідників проблематики міжнародного ринку акцій належать В. Євстігнєєв (1), І. Нілова (2), Б. Рубцова (3) та ін.

Методологія даного дослідження, що орієнтується на досягнення головного передбачуваного результату – виявлення зміни кореляційної

структури міжнародного ринку акцій у кризовий період, полягає в такому. Проаналізуємо кореляції між дохідностями ринків акцій окремих країн з травня до 24 жовтня 2008 року на основі щоденної дохідності досліджуваних індексів. Таким чином, маємо п'ять повних періодів спостереження – травень, червень, липень, серпень та вересень – та один неповний – жовтень. Кількість спостере-

вень становить 22 для травня та вересня, 21 – червня та серпня, 23 – липня та 18 – жовтня (загалом 127 спостережень). Така періодичність спостережень зумовлена тим, що саме на вересень припадають пікові процеси в розгортанні фінансової кризи, а тому саме в цей період скоріше за все будуть посилюватися кореляції. У жовтні, після того, як окремі країни вжили відповідних антикризових заходів, ситуація дещо нормалізувалася, а тому порівняння кореляцій у вересні та жовтні підкреслить контраст між кризовим і післякризовим періодами. Попередні місяці розглядаються як передкризовий період. Дохідність ринків акцій розрахована на основі денних базових індексів за країнами, що подаються інвестиційним банком «Морган Стенлі» (15). При цьому використовувалися цінові значення індексів у місцевих валютах.

Для дослідження були вибрані ринки акцій різних груп: вісім розвинених ринків – США, Німеччини,

Франції, Великобританії, Швейцарії, Австралії, Японії, Сінгапуру; вісім ринків, що формуються, – Китаю, Південної Кореї, Індії, Аргентини, Бразилії, Чехії, Угорщини та Польщі; п'ять граничних ринків – України, Словенії, Естонії, Румунії та Хорватії (див. таблицю). Таким чином, загалом проаналізовано 126 кореляційних співвідношень. Базою порівняння був вибраний світовий індекс Морган Стенлі*, до складу якого входять індекси 23 розвинених ринків світу. Цей індекс фактично відображає поведінку міжнародного ринку акцій у цілому, найчастіше саме його використовують як індикатор світового ринку.

Отже, як впливає з даних таблиці, в передкризовий період кореляція між ринками акцій загалом зростала, крім деяких випадків, найвищими темпами – для граничних ринків та ринків, що формуються, найнижчими – для розвинених (див. рисунок).

З вищевикладеного доходимо висновку: що розвиненіший ринок акцій, то меншою мірою він реагує на піковий момент кризи, проте реа-

гувати на кризу починає раніше від ринків, що формуються, та граничних з огляду на вищий рівень інтегрованості до міжнародного ринку.

Окремо слід звернути увагу на ринок акцій України. Якщо судити виключно на основі розрахованих у даному дослідженні коефіцієнтів кореляції, серед досліджуваних граничних ринків ринок акцій України за період, що розглядається, більшою мірою реагував на події на міжнародному ринку порівняно з ринками акцій Хорватії, Словенії та Естонії. Загальна закономірність реагування на піковий момент кризи у вересні для України підтверджується – коефіцієнт кореляції становить 0,49. Щоправда, від'ємний – 0,03 – коефіцієнт кореляції в серпні загалом не є типовим, проте в Україні він спричинений значними панічними настроями, помноженими на великий внесок «шумової торгівлі», що призвело до стрімкого його падіння в ПФТС. У жовтні коефіцієнт кореляції зменшився втричі.

Проведене дослідження дає змогу зробити такі найважливіші висновки та узагальнення.

* The Morgan Stanley Capital International World Index.

По-перше, під час криз кореляція між ринками акцій посилюється, що підтверджується аналізом динаміки розвитку міжнародного ринку акцій під час фінансової кризи 2008 року. Це стосується всіх груп ринків акцій. При цьому підвищується здатність ринків абсорбувати та трансмітувати кризові явища, і це ще більшою мірою активізує розгортання міжнародних криз у передпіковий та піковий періоди.

По-друге, що розвиненіший ринок акцій, то меншою мірою він реагує на піковий момент кризи.

По-третє, розвинені ринки акцій швидше від інших починають реагувати на кризу. Це зумовлено їх вищим рівнем розвитку та глибшою інтеграцією до міжнародного ринку акцій. Так, реакція на кризу з боку розвинених ринків виявляється в посиленні їх кореляцій зі світовим ринком ще за кілька місяців до піку кризи, а тому й зростання кореляцій під час піку незначне. Ринки, що формуються, та граничні починають реагувати на кризу пізніше. У передпіковий період динаміка їх коефіцієнтів кореляції нечітка, але у кризовий період значення цих коефі-

цієнтів істотно збільшуються – в окремих випадках у десятки разів.

По-четверте, незважаючи на загальну закономірність щодо вищої чутливості розвинених ринків до кризових явищ, спостерігаються окремі винятки. Так, фондові ринки Японії та Австралії відреагували на кризу із затриманням – у вересні їх коефіцієнти кореляції не лише не збільшилися, а навпаки, зменшились, однак у жовтні значно збільшились.

По-п'яте, граничний ринок акцій України в цілому підтвердив закономірність про значне посилення кореляції зі світовим ринком у кризові періоди – коефіцієнт кореляції збільшився з 0,03 у серпні до 0,49 у вересні, тобто в 17,3 раза. Цей темп надто високий, що зумовлено скоріше за все вкрай низьким значенням коефіцієнта кореляції в серпні, ніж великим у вересні. Стрімке його падіння в ПФТС у серпні пояснюється значною мірою панікою на ринку, а також суттєвим впливом «шумової торгівлі».

По-шосте, щодо підвищення ефективності інвестиційних портфельів шляхом їх міжнародної дивер-

сифікації кореляційна структура міжнародного ринку акцій залишається привабливою. Під час досліджуваної кризи капіталізація міжнародного ринку акцій втратила понад 40 %, що є прямими втратами інституційних інвесторів, і за таких умов про ефективність міжнародних портфельних інвестицій можна говорити з великою часткою відносності. Однак загалом кореляції невисокі, що є передумовою для зниження ризику міжнародних інвестиційних портфельів. Через зростання кореляцій у кризові періоди передумови для ефективної міжнародної диверсифікації погіршуються.

Насамкінець зауважимо, що даними висновками досліджувана проблематика не вичерпується. Можливості дослідження окреслених проблем значно розширяться, коли остаточно сформулюються хронологічні рамки досліджуваної кризи. Після кризове відновлення міжнародного ринку акцій дасть змогу повною мірою оцінити всі наслідки цієї кризи. І цілком можливим є встановлення нового світового фінансового порядку, основною валютою в якому буде вже не долар США.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Евстигнеев В.* Рынок акций в экономике переходного типа // *Мировая экономика и международные отношения.* – 2004. – № 9. – С. 47–56.
2. *Нилов И.* Шумовая торговля. Современные эмпирические исследования // *Рынок ценных бумаг.* – 2006. – № 24 (327). – С. 73–79.
3. *Рубцов Б.* Мировые фондовые рынки // *Мировая экономика и международные отношения.* – 2001. – № 8. – С. 35–46.
4. *Forbes K., Rigobon R.* No Contagion, Only Interdependence: Measuring Stock Market Comovements // *The Journ. of Finance.* – 2002. – V. 57. – № 5. – P. 2223–2261.
5. *Goetzmann W. N., Li L., Rouwenhorst K. G.* Long-Term Global Market Correlations // *Journ. of Business.* – 2005. – V. 78. – № 1. – P. 1–38.
6. *Karolyi G., Stulz R.* Why Do Markets Move Together? An Investigation of U.S. – Japan Stock Return Comovements // *The Journ. of Finance.* – 1996. – V. 51. – № 3. – P. 951–986.
7. *Kim S., Moshirian F., Wu E.* Dynamic Stock Market Integration Driven by the European Monetary Union: An Empirical Analysis // *Journ. of Banking & Finance.* – 2005. – V. 29. – № 10. – P. 2475–2502.
8. *Longin F., Solnik B.* Extreme Correlation of International Equity Markets // *The Journ. of Finance.* – 2001. – V. 56. – № 2. – P. 649–676.
9. *Longin F., Solnik B.* Is the Correlation in International Equity Returns Constant: 1960–1990? // *Journ. of International Money and Finance.* – 1995. – V. 14. – № 1. – P. 3–26.
10. *Morana C., Beltratti A.* The Effects of the Introduction of the Euro on the Volatility of European Stock Markets // *Journ. of Banking & Finance.* – 2002. – V. 26. – № 10. – P. 2047–2064.
11. *Roll R.* Industrial Structure and the Comparative Behavior of International Stock Market Indices // *The Journ. of Finance.* – 1992. – V. 47. – № 1. – P. 3–41.
12. *Saez L., Fratzscher M., Thimann C.* The Transmission of Emerging Market Shocks to Global Equity Markets // *ECB Working Paper.* – 2007. – № 724. – 42 P.
13. *Shackman J. D.* The Equity Premium and Market Integration: Evidence from International Data // *Journ. of International Financial Markets, Institutions and Money.* – 2006. – V. 16. – № 2. – P. 155–179.
14. *Syriopoulos T.* Dynamic Linkages between Emerging European and Developed Stock Markets: Has the EMU Any Impact? // *International Review of Financial Analysis.* – 2007. – V. 16. – № 1. – P. 41–60.
15. <http://www.msclub.com> – спільний фінансовий портал інвестиційного банку «Morgan Stanley Capital International» та BARRA.

ПЕРЕЛІК**юридичних осіб, які уклали (або переуклали) у жовтні 2008 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває у державній власності**

Код за ЄДРПОУ	Номер договору	Дата укладення (переукладення) договору	Повна назва юридичної особи	Фактичне місцезнаходження юридичної особи	Керівник
м. Севастополь					
30121016	432	03.10.08	Приватне підприємство «Тарки-Тау»	99055, м. Севастополь, пр. Острякова, 163, к. 51, тел. (0692) 55-76-58, (050) 151-577-3	Астаф'єв Андрій Миколайович
Черкаська область					
33133658	433	03.10.08	ТОВ «Уманський центр оцінювачів»	20300, м. Умань, вул. Пролетарська, 20/12, тел. (04744) 4-08-60	Борейко Ганна Карлівна
31007713	458	16.10.08	Черкаська центральна товарна біржа	18000, м. Черкаси, вул. Кірова, 45, к. 1, тел. (0472) 36-19-13, 38-40-45	Сіденко Руслана Павлівна
Автономна Республіка Крим					
31179617	439	09.10.08	ТОВ Брокерська фірма «Новий город»	98305, м. Керч, вул. Мірошника, 1а, к. 34, тел. (06561) 5-42-93, 5-24-44	Дубінін Олег Дмитрович
35593501	468	21.10.08	Товарна біржа «Таврійська універсальна біржа»	95024, м. Сімферополь, вул. 1-ї Кінної Армії, 17а, кв. 92, тел. (0652) 51-92-42, 26-07-87	Щербей Борис Васильович
33213324	486	28.10.08	ТОВ виробничо-будівельне підприємство «Будівельник Плюс»	98213, Ленінський р-н, м. Щолкіне, мікрорайон № 3, буд. 104, тел. (06557) 2-29-03, 5-81-24	Решетняк Алла Миколаївна
м. Київ					
31024330	485	28.10.08	Універсальна товарна біржа «УКРРЕСУРС»	04071, м. Київ, вул. Верхній Вал, 50, оф. 5, тел. (044) 425-58-86	Ковбаса Алла Олександрівна
24879223	440	09.10.08	Приватне підприємство «Бюро експертної оцінки нерухомості НЕОН»	02561, м. Київ, вул. Ізюмська, 5а, тел. (044) 462-74-13	Карасьов Сергій Володимирович
20064284	448	15.10.08	Державна акціонерна компанія «Національна мережа аукціонних центрів»	02002, м. Київ, вул. М. Раскової, 15, тел. (044) 541-16-02	Тараторін Юрій Михайлович
					Сакало

Продовження переліку

Код за ЄДРПОУ	Номер договору	Дата укладення (переукладення) договору	Повна назва юридичної особи	Фактичне місцезнаходження юридичної особи	Керівник
Кіровоградська область					
32415722	450	15.10.08	Приватне підприємство «Експерт-С»	25028, м. Кіровоград, вул. Героїв Сталінграда, 4, кв. 63, тел. (0522) 24-03-71	Ніна Миколаївна
Харківська область					
24660868	452	15.10.08	Універсальна товарна біржа «Актив»	61003, м. Харків, вул. Ю. Чигирина, 5, тел. (057) 714-09-16, 714-09-17	Ткаченко Олександр Іванович
Вінницька область					
21730889	454	16.10.08	Товарна біржа «Центр нерухомості»	21100, м. Вінниця, вул. Театральна, 20, тел. (0432) 67-09-84	Солоненко Олена Василівна
Миколаївська область					
24056962	455	16.10.08	Чорноморська товарна біржа агропромислового комплексу	54017, м. Миколаїв, вул. Московська, 54а, тел. (0512) 50-02-00, 47-34-64	Колесник Любов Олександрівна
Одеська область					
32431173	456	16.10.08	ТОВ «Регіональне відділення з продажу земель»	65007, м. Одеса, вул. Мала Арнаутська, 89/91, тел. (0482) 33-25-02, 33-25-03	Захаров Артем Олександрович
Дніпропетровська область					
34985778	457	16.10.08	Товарна біржа «Дніпропетровська універсальна»	49000, м. Дніпропетровськ, вул. Плеханова, 186, оф. 10, тел. (0562) 38-68-00	Суржик Сергій Юрійович
Житомирська область					
30736919	460	16.10.08	Житомирська товарна агропромислова біржа	10002, м. Житомир, вул. Довженка, 38а, тел. (0412) 41-33-11, 41-33-09	П'ятак Аркадій Васильович
32008498	466	20.10.08	Приватна фірма «Юр. Екс. «Юридична консультація та майнова експертиза»	10014, м. Житомир, вул. Перемоги, 11, тел. (0412) 24-68-93, 47-49-31, 22-03-56	Німко Ольга Борисівна
Рівненська область					
23302583	478	24.10.08	Рівненська товарна біржа	33028, м. Рівне, вул. Драгоманова, 27, тел. (0362) 62-05-24, 62-05-88	Бачинський Андрій Ростиславович
Полтавська область					
25158707	479	24.10.08	Українська універсальна біржа	36039, м. Полтава, вул. Шевченка, 52, тел. (0532) 56-00-37, 56-32-57	Кріль Володимир Олександрович
Донецька область					
31501033	484	28.10.08	Донецька товарна біржа «Південний Схід»	83015, м. Донецьк, вул. Артема, 131а, тел. (062) 381-09-49	Малиновський Сергій Володимирович

ЗАКОН УКРАЇНИ

**Про внесення змін до деяких законодавчих актів України
щодо сприяння будівництву**

Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) абзац перший частини першої статті 96 після слова «розміщення» доповнити словами «підготовчих робіт до будівництва»;

2) абзац перший частини другої статті 96¹ після слова «виконання» доповнити словами «підготовчих або».

2. У Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3 – 4, ст. 27):

1) пункт «г» статті 7, пункт «б» статті 8, пункт «б» статті 10 виключити;

2) статтю 93 після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

«4. Право оренди земельної ділянки може відчужуватися, у тому числі продаватися на земельних торгах, а також передаватися у заставу, спадщину, вноситися до статутного фонду власником земельної ділянки – на строк до 50 років, крім випадків, визначених законом».

У зв'язку з цим частини четверту – шосту вважати відповідно частинами п'ятою – сьомою;

3) у статті 102¹:

частину другу доповнити словами «крім випадків, передбачених частиною третьою цієї статті»;

після частини другої доповнити двома новими частинами такого змісту:

«3. Право користування земельною ділянкою державної або комунальної власності не може бути відчужено її землекористувачем іншим особам (крім випадків переходу права власності на будівлі та споруди), внесено до статутного фонду, передано у заставу.

4. Строк користування земельною ділянкою державної чи комунальної власності для

сільськогосподарських потреб або для забудови не може перевищувати 50 років».

У зв'язку з цим частини третю – п'яту вважати відповідно частинами п'ятою – сьомою;

4) абзац перший частини першої статті 116 доповнити словами «або за результатами аукціону»;

5) у статті 118:

у частині шостій:

перше речення після слів «подають заяву» доповнити словами «про вибір місця розташування земельної ділянки»;

друге речення викласти в такій редакції: «До заяви додаються матеріали, передбачені частиною п'ятою статті 151 цього Кодексу, а також висновки конкурсної комісії (у разі відведення земельної ділянки для ведення фермерського господарства)»;

частину сьому викласти в такій редакції:

«7. Вибір місця розташування земельної ділянки та надання дозволу і вимог на розроблення проекту її відведення здійснюються у порядку, встановленому статтею 151 цього Кодексу»;

6) у статті 122:

у назві слова «по наданню земельних ділянок юридичним особам у постійне користування» замінити словами «щодо передачі земельних ділянок у власність або у користування»;

у частинах першій – сьомій слова «надають» і «надає» замінити відповідно словами «передають» і «передає», а слова «у постійне користування юридичним особам» – словами «у власність або у користування»;

у частині другій слова «Районні, обласні» замінити словами «Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласні, районні»;

7) статті 123 і 124 викласти в такій редакції:

«Стаття 123. Порядок надання земельних ділянок державної або комунальної власності у користування

1. Надання земельних ділянок державної

або комунальної власності у користування здійснюється на підставі рішень органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування.

Рішення зазначених органів приймається на підставі проектів землеустрою щодо відведення земельних ділянок у разі:

зміни цільового призначення земельних ділянок;

надання в користування земельних ділянок, межі яких не встановлені в натурі (на місцевості).

Надання у користування земельної ділянки, межі якої встановлені в натурі (на місцевості), без зміни її цільового призначення, здійснюється на підставі технічної документації із землеустрою щодо складання документа, що посвідчує право користування земельною ділянкою.

2. Особа, зацікавлена в одержанні у користування земельної ділянки із земель державної або комунальної власності за проектом її відведення, звертається з клопотанням про вибір місця розташування земельної ділянки до відповідної сільської, селищної, міської, районної, обласної ради, Кабінету Міністрів України, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевої державної адміністрації.

3. До клопотання додаються матеріали, передбачені частиною п'ятою статті 151 цього Кодексу.

4. Вибір місця розташування земельної ділянки та надання дозволу і вимог на розроблення проекту її відведення здійснюються у порядку, встановленому статтею 151 цього Кодексу.

5. Умови і строки розроблення проектів відведення земельних ділянок визначаються договором, укладеним замовником з виконавцем цих робіт відповідно до типового договору. Типовий договір на розробку проекту відведення земельної ділянки затверджується Кабінетом Міністрів України.

6. Розроблений проект відведення земельної ділянки погоджується з територіальним органом виконавчої влади з питань земельних ресурсів, органом містобудування і архітектури та охорони культурної спадщини, природоохоронним і санітарно-епідеміологічним органами, а також з відповідним територіальним органом виконавчої влади з питань лісового або водного господарства (у разі вилучення (викупу), надання, зміни цільового призначення земельних ділянок лісгосподарського призначення чи водного фонду).

7. Погоджений проект відведення земель-

ної ділянки після одержання позитивного висновку державної землепорядної експертизи у випадках, передбачених законом, подається разом з клопотанням про надання земельної ділянки до відповідної державної адміністрації, Ради міністрів Автономної Республіки Крим або сільської, селищної, міської, районної, обласної ради, які розглядають його в місячний строк і в межах своїх повноважень, визначених цим Кодексом, приймають рішення про надання земельної ділянки у користування.

8. При наданні земельної ділянки у користування Кабінетом Міністрів України клопотання разом з проектом відведення земельної ділянки подається відповідно до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, які розглядають його і в місячний строк подають свої пропозиції до Кабінету Міністрів України.

9. При наданні земельної ділянки у користування Верховною Радою Автономної Республіки Крим клопотання разом із проектом відведення земельної ділянки подається до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, яка розглядає його і в місячний строк подає свої пропозиції до Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

10. Рішенням про надання земельної ділянки у користування за проектом її відведення здійснюється:

затвердження проекту відведення земельної ділянки;

вилучення (викуп) земельних ділянок у землекористувачів (землевласників) із затвердженням умов вилучення (викупу) земельних ділянок (у разі необхідності);

надання земельної ділянки особі у користування з визначенням категорії земель та її використання і затвердженням умов надання, у тому числі (у разі необхідності) вимог щодо відшкодування втрат сільськогосподарського та лісгосподарського виробництва, встановлення обґрунтованих граничних термінів забудови земельної ділянки.

11. Відмову органів місцевого самоврядування або органів державної влади в наданні земельної ділянки у користування або залишення клопотання без розгляду в установлені законом строк може бути оскаржено в судовому порядку. Рішення про відмову в наданні земельної ділянки в користування має містити мотивовані пояснення з посиланням на відповідні положення нормативно-правових актів, затвердженої містобудівної документації

та документації із землеустрою.

Стаття 124. Порядок передачі земельних ділянок в оренду

1. Передача в оренду земельних ділянок, що перебувають у державній або комунальній власності, здійснюється на підставі рішення відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування чи договору купівлі-продажу права оренди земельної ділянки (у разі продажу права оренди) шляхом укладення договору оренди земельної ділянки.

2. Передача в оренду земельних ділянок, що перебувають у державній або комунальній власності, здійснюється за результатами проведення земельних торгів, крім випадків, встановлених частинами другою, третьою статті 134 цього Кодексу.

3. Передача в оренду земельних ділянок, що перебувають у державній або комунальній власності, громадянам, юридичним особам, визначених частинами другою, третьою статті 134 цього Кодексу, здійснюється в порядку, встановленому статтею 123 цього Кодексу.

4. Передача в оренду земельних ділянок, що перебувають у власності громадян і юридичних осіб, здійснюється за договором оренди між власником земельної ділянки і орендарем. Підставою для укладення договору оренди може бути цивільно-правовий договір про відчуження права оренди»;

8) назву глави 20 викласти в такій редакції:
«Глава 20

Продаж земельних ділянок або прав на них на підставі цивільно-правових договорів»;

9) статтю 127 викласти в такій редакції:

«Стаття 127. Продаж земельних ділянок державної чи комунальної власності або прав на них

1. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування відповідно до їх повноважень здійснюють продаж земельних ділянок державної чи комунальної власності або прав на них (оренди, суперфіцію, емфітевзису) громадянам, юридичним особам та іноземним державам на підставах та в порядку, встановлених цим Кодексом.

2. Продаж земельних ділянок державної та комунальної власності або прав на них (оренди, суперфіцію, емфітевзису) на конкурентних засадах у формі аукціону здійснюється у випадках та порядку, встановлених главою 21 цього Кодексу»;

10) у статті 128:

у частині другій:

друге речення викласти в такій редакції: «У заяві (клопотанні) зазначаються місце розта-

шування земельної ділянки, її цільове призначення, розміри та площа, а також згода на укладення договору про оплату авансового внеску в рахунок оплати ціни земельної ділянки»; доповнити абзацами другим – п'ятим такого змісту:

«До заяви (клопотання) додаються:

а) документ, що посвідчує право користування земельною ділянкою (у разі його наявності), та документи, що посвідчують право власності на нерухоме майно (будівлі та споруди), розташоване на цій земельній ділянці;

б) копія установчих документів для юридичної особи, а для громадянина – копія документа, що посвідчує особу;

в) свідоцтво про державну реєстрацію суб'єкта підприємницької діяльності у разі продажу земельної ділянки суб'єкту підприємницької діяльності»;

частину третю викласти в такій редакції:

«3. Орган державної влади або орган місцевого самоврядування у місячний строк розглядає заяву (клопотання) і приймає рішення про надання дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки (якщо такий проект відсутній) та/або про проведення експертної грошової оцінки земельної ділянки чи про відмову в продажу із зазначенням обґрунтованих причин відмови»;

частину четверту виключити;

частину п'яту доповнити пунктами «Г» та «Г» такого змісту:

«Г) встановлена цим Кодексом заборона на передачу земельної ділянки у приватну власність»;

Г) відмова від укладення договору про оплату авансового внеску в рахунок оплати ціни земельної ділянки»;

друге речення частини сьомої після слова «оплату» доповнити словами «або про сплату першого платежу (у разі продажу земельної ділянки з розстроченням платежу)»;

частини восьму, дев'яту та одинадцяту викласти в такій редакції:

«8. Ціна земельної ділянки визначається за експертною грошовою оцінкою, що проводиться організаціями, які мають відповідну ліцензію на виконання цього виду робіт, на замовлення органів державної влади або органів місцевого самоврядування. Фінансування робіт з проведення експертної грошової оцінки земельної ділянки здійснюється за рахунок внесеного покупцем авансу, що не може бути більшим ніж 20 відсотків вартості земельної ділянки, визначеної за нормативною грошовою оцінкою земельної ділянки.

Сума авансового внеску зараховується до ціни продажу земельної ділянки. У разі відмови покупця від укладення договору купівлі-продажу земельної ділянки сума авансового внеску не повертається.

9. Розрахунки за придбання земельної ділянки можуть здійснюватися з розстроченням платежу за згодою сторін, але не більше ніж на п'ять років. Порядок здійснення розрахунків з розстроченням платежу визначається Кабінетом Міністрів України»;

«11. Кошти, отримані від продажу земельних ділянок державної або комунальної власності, зараховуються органами державної влади або органами місцевого самоврядування відповідно до державного та/або місцевих бюджетів у порядку, визначеному законом»;

11) у статті 129:

у назві слово «Продаж» замінити словами «Особливості продажу»;

у другому реченні частини п'ятої слова «догoвiр оренди землi» замінити словами «документ, що посвідчує право власності на нерухоме майно (будівлі та споруди), розташоване на цій земельній ділянці»;

12) статтю 133 викласти в такій редакції:

«Стаття 133. Застава земельних ділянок або прав на них

1. У заставу можуть передаватися земельні ділянки, які належать громадянам та юридичним особам на праві власності, а також права на них – право оренди земельної ділянки, право користування чужою земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис), право користування чужою земельною ділянкою для забудови (суперфіції), якщо інше не передбачено законом.

2. Земельна ділянка, що перебуває у спільній власності (або право спільної оренди земельної ділянки), може бути передана (передано) у заставу за згодою всіх співвласників (співорендарів).

3. Передача в заставу частини земельної ділянки (або права на частину земельної ділянки) здійснюється після виділення її в натурі (на місцевості) відповідно до документації із землеустрою.

4. Заставодержателем земельних ділянок сільськогосподарського призначення та прав на них (оренди, емфітевзису) можуть бути лише банки.

5. Порядок застави земельних ділянок та прав на них (оренди, суперфіцію, емфітевзису) визначається законом»;

13) назву глави 21 викласти в такій редакції:

«Глава 21

Продаж земельних ділянок або прав на них на конкурентних засадах»;

14) статті 134 і 136 викласти в такій редакції:

«Стаття 134. Обов'язковість продажу земельних ділянок державної чи комунальної власності або прав на них на конкурентних засадах (земельних торгах)

1. Земельні ділянки державної чи комунальної власності або права на них (оренда, суперфіції, емфітевзис), у тому числі з розташованими на них об'єктами нерухомого майна державної або комунальної власності, підлягають продажу окремими лотами на конкурентних засадах (земельних торгах), крім випадків, встановлених частиною другою цієї статті.

2. Не підлягають продажу на конкурентних засадах (земельних торгах) земельні ділянки державної чи комунальної власності або права на них у разі:

розташування на земельних ділянках об'єктів нерухомого майна, що перебувають у власності громадян, юридичних осіб, в яких відсутні акції (частки, паї), що належать державі, крім випадків відмови власника розташованого на земельній ділянці нерухомого майна від її викупу або укладення договору оренди;

використання земельних ділянок для користування надрами та спеціального водокористування відповідно до отриманих спеціальних дозволів (ліцензій);

використання релігійними організаціями, які легалізовані в Україні, земельних ділянок під культовими будівлями;

перебування в користуванні земельних ділянок або розташованих на них будівель підприємств, установ та організацій, що належать до державної та комунальної власності, підприємств і громадських організацій у сферах культури і мистецтв (у тому числі національних творчих спілок);

розміщення дипломатичних та прирівняних до них представництв іноземних держав і міжнародних організацій згідно з міжнародними договорами України;

будівництва та обслуговування лінійних об'єктів транспортної та енергетичної інфраструктури (доріг, газопроводів, водопроводів, ліній електропередачі, аеропортів, нафто- та газових терміналів, електростанцій тощо);

проведення комплексної реконструкції кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду відповідно до закону;

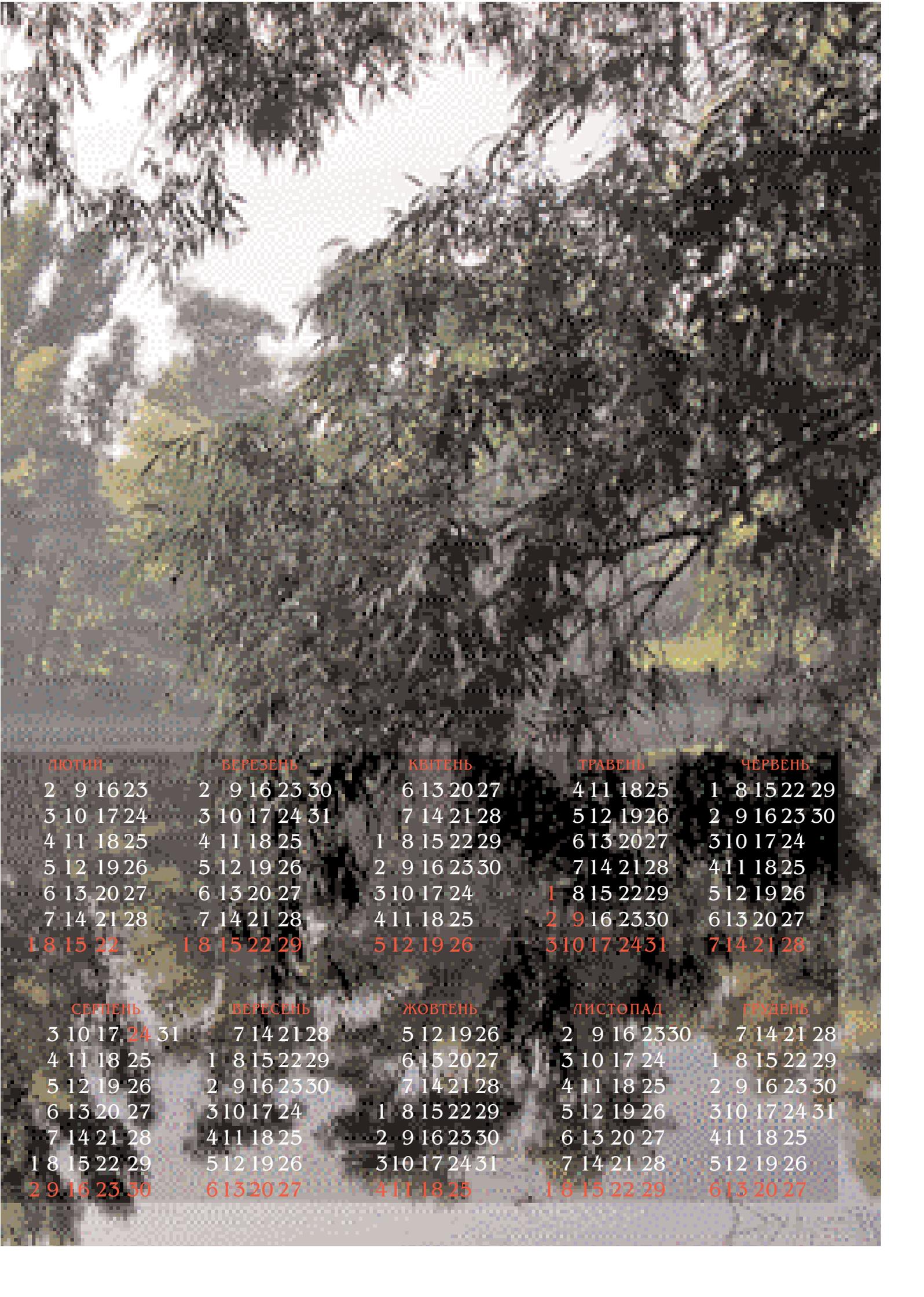
будівництва соціального та доступного

СІЧЕНЬ

Пн	5	12	19	26	
Вт	6	13	20	27	
Ср	7	14	21	28	
Чт	1	8	15	22	29
Пт	2	9	16	23	30
Сб	3	10	17	24	31
Нд	4	11	18	25	

ЛИПЕНЬ

Пн	6	13	20	27	
Вт	7	14	21	28	
Ср	1	8	15	22	29
Чт	2	9	16	23	30
Пт	3	10	17	24	31
Сб	4	11	18	25	
Нд	5	12	19	26	

ЛЮТИЙ	БЕРЕЗЕНЬ	КВИТЕНЬ	ТРАВЕНЬ	ЧЕРВЕНЬ
2 9 16 23	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29
3 10 17 24	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30
4 11 18 25	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24
5 12 19 26	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25
6 13 20 27	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26
7 14 21 28	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27
1 8 15 22	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28
СЕРПЕНЬ	ВЕРЕСЕНЬ	ЖОВТЕНЬ	ЛИСТОПАД	ГРУДЕНЬ
3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28
4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29
5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30
6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31
7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25
1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26
2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27

житла, якщо конкурс на його будівництво вже проведено.

3. Земельні торги не проводяться при наданні (передачі) земельних ділянок громадянам у випадках, передбачених статтями 34, 36 та 121 цього Кодексу»;

«Стаття 136. Підготовка лотів для продажу на земельних торгах

1. Органи державної влади або органи місцевого самоврядування, уповноважені приймати рішення про відчуження земельних ділянок державної чи комунальної власності, у тому числі разом з розташованими на них об'єктами нерухомого майна (будівлями, спорудами) державної або комунальної власності, або прав на них (оренди, суперфіцію, емфітевзису), визначають перелік таких земельних ділянок для продажу на земельних торгах окремими лотами. Забороняється вносити до зазначеного переліку призначені під забудову земельні ділянки без урахування у випадках, передбачених законом, результатів громадського обговорення містобудівного обґрунтування розміщення об'єкта.

2. Добір земельних ділянок державної або комунальної власності для формування переліку, зазначеного в частині першій цієї статті, здійснюється на підставі затверджених містобудівної документації та документації із землеустрою, регіональних або місцевих правил забудови. При доборі земельних ділянок враховуються маркетингові дослідження, інвестиційна привабливість, звернення громадян та юридичних осіб щодо намірів забудови.

3. Земельна ділянка, у тому числі та, на якій розташовані об'єкти нерухомого майна (будівлі, споруди) державної або комунальної власності, виставляється на земельні торги окремим лотом після:

а) визначення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) та закріплення їх межовими знаками;

б) визначення вартості лота, при чому вартість земельної ділянки дорівнює її нормативній грошовій оцінці;

в) виготовлення технічного паспорта об'єкта продажу.

4. У технічному паспорті містяться відомості про:

а) розміри земельної ділянки;
б) місце розташування (адресу);
в) форму власності (державна чи комунальна);

г) грошову оцінку земельної ділянки або прав на неї (оренди, суперфіцію, емфітевзису) та оцінку розташованого на ній об'єкта неру-

хомого майна і стартову ціну лота;

ґ) природний і господарський стан земельної ділянки;

д) цільове призначення земельної ділянки;

е) містобудівні умови і обмеження забудови земельної ділянки;

є) інвентаризаційний опис будівель і споруд (для забудованої земельної ділянки).

5. Технічний паспорт об'єкта продажу (лота), умови його продажу, у тому числі (у разі необхідності) вимоги щодо граничних термінів забудови земельної ділянки, розміру відшкодування втрат сільськогосподарського та лісогосподарського виробництва, визначення розміру пайової участі (внеску) у створення і розвиток інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населеного пункту, затверджуються органом державної влади або органом місцевого самоврядування.

6. Положення про технічний паспорт об'єкта продажу (лота), який виставляється на земельні торги, затверджується Кабінетом Міністрів України.

7. Документація із землеустрою щодо відведення земельних ділянок, які виставляються на аукціон, виготовляється на замовлення органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування»;

15) у статті 137:

у частині першій слова «виставлення на земельні торги земельних ділянок» замінити словами «об'єкт продажу (лот)», а слово «таких» виключити;

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Офіційна інформація про об'єкт продажу (лот) повинна містити відомості про:

а) розміри земельної ділянки;
б) цільове призначення, а для містобудівних потреб – також види використання (пріоритетні та допустимі);
в) умови продажу та стартову ціну;
г) місце і час проведення торгів;
ґ) містобудівні умови і обмеження забудови земельної ділянки;

д) найменування та адресу установи, прізвище та посаду, номер телефону особи, в якій можна ознайомитися з технічним паспортом об'єкта продажу (лота)»;

16) статтю 151 викласти в такій редакції:

«Стаття 151. Порядок погодження питань, пов'язаних з вилученням (викупом) та вибором земельних ділянок

1. Особи, зацікавлені у вилученні (викупі), виборі земельних ділянок, зобов'язані погодити з власниками землі і землекористувачами та органами державної влади або органами

місцевого самоврядування згідно з їх повноваженнями розміри земельних ділянок, передбачені для вилучення (викупу), умови їх вилучення (викупу), а також розміри земельної ділянки, передбачені для її передачі (надання), умови її передачі (надання) з урахуванням комплексного розвитку території, який би забезпечував нормальне функціонування на цій ділянці і прилеглих територіях усіх об'єктів та умови проживання населення і охорону довкілля.

2. Вибір місця розташування земельних ділянок здійснюють відповідні сільські, селищні, міські, районні, обласні ради, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, Кабінет Міністрів України відповідно до їх повноважень щодо вилучення та передачі (надання) цих ділянок.

3. Погодження матеріалів вибору місця розташування земельних ділянок на особливо цінних землях, а також для розміщення та обслуговування будівель і споруд іноземних держав, міжнародних організацій провадиться Верховною Радою України.

4. Особи, зацікавлені у вилученні (вкупі) земельних ділянок, звертаються із заявою (клопотанням) про вибір місця розташування земельних ділянок до відповідної сільської, селищної, міської, районної, обласної ради, Кабінету Міністрів України, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевої державної адміністрації. Клопотання щодо вибору місця розташування земельних ділянок за рахунок земель, вилучення (вкуп) яких провадиться Кабінетом Міністрів України та Верховною Радою Автономної Республіки Крим, подаються відповідно до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій.

5. До заяви (клопотання) додаються:

а) обґрунтування необхідності вилучення (викупу) та/або відведення земельної ділянки;

б) позначене на відповідному графічному матеріалі бажане місце розташування земельної ділянки з її орієнтовними розмірами;

в) засвідчена нотаріально письмова згода землекористувача (землевласника) на вилучення (вкуп) земельної ділянки (її частини) із зазначенням розмірів передбаченої для вилучення (викупу) земельної ділянки та умов її вилучення (викупу);

г) копія установчих документів для юридичних осіб, а для громадянина – копія документа, що посвідчує особу.

б. Типова форма заяви (клопотання) про

вибір місця розташування земельної ділянки затверджується Кабінетом Міністрів України.

7. Відповідний орган державної влади або орган місцевого самоврядування згідно із своїми повноваженнями розглядає заяву (клопотання) і в тижневий строк з дня її реєстрації направляє її копії на розгляд територіальних органів виконавчої влади з питань земельних ресурсів, органів містобудування і архітектури та охорони культурної спадщини, природоохоронних і санітарно-епідеміологічних органів, а також до відповідних територіальних органів виконавчої влади з питань лісового або водного господарства (у разі вилучення (викупу), надання, зміни цільового призначення земельних ділянок лісогосподарського призначення чи водного фонду).

У разі вилучення органами виконавчої влади земельних ділянок державної власності у межах населеного пункту матеріали заяви (клопотання) подаються для розгляду до відповідного органу місцевого самоврядування.

Зазначені органи протягом трьох тижнів з дня одержання заяви (клопотання) надають відповідній сільській, селищній, міській, районній, обласній раді чи Кабінету Міністрів України, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевій державній адміністрації висновки про можливість відведення земельної ділянки для цілей, зазначених у заяві (клопотанні), граничні розміри земельної ділянки та її площу, склад угідь земель, вимоги щодо відведення земельної ділянки.

Вимоги щодо відведення земельної ділянки надаються цими органами у межах їх повноважень, визначених законом.

Склад та зміст вимог щодо відведення земельної ділянки, які надаються уповноваженими органами, визначаються Кабінетом Міністрів України.

8. Якщо вилучення (вкуп) земельних ділянок провадиться за погодженням з Верховною Радою України, відповідні органи державної влади або органи місцевого самоврядування готують свої висновки і подають матеріали вибору місця розташування земельної ділянки до Кабінету Міністрів України, який розглядає ці матеріали і подає їх до Верховної Ради України для прийняття відповідного рішення.

9. Якщо вилучення (вкуп) земельних ділянок здійснюється Верховною Радою Автономної Республіки Крим, матеріали вибору місця розташування земельної ділянки подаються Радою міністрів Автономної Республіки Крим, яка розглядає ці матеріали і в місячний строк подає свої пропозиції до Верховної Ради Авто-

номної Республіки Крим.

10. Після отримання висновків органів, зазначених у частині сьомій цієї статті, про можливість відведення земельної ділянки для цілей, зазначених у заяві (клопотанні), та рішення Верховної Ради України (у разі необхідності) відповідний орган державної влади або орган місцевого самоврядування згідно із своїми повноваженнями у двотижневий строк розглядає матеріали вибору земельної ділянки і приймає рішення про затвердження зазначених матеріалів та надає дозвіл і вимоги на розроблення проекту відведення земельної ділянки або мотивоване рішення про відмову.

11. Строк дії дозволу на розроблення проекту відведення земельної ділянки та вимог щодо її відведення становить один рік і може бути продовжено одноразово на такий самий строк. У разі якщо протягом встановленого строку проект відведення земельної ділянки не подано на затвердження до відповідного органу, дозвіл на розроблення проекту відведення земельної ділянки та вимоги щодо її відведення вважаються анульованими.

12. Спори, пов'язані з вилученням (викупом) та вибором земельних ділянок, вирішуються в судовому порядку»;

17) пункт 1 розділу X «Перехідні положення» доповнити абзацами другим і третім такого змісту:

«Установити, що рішення про передачу громадянам України безоплатно у приватну власність земельних ділянок, прийняті органами місцевого самоврядування відповідно до Декрету Кабінету Міністрів України від 26 грудня 1992 року «Про приватизацію земельних ділянок», є підставою для виготовлення та видачі цим громадянам або їх спадкоємцям державних актів на право власності на земельну ділянку за технічною документацією щодо складання документів, що посвідчують право на земельну ділянку.

У разі прийняття відповідними органами рішення про погодження місця розташування об'єкта або про надання дозволу на розроблення проекту відведення земельної ділянки до 1 січня 2008 року передача в оренду таких земельних ділянок із земель державної та комунальної власності здійснюється без проведення земельних торгів (аукціонів)».

3. У Цивільному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 40 – 44, ст. 356):

1) у статті 407:

частину другу доповнити словами «крім випадків, передбачених частиною третьою цієї статті»;

доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. Право користування земельною ділянкою державної або комунальної власності для сільськогосподарських потреб не може бути відчужено її землекористувачем іншим особам, внесено до статутного фонду, передано у заставу»;

2) частину першу статті 408 доповнити словами «і для земельних ділянок державної або комунальної власності не може перевищувати 50 років»;

3) текст статті 413 викласти в такій редакції:

«1. Власник земельної ділянки має право надати її в користування іншій особі для будівництва промислових, побутових, соціально-культурних, житлових та інших споруд і будівель (суперфіцій). Таке право виникає на підставі договору або заповіту.

2. Право користування земельною ділянкою, наданою для забудови, може відчужуватися або передаватися землекористувачем у порядку спадкування, крім випадків, передбачених частиною третьою цієї статті.

3. Право користування земельною ділянкою державної або комунальної власності для забудови не може бути відчужено її землекористувачем іншим особам (крім випадків переходу права власності на будівлі та споруди, що розміщені на такій земельній ділянці), внесено до статутного фонду, передано у заставу.

4. Право користування чужою земельною ділянкою для забудови може бути встановлено на визначений або на невизначений строк, крім випадків, передбачених частиною п'ятою цієї статті.

5. Строк користування земельною ділянкою державної чи комунальної власності для забудови не може перевищувати 50 років».

4. У Законі України «Про основи містобудування» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 52, ст. 683; 2001 р., № 16, ст. 76; 2007 р., № 34, ст. 444):

1) абзац п'ятий частини другої статті 13 викласти в такій редакції:

«розроблення та подання на затвердження регіональних правил забудови»;

2) у статті 14:

в абзаці четвертому частини першої слова «дозволу на будівництво об'єктів містобудування незалежно від форми власності» замінити словами «містобудівних умов і обмежень забу-

дови земельних ділянок»;

у частині другій слова «вихідних даних (архітектурно-планувального завдання, завдання на проектування і технічних умов)» замінити словами «містобудівних умов і обмежень забудови земельних ділянок»;

3) частину першу статті 16 доповнити словами «та якнайкращих умов життєдіяльності людини»;

4) частину другу і третю статті 18 виключити;

5) у частині першій статті 21 слова «на підставі» замінити словами «відповідно до», а слово «та» замінити словами «місцевих правил забудови з урахуванням».

5. Частину першу статті 1 Закону України «Про відповідальність підприємств, їх об'єднань, установ та організацій за правопорушення у сфері містобудування» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 46, ст. 411; 2000 р., № 46, ст. 398) доповнити абзацом такого змісту:

«проведення підготовчих робіт без дозволу на виконання підготовчих робіт або без дозволу на виконання будівельних робіт, або без відповідної затвердженої проектної документації – у розмірі п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

6. Статтю 7 Закону України «Про плату за землю» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 45, ст. 238 із наступними змінами) доповнити частиною тринадцятою такого змісту:

«Податок за земельні ділянки, надані підприємствам, установам і організаціям для спорудження об'єктів містобудування, справляється у розмірі, визначеному частиною десятою цієї статті, у разі:

перевищення строку, встановленого для будівництва об'єкта містобудування при наданні земельної ділянки або визначеного умовами проведення земельних торгів;

перевищення строку, встановленого для завершення будівництва об'єкта незавершеного будівництва, визначеного умовами приватизації».

7. У Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170; 2007 р., № 34, ст. 444):

1) у статті 31:

у пункті «а» частини першої:

підпункт 9 викласти в такій редакції:

«9) надання відповідно до закону містобудівних умов і обмежень забудови земельних ділянок»;

доповнити підпунктом 10 такого змісту:

«10) проведення громадського обговорення містобудівної документації, місцевих правил забудови населених пунктів»;

частину другу виключити;

2) пункт 12 частини першої статті 44 викласти в такій редакції:

«12) видача замовникам відповідно до законодавства містобудівних умов і обмежень забудови земельних ділянок за межами населених пунктів».

8. У пункті 5 статті 22 Закону України «Про столицю України – місто-герой Київ» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 11, ст. 79) слова «інвесторів (забудовників)» замінити словами «замовників будівництва», а слова «з метою поліпшення фінансового забезпечення комплексної забудови міста» – словами «але не вище граничного розміру, встановленого законом».

9. У Законі України «Про архітектурну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 31, ст. 246; 2006 р., № 39, ст. 342; 2007 р., № 34, ст. 444):

1) абзац сьомий та одинадцятий статті 1 викласти в такій редакції:

«містобудівні умови і обмеження забудови земельної ділянки – документ, що містить комплекс містобудівних і архітектурних вимог до проектування і будівництва щодо поверховості та щільності забудови земельної ділянки, відступів будинків і споруд від червоних ліній, меж земельної ділянки, її благоустрою та озеленення, інші вимоги до об'єктів містобудування, встановлені законодавством та затвердженою містобудівною документацією»;

«замовник (забудовник) – фізична або юридична особа, яка має у власності або у користуванні земельну ділянку, подала у встановленому законодавством порядку заяву (клопотання) щодо її забудови для здійснення будівництва або зміни (у тому числі шляхом знесення) об'єкта містобудування»;

2) в абзаці восьмому статті 1, частині першій статті 15, абзаці третьому статті 22, абзацах третьому та четвертому статті 23 слова «архітектурно-планувальне завдання» в усіх відмінках і числах замінити словами «містобудівні умови і обмеження забудови земельної ділянки» у відповідному відмінку і числі;

3) статтю 5 викласти в такій редакції:

«Стаття 5. Вихідні дані на проектування

Розроблення проектів (проектування) об'єктів архітектури здійснюється на підставі вихідних даних на проектування, до яких належать:

містобудівні умови і обмеження забудови

відповідної земельної ділянки;

технічні умови щодо інженерного забезпечення об'єкта архітектури;

завдання на проектування об'єкта архітектури.

Надання завдання на проектування є обов'язком замовника (забудовника) і здійснюється в порядку виконання умов договору з розробником проекту (архітектором).

Надання містобудівних умов і обмежень за будови відповідної земельної ділянки та технічних умов щодо інженерного забезпечення об'єкта архітектури здійснюється в порядку, встановленому законодавством.

До містобудівних умов і обмежень за будови земельної ділянки не можуть включатися вимоги щодо архітектурних та інженерних рішень об'єкта архітектури, його внутрішнього оздоблення, інші умови і вимоги, якщо вони не встановлені законодавством, містобудівною документацією, не зумовлені необхідністю збереження існуючої за будови, довкілля і охорони пам'яток історії та культури.

Додержання вихідних даних при проектуванні об'єкта архітектури є обов'язковим»;

4) у статті 7:

після частини другої доповнити двома новими частинами такого змісту:

«Проектна документація на будівництво об'єктів, розроблена відповідно до наданих містобудівних умов і обмежень, не підлягає погодженню з відповідними органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування та органами охорони культурної спадщини, природоохоронними і санітарно-епідеміологічними органами.

Проектна документація на будівництво об'єктів погоджується з підприємствами, установами та організаціями, які надали технічні умови щодо інженерного забезпечення об'єктів архітектури, лише у разі неможливості виконання цих умов при проектуванні об'єкта».

У зв'язку з цим частини третю – десятю вважати відповідно частинами п'ятою – дванадцятою;

частину сьому викласти в такій редакції:

«Затвердження проекту замовником може бути здійснено за наявності погодження архітектурно-планувальної частини проекту місцевим органом містобудування та архітектури і позитивного висновку державної експертизи»;

5) статтю 14 доповнити частиною шостою такого змісту:

«Головний архітектор міста, району погодує містобудівне та архітектурне проектне

рішення об'єктів, розташованих в історичній частині міста, історичних ареалах, на магістралях та площах загальноміського значення»;

6) у статті 15:

після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«Архітектурно-містобудівна рада є дорадчим органом і діє на громадських засадах. Не допускається стягнення коштів із замовників (забудовників) та розробників проектів за підготовку до розгляду та розгляд цих проектів на засіданнях архітектурно-містобудівної ради».

У зв'язку з цим частину другу вважати частиною третьою;

у частині третій слова «умов архітектурно-планувального завдання» замінити словами «містобудівних умов і обмежень за будови земельної ділянки», а слова «і надаватися відповідні висновки» виключити;

7) частину другу статті 17 викласти в такій редакції:

«Відповідальні виконавці окремих видів робіт, пов'язаних із створенням об'єктів архітектури, проходять професійну атестацію в порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України»;

8) статтю 26 доповнити частиною другою такого змісту:

«Проектна організація, яка розробляла проектну документацію, а також головний архітектор та головний інженер проекту несуть відповідальність за відповідність проектно-документації вихідним даним на проектування, вимогам державних стандартів, норм і правил, регіональним і місцевим правилам за будови»;

9) статтю 30 після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«Істотною умовою договору про створення твору містобудування є правовий режим здійснення майнових прав на містобудівну документацію з планування територій після передачі її замовнику».

У зв'язку з цим частини третю – шосту вважати відповідно частинами четвертою – сьомою.

10. У Законі України «Про планування і за будову територій» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 31, ст. 250; 2006 р., № 43, ст. 412; 2007 р., № 9, ст. 70, № 21, ст. 287, № 34, ст. 444):

1) преамбулу викласти в такій редакції:

«Цей Закон встановлює правові та організаційні основи планування, за будови та іншого використання територій і спрямований на забезпечення сталого розвитку населених

пунктів з урахуванням громадських і приватних інтересів»;

2) у статті 1:

абзаци четвертий та дев'ятий викласти в такій редакції:

«містобудівна документація – затверджені текстові і графічні матеріали, якими регулюються планування, забудова та інше використання територій, з урахуванням яких визначається цільове призначення земель»;

«детальний план території – містобудівна документація, що визначає зонування території, розташування червоних ліній, інших ліній регулювання забудови, зон, у яких встановлюються планувальні обмеження, розміщення та функціональне призначення об'єктів містобудування, види забудови для окремих районів, мікрорайонів, кварталів та районів реконструкції існуючої забудови населених пунктів»;

доповнити абзацами вісімнадцятим – двадцять третім такого змісту:

«містобудівне обґрунтування – вид містобудівної документації, в якому відповідно до державних будівельних та інших норм, стандартів і правил, положень містобудівної документації визначаються містобудівні умови і обмеження забудови земельної ділянки (об'єкта будівництва), обов'язкові для врахування при відведенні земельної ділянки та/або проектуванні цього об'єкта;

намір забудови (земельної ділянки, території) – заява (клопотання) фізичної або юридичної особи, подана у встановленому законодавством порядку щодо забудови земельної ділянки або певної території із зазначенням призначення будівлі, споруди та орієнтовних характеристик забудови;

замовник – фізична або юридична особа, яка має у власності або у користуванні земельну ділянку і подала у встановленому законодавством порядку заяву (клопотання) щодо її забудови для здійснення будівництва або зміни (у тому числі шляхом знесення) об'єкта містобудування;

громадське обговорення – процедура, спрямована на врахування законних інтересів фізичних та юридичних осіб, територіальних громад та держави при плануванні і забудові територій відповідно до вимог цього Закону;

громадські слухання – форма громадського обговорення проекту містобудівної документації, місцевих правил забудови;

погоджувальна комісія – комісія, що утворюється під час проведення громадських слухань для розгляду пропозицій (зауважень)

фізичних та юридичних осіб, територіальних громад та держави до проекту містобудівної документації, місцевих правил забудови і для прийняття узгоджених рішень»;

3) частину шосту статті 3 викласти в такій редакції:

«Проведення експертизи містобудівної і проектної документації здійснюється в порядку, що встановлюється Кабінетом Міністрів України»;

4) статтю 8 виключити;

5) в абзаці п'ятому частини другої статті 12 слова «надання дозволу на будівництво об'єктів містобудування» виключити;

6) абзац третьої частини першої статті 13 доповнити словами «містобудівні умови і обмеження забудови земельних ділянок»;

7) статтю 18 виключити;

8) статтю 21 викласти в такій редакції:

«Стаття 21. Регіональні правила забудови

Регіональні правила забудови розробляються на основі типових регіональних правил забудови, затверджених спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань архітектури та містобудування.

Регіональні правила забудови після їх погодження з відповідними органами містобудування та архітектури, охорони культурної спадщини, земельних ресурсів, природоохоронними, санітарно-епідеміологічними органами затверджуються відповідно Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласними радами. Затверджені регіональні правила забудови підлягають оприлюдненню через регіональні засоби масової інформації.

Регіональні правила забудови є обов'язковими для суб'єктів містобудування на території відповідного регіону, за винятком населених пунктів, для яких рішенням сільських, селищних, міських рад затверджені місцеві правила забудови цих населених пунктів відповідно до статті 22 цього Закону»;

9) частину дванадцяту статті 22 викласти в такій редакції:

«Місцевими правилами забудови встановлюється порядок вирішення питань розміщення об'єктів містобудування та надання вихідних даних для їх проектування»;

10) статті 23 і 24 викласти в такій редакції:

«Стаття 23. Забудова територій

Забудова територій полягає в розміщенні та здійсненні будівництва нових об'єктів, реконструкції, реставрації, капітального ремонту, впорядкування існуючих об'єктів містобудування, розширення та технічного переоснащення підприємств (далі – будівництво).

Розміщення об'єктів містобудування на території населених пунктів та за їх межами здійснюється відповідними органами виконавчої влади або органами місцевого самоврядування відповідно до їх повноважень шляхом надання містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки згідно із затвердженою містобудівною документацією, регіональними або місцевими правилами забудови.

У разі відсутності місцевих правил забудови або при намірах забудови за межами населених пунктів містобудівні умови і обмеження забудови земельних ділянок, у тому числі передбачених для продажу на земельних торгах, встановлюються рішенням відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування на підставі містобудівного обґрунтування, яке підлягає громадському обговоренню.

Суб'єкти містобудування зобов'язані дотримуватися містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки при проектуванні і здійсненні будівництва об'єкта містобудування.

Місцеві органи виконавчої влади або виконавчі органи місцевого самоврядування вживають заходів щодо організації комплексної забудови територій відповідно до вимог статті 25 цього Закону.

Будівництво об'єктів містобудування здійснюється згідно з вимогами законодавства та відповідно до затвердженої проектно-документації.

При будівництві об'єктів знесення (у разі потреби) існуючих будинків і споруд, зелених насаджень, а також відшкодування збитків власникам (користувачам) будинків і споруд, земельних ділянок здійснюються у встановленому законом порядку.

Планування окремої земельної ділянки, будівництво на ній будинків і споруд власниками або користувачами здійснюються з урахуванням законних інтересів інших власників або користувачів земельних ділянок, будинків і споруд.

Стаття 24. Порядок вирішення питань забудови території

Право на забудову земельної ділянки реалізується її власником або користувачем за умови використання земельної ділянки за її цільовим призначенням та відповідно до містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки, встановлених згідно з вимогами цього Закону.

Замовник або уповноважена ним особа звертається до відповідного органу виконавчої

влади або органу місцевого самоврядування із заявою (клопотанням) щодо намірів забудови земельної ділянки, в якій зазначаються призначення будівлі, споруди та орієнтовні характеристики забудови. До заяви (клопотання) можуть бути додані передпроектні роботи.

Орган місцевого самоврядування визначає відповідність намірів забудови земельної ділянки місцевим правилам забудови населеного пункту, містобудівній документації.

У разі якщо зазначені в заяві (клопотанні) наміри належать до переважного чи допустимих видів забудови відповідної території, орган місцевого самоврядування у двотижневий строк з дня реєстрації заяви (клопотання) надає заявнику містобудівні умови і обмеження забудови земельної ділянки, встановлені місцевими правилами забудови населеного пункту.

У разі якщо наміри забудови земельної ділянки не відповідають вимогам містобудівної документації та видам використання території, встановленим місцевими правилами забудови, державними нормами, орган місцевого самоврядування протягом місяця з дня реєстрації заяви (клопотання) надає заявнику висновок щодо цієї невідповідності та рекомендації стосовно можливої зміни намірів забудови земельної ділянки.

У разі відсутності місцевих правил забудови або при намірах забудови земельної ділянки за межами населеного пункту відповідний орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування у двотижневий строк з дня реєстрації заяви (клопотання) надає заявнику згоду на розроблення містобудівного обґрунтування розміщення об'єкта.

У разі якщо органи виконавчої влади або органи місцевого самоврядування мають намір забудови з власної ініціативи або з урахуванням пропозицій щодо намірів забудови вільних від забудови територій, внесених фізичними чи юридичними особами, вони вправі доручити відповідному органу земельних ресурсів і органу містобудування та архітектури внести пропозиції щодо добору земельних ділянок відповідно до земельного законодавства.

Добір земельних ділянок здійснюється на підставі затверджених містобудівної документації та документації із землеустрою, регіональних або місцевих правил забудови.

У разі намірів будівництва з ініціативи органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування за межами населених пунктів та за відсутності місцевих правил забудови вони можуть доручити відповідному органу містобудування та архітектури виконувати функції

замовника з розроблення містобудівного обґрунтування розміщення об'єкта, що підлягає громадському обговоренню.

Містобудівне обґрунтування погоджується з відповідними органами містобудування та архітектури, земельних ресурсів, охорони культурної спадщини, природоохоронним та санітарно-епідеміологічним органом. Свої висновки зазначені органи надають протягом місяця з дня подання на їх розгляд містобудівного обґрунтування незалежно один від одного.

Містобудівні умови і обмеження забудови земельної ділянки, викладені в містобудівному обґрунтуванні, після його погодження та врахування результатів громадського обговорення в порядку, встановленому цим Законом, затверджуються рішенням відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування одночасно із затвердженням містобудівного обґрунтування.

Замовник, який має наміри забудови, що не відповідають містобудівним умовам і обмеженням, встановленим для земельної ділянки, що перебуває у його власності або користуванні, може звернутися до відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування з додатковими пропозиціями та обґрунтуваннями цих намірів.

Орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування у п'ятиденний строк з дня реєстрації такого звернення направляє його разом з матеріалами обґрунтувань на розгляд відповідного органу містобудування та архітектури, який за участю органів земельних ресурсів, охорони культурної спадщини, природоохоронних і санітарно-епідеміологічних органів у двотижневий строк готує і подає до органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування висновок, який містить пропозиції щодо доцільності (недоцільності) внесення змін до містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки, місцевих правил забудови, містобудівної документації. У разі розгляду пропозицій щодо будівництва екологічно небезпечних об'єктів, комплексів будинків і споруд різного призначення органом виконавчої влади або органом місцевого самоврядування може бути продовжено строк підготовки такого висновку, але не більше ніж на два тижні.

На підставі зазначених у висновку пропозицій орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування приймає рішення про відмову у внесенні змін до містобудівної документації, місцевих правил забудови або про на-

дання згоди на розроблення містобудівного обґрунтування розміщення об'єкта із застосуванням процедури проведення громадського обговорення.

За результатами громадського обговорення містобудівного обґрунтування, на підставі пропозицій стосовно внесення змін до містобудівної документації, місцевих правил забудови, містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки, орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування приймає відповідне рішення.

Містобудівні умови і обмеження забудови земельної ділянки, отримані відповідно до частини четвертої цієї статті або затверджені рішенням відповідної місцевої ради, є підставою для отримання інших вихідних даних для проектування об'єкта (об'єктів) забудови земельної ділянки та здійснення цього проектування.

Розміщення тимчасових споруд та реклами здійснюється в порядку, встановленому законодавством»;

11) статтю 24¹ виключити;

12) у статті 25:

у частині першій:

перше речення після слів «є засобом» доповнити словами «її упорядкування шляхом»;

друге речення викласти в такій редакції: «Комплексна забудова території може здійснюватися шляхом комплексної реконструкції кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду і забезпечуватися одним або кількома інвесторами»;

частини п'яту та шосту виключити;

13) статті 26 і 27 викласти в такій редакції:

«Стаття 26. Дотримання регіональних та місцевих правил забудови

Суб'єкти містобудування зобов'язані дотримуватися регіональних та місцевих правил забудови.

Фізичні та юридичні особи мають право одержувати від органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування інформацію про переважні і допустимі види забудови та інше використання земельних ділянок, єдині умови і обмеження забудови земельної ділянки. Інформація про переважні і допустимі види забудови та інше використання земельних ділянок, єдині умови і обмеження забудови земельної ділянки надаються без згоди власника або користувача цієї земельної ділянки. Строк надання такої інформації встановлюється місцевими правилами забудови і не може перевищувати двох календарних тижнів.

Стаття 27. Вихідні дані для проектування

об'єкта містобудування

Фізична чи юридична особа, яка подала заяву (клопотання) про намір забудови на земельній ділянці, що перебуває у її власності або користуванні, має право на одержання вихідних даних для проектування об'єкта містобудування.

Основними складовими вихідних даних є: містобудівні умови і обмеження забудови земельної ділянки;

технічні умови щодо інженерного забезпечення об'єкта містобудування; завдання на проектування.

Містобудівні умови і обмеження забудови земельної ділянки надаються в порядку, встановленому статтями 23 і 24 цього Закону.

У містобудівних умовах і обмеженнях забудови земельної ділянки згідно з місцевими правилами забудови, містобудівним обґрунтуванням можуть визначатися вимоги щодо відрахування коштів замовників на розвиток інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населеного пункту.

Вимоги до змісту та форми містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки, що подаються на затвердження, а також вимоги до змісту і порядку розроблення, погодження, фінансування та затвердження містобудівного обґрунтування визначаються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань архітектури та містобудування.

Строк розроблення і погодження містобудівного обґрунтування, що містить містобудівні умови і обмеження забудови земельної ділянки, визначається договором і не може перевищувати трьох місяців.

Технічні умови щодо інженерного забезпечення об'єкта містобудування після отримання містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки надаються юридичними особами, які є власниками відповідних елементів інженерної інфраструктури або здійснюють їх експлуатацію, у п'ятнадцятиденний строк з дня реєстрації відповідного клопотання замовника або уповноваженої ним особи. Перелік осіб, які надають технічні умови щодо інженерного забезпечення об'єкта містобудування, встановлюється містобудівними умовами і обмеженнями забудови земельної ділянки.

При наданні технічних умов враховується, що місце приєднання інженерних мереж замовника до магістральних чи інших інженерних мереж знаходиться на межі земельної ділянки замовника або за його згодою на території цієї земельної ділянки. Якщо технічними

умовами передбачається необхідність будівництва замовником інженерних мереж або об'єктів поза межами його земельної ділянки, величина пайової участі (внеску) замовника у створенні і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населеного пункту зменшується на суму пов'язаних з цим витрат. Побудовані замовником інженерні мережі та/або об'єкти передаються на баланс відповідним підприємствам з їх утримання.

Вихідні дані об'єкта містобудування є чинними до завершення будівництва цього об'єкта, але не менше двох і не більше п'яти років.

Замовник має право звернутися до відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування, а також до осіб, які надали технічні умови, з проханням продовжити строк дії вихідних даних. Рішення про продовження чи неперодовження строку дії вихідних даних приймається на підставі мотивованого висновку спеціально уповноваженого органу з питань містобудування та архітектури.

Зміни до вихідних даних протягом строку, встановленого частиною дев'ятою цієї статті, можуть вноситися тільки за згодою замовника.

Організація розроблення містобудівного обґрунтування, його погодження, а також отримання в інтересах замовника вихідних даних у повному обсязі може здійснюватися на договірних засадах з підприємством, установою чи організацією. Уповноважене підприємство, установа чи організація для виконання своїх функцій від імені замовника має право отримувати від органів влади та підприємств, установ і організацій весь обсяг відповідної містобудівної, топографічної, інженерно-технічної інформації.

Порядок надання вихідних даних для проектування об'єкта містобудування встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Своєчасне підведення магістральних чи інших інженерних мереж до межі земельної ділянки замовника або за згодою замовника – на територію цієї земельної ділянки, а також збільшення їх пропускної спроможності здійснюються власниками цих мереж за договором, укладеним із замовником. У разі невиконання зобов'язань щодо підключення об'єкта до інженерних мереж у встановлений договором строк їх власник несе відповідальність, передбачену законом та договором.

У разі відсутності місцевих правил забудови населеного пункту громадяни, які є власниками або користувачами земельних ділянок у селлах, селищах та містах районного значення,

замість вихідних даних, зазначених у частині другій цієї статті, можуть отримати у відповідному органі містобудування та архітектури будівельний паспорт об'єкта містобудування. Перелік об'єктів містобудування, щодо яких застосовується такий порядок, а також порядок надання будівельного паспорта встановлюються регіональними або місцевими правилами забудови»;

14) доповнити статтею 27¹ такого змісту:

«Стаття 27¹. Пайова участь (внесок) замовника у створенні і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населеного пункту

Створення і розвиток інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населених пунктів належить до відання відповідних органів місцевого самоврядування.

Замовник, який має намір здійснити будівництво об'єкта містобудування у населеному пункті, зобов'язаний взяти участь у створенні і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населеного пункту, крім випадків, передбачених частиною четвертою цієї статті.

Пайова участь (внесок) замовника у створенні і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населеного пункту полягає у відрахуванні замовником до відповідного місцевого бюджету коштів для забезпечення створення і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населеного пункту.

До пайової участі (внеску) у створенні і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населених пунктів не залучаються замовники у разі здійснення будівництва:

об'єктів будь-якого призначення на замовлення органів державної влади або органів місцевого самоврядування за рахунок коштів державного та/або місцевих бюджетів;

будинків житлового фонду соціального призначення та доступного житла;

об'єктів комплексної забудови територій, що здійснюється на конкурсній основі;

об'єктів, що споруджуються замість пошкоджених або зруйнованих внаслідок стихійного лиха чи техногенних аварій.

Величина пайової участі (внеску) замовника у створенні інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населеного пункту визначається у договорі, укладеному з органом місцевого самоврядування, відповідно до встановленого органом місцевого самоврядування розміру пайової участі (внеску) замовника від

загальної вартості будівництва (реконструкції) об'єкта містобудування.

Встановлений органом місцевого самоврядування розмір пайової участі (внеску) замовника не може перевищувати граничного розміру пайової участі (внеску) на розвиток інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населених пунктів.

Граничний розмір пайової участі (внеску) на розвиток інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населених пунктів не може перевищувати:

10 відсотків загальної вартості будівництва об'єкта містобудування – для нежитлових будівель і необхідних інженерних мереж та/або споруд (крім будівель закладів культури та освіти, медичного і оздоровчого призначення);

5 відсотків загальної вартості будівництва об'єкта містобудування – для житлових будинків, будівель закладів культури та освіти, медичного і оздоровчого призначення з необхідними інженерними мережами та/або спорудами.

Органам місцевого самоврядування забороняється вимагати від замовника будівництва надання будь-яких послуг, у тому числі здійснення будівництва об'єктів та передачі матеріальних або нематеріальних активів, крім пайової участі (внеску) замовника, встановленої цією статтею.

Розмір пайової участі (внеску) замовника у створенні і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населеного пункту визначається не пізніше десяти робочих днів з дня реєстрації органом місцевого самоврядування звернення замовника про укладення договору про пайову участь та доданих до нього документів, що підтверджують вартість будівництва (реконструкції) об'єкта містобудування, з техніко-економічними показниками.

Договір про пайову участь у створенні і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населеного пункту укладається не пізніше п'ятнадцяти робочих днів з дня реєстрації звернення замовника про його укладення, але до одержання дозволу на виконання будівельних робіт.

Істотними умовами договору про пайову участь у створенні і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населеного пункту є:

розмір пайового внеску;

терміни (графік) оплати пайового внеску;

відповідальність сторін.

Невід'ємною частиною договору є розрахунок величини пайового внеску (участі) замовника у створення інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населеного пункту.

Пайовий внесок сплачується в повній сумі єдиним платежем або частинами за графіком, що визначається договором. Граничний термін сплати пайового внеску не повинен перевищувати одного місяця до планової здачі об'єкта містобудування в експлуатацію.

Кошти, отримані як пайова участь (внесок) замовників об'єктів містобудування, можуть використовуватися виключно на створення і розвиток інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури відповідного населеного пункту.

Спори, пов'язані з пайовою участю (внеском) у створенні і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населеного пункту, вирішуються судом»;

15) частину другу статті 28 після слова «розроблення» доповнити словом «погодження»;

16) доповнити статтею 28¹ такого змісту:

«Стаття 28¹. Дозвіл на виконання підготовчих робіт

Для організації будівництва та підготовки будівельного майданчика до початку виконання будівельних робіт з будівництва об'єкта замовник може отримати дозвіл на виконання підготовчих робіт.

Дозвіл на виконання підготовчих робіт – документ, що засвідчує право замовника та підрядника на виконання робіт до будівництва об'єкта: підготовка земельної ділянки, влаштування огороження будівельного майданчика та знесення будівель і споруд, порушення елементів благоустрою в межах відведеної земельної ділянки під забудову, спорудження тимчасових виробничих та побутових споруд, необхідних для організації і обслуговування будівництва, підведення тимчасових інженерних мереж, улаштування під'їзних шляхів, складування будівельних матеріалів.

Дозвіл на виконання підготовчих робіт не дає права на виконання будівельних робіт.

Дозвіл на виконання підготовчих робіт надається Державною архітектурно-будівельною інспекцією України та її територіальними органами (далі – інспекції державного архітектурно-будівельного контролю).

Замовник або уповноважена ним особа для одержання дозволу на виконання підготовчих робіт подає до відповідної інспекції державного архітектурно-будівельного контролю письмову заяву, до якої додаються:

документ, що засвідчує право власності чи користування земельною ділянкою, або договір суперфіцію;

містобудівні умови і обмеження забудови земельної ділянки, отримані в установленому законом порядку;

проект виконання підготовчих робіт, погоджений та затверджений відповідно до вимог державних будівельних норм;

документ про призначення відповідальних виконавців підготовчих робіт.

Розгляд заяви, прийняття рішення про видачу дозволу на виконання підготовчих робіт або про відмову в його видачі, видача та реєстрація дозволу на виконання підготовчих робіт (або відмова в його видачі) інспекціями державного архітектурно-будівельного контролю здійснюються протягом десяти робочих днів з дня реєстрації заяви.

Відмова у видачі дозволу на виконання підготовчих робіт надається заявнику в письмовому вигляді з мотивованим обґрунтуванням.

Підставою для відмови у наданні дозволу на виконання підготовчих робіт є:

неподання документів, необхідних для прийняття рішення про надання такого дозволу;

невідповідність поданих документів вимогам законодавства;

виявлення недостовірних відомостей у поданих документах.

Надання дозволу на виконання підготовчих робіт здійснюється на безоплатній основі.

Дозвіл на виконання підготовчих робіт видається на строк не більше одного року.

Інспекції державного архітектурно-будівельного контролю одночасно з видачею дозволу на виконання підготовчих робіт зобов'язані письмово інформувати відповідний орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування про видані дозволи на виконання підготовчих робіт.

Приступати до виконання підготовчих робіт замовнику та підряднику дозволяється не раніше ніж через сім календарних днів з дня отримання дозволу на виконання підготовчих робіт.

Знесення зелених насаджень, будівель та споруд здійснюється в порядку, встановленому законодавством.

Контроль за виконанням підготовчих робіт здійснюється інспекціями державного архітектурно-будівельного контролю.

Дозвіл на виконання підготовчих робіт може бути скасовано (анульовано) за рішенням

інспекції державного архітектурно-будівельного контролю у разі:

надання замовнику дозволу на виконання будівельних робіт;

наявності відомостей про припинення юридичної особи або підприємницької діяльності фізичною особою – підприємцем (замовником, підрядником);

систематичного порушення законодавства у сфері будівництва та архітектури під час проведення підготовчих робіт;

порушення проекту виконання підготовчих робіт;

перешкоджання проведенню перевірок посадовими особами інспекції державного архітектурно-будівельного контролю.

Інформація про дозвіл на виконання підготовчих робіт, а також відомості про замовника та підрядників будівельних робіт розміщуються на відповідному стенді, що встановлюється на будівельному майданчику в доступному для огляду місці.

Інспекції державного архітектурно-будівельного контролю ведуть реєстр виданих (скасованих) дозволів на виконання підготовчих робіт та відмов у наданні дозволу на виконання підготовчих робіт.

Форма дозволу на виконання підготовчих робіт, форма заяви, що подається для отримання дозволу, та форма відмови у наданні дозволу, порядок їх видачі та скасування (анулювання) і ведення їх реєстру затверджуються Кабінетом Міністрів України»;

17) текст статті 29 викласти в такій редакції:

«Дозвіл на виконання будівельних робіт – документ, що засвідчує право замовника та підрядника на виконання підготовчих (якщо підготовчі роботи не були виконані раніше відповідно до дозволу на виконання підготовчих робіт) і будівельних робіт, підключення об'єкта будівництва до інженерних мереж та споруд.

Дозвіл на виконання будівельних робіт надається інспекціями державного архітектурно-будівельного контролю.

Замовник та підрядник для одержання дозволу на виконання будівельних робіт подають до відповідної інспекції державного архітектурно-будівельного контролю письмову заяву, до якої додаються:

1) документи від замовника будівництва:

документ, що засвідчує право власності чи користування земельною ділянкою, або договір суперфіцію;

проектна документація на будівництво, погоджена та затверджена в порядку, визначеному законодавством;

відомості про здійснення авторського і технічного нагляду;

копія документа, що посвідчує право власності на будинок чи споруду, або письмової згоди його власника на проведення зазначених робіт (у разі здійснення реконструкції, реставрації, капітального ремонту об'єктів містобудування);

фінансова звітність, що складається відповідно до статті 11 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», та копія ліцензії на здійснення діяльності з надання фінансових послуг, засвідчена в установленому законом порядку (у разі здійснення будівництва, що передбачає пряме або опосередковане залучення фінансових активів від фізичних осіб);

2) документи від підрядника будівництва:

копії установчих документів та свідоцтва про державну реєстрацію;

копія ліцензії на виконання функцій генпідрядника будівництва об'єкта, засвідчена в установленому законом порядку;

договір (контракт) підряду на будівництво об'єкта;

документ про призначення відповідальних виконавців робіт;

відомості про кваліфікацію та досвід спеціалістів, які братимуть участь у виконанні замовлення;

пропозиції щодо залучення субпідрядників.

Розгляд заяви, прийняття рішення про надання дозволу на виконання будівельних робіт або про відмову у його наданні, видача та реєстрація дозволу на виконання будівельних робіт (або відмови в його наданні) здійснюються інспекціями державного архітектурно-будівельного контролю протягом місяця з дня реєстрації заяви.

Відмова у наданні дозволу на виконання будівельних робіт надається заявнику в письмовому вигляді з мотивованим обґрунтуванням.

Підставами для відмови у наданні дозволу на виконання будівельних робіт є:

неподання документів, необхідних для прийняття рішення про надання такого дозволу;

невідповідність поданих документів вимогам законодавства;

виявлення недостовірних відомостей у поданих документах.

Відмову в наданні дозволу на виконання будівельних робіт може бути оскаржено до суду в установленому законом порядку.

Надання дозволу на виконання будівельних робіт здійснюється на безоплатній основі.

Дозвіл на виконання будівельних робіт надається на нормативний строк будівництва об'єкта або на строк дії договору (контракту) підряду на будівництво об'єкта.

Дія дозволу може бути продовжена за зверненням замовника на строк не більше одного року.

Контроль за виконанням будівельних робіт здійснюється інспекціями державного архітектурно-будівельного контролю.

Дозвіл на виконання будівельних робіт може бути скасовано (анульовано) за рішенням інспекції державного архітектурно-будівельного контролю у разі:

подання замовником заяви про скасування (анулювання) дозволу на виконання будівельних робіт;

видачі та перереєстрації дозволу на виконання будівельних робіт з порушенням вимог законодавства;

наявності відомостей про припинення юридичної особи або підприємницької діяльності фізичною особою – підприємцем (замовником, генпроектувальником, генпідрядником);

систематичного порушення законодавства у сфері будівництва та архітектури під час проведення будівельних робіт;

перешкоджання проведенню перевірок посадовими особами інспекцій державного архітектурно-будівельного контролю;

якщо протягом трьох місяців з дня видачі дозволу на виконання будівельних робіт не розпочато будівельні роботи.

Перелік будівельних робіт, на виконання яких не вимагається дозвіл, затверджується Кабінетом Міністрів України.

У разі якщо право на будівництво об'єкта містобудування передано іншому замовнику або змінено будівельну організацію (генпідрядника), дозвіл на виконання будівельних робіт підлягає перереєстрації.

Перереєстрація дозволу на виконання будівельних робіт здійснюється у порядку отримання дозволу на виконання будівельних робіт.

Здійснення будівельних робіт на об'єктах містобудування без дозволу на виконання будівельних робіт або його перереєстрації, а також здійснення не зазначених у дозволі будівельних робіт вважається самовільним будівництвом і тягне за собою відповідальність згідно із законом.

Інформація про дозвіл на виконання будівельних робіт, а також відомості про замов-

ника та підрядників будівельних робіт розміщуються на відповідному стенді, який встановлюється на будівельному майданчику в доступному для огляду місці.

Інспекції державного архітектурно-будівельного контролю ведуть реєстр виданих, скасованих (анульованих) дозволів на виконання будівельних робіт та відмов у їх наданні.

Форма дозволу на виконання будівельних робіт, форма заяви, що подається для його отримання, форма відмови у наданні дозволу на виконання будівельних робіт, порядок видачі та скасування (анулювання) дозволу на виконання будівельних робіт і порядок ведення реєстру виданих та скасованих (анульованих) дозволів на виконання будівельних робіт затверджуються Кабінетом Міністрів України»;

18) текст статті 30¹ викласти в такій редакції:

«Прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів здійснюється на підставі сертифіката відповідності, який видається інспекціями державного архітектурно-будівельного контролю.

Сертифікат відповідності – документ, що засвідчує відповідність закінченого будівництвом об'єкта проектній документації, державним будівельним нормам, стандартам і правилам.

Для одержання сертифіката відповідності замовник або уповноважена ним особа подає до інспекції державного архітектурно-будівельного контролю, яка надала дозвіл на виконання будівельних робіт, письмову заяву, до якої додаються:

проектна документація на будівництво об'єкта, погоджена та затверджена в установленому законодавством порядку;

акт готовності об'єкта до експлуатації, підписаний генпроектувальною та генпідрядною організаціями, субпідрядними організаціями, що здійснювали будівництво, генпроектувальною організацією, замовником, страховою компанією (якщо об'єкт застрахований).

Розгляд заяви, прийняття рішення про видачу сертифіката відповідності або відмову в його видачі, реєстрація виданих сертифікатів відповідності та відмов у їх видачі здійснюються інспекцією державного архітектурно-будівельного контролю протягом десяти робочих днів з дня реєстрації заяви.

Відмова у видачі сертифіката відповідності інспекцією державного архітектурно-будівельного контролю надається заявнику в письмо-

вому вигляді з мотивованим обґрунтуванням та рекомендаціями щодо усунення виявлених порушень.

Підставами для відмови у видачі сертифіката відповідності є:

неподання документів, необхідних для прийняття рішення про видачу сертифіката відповідності;

виявлення недостовірних відомостей у поданих документах;

невідповідність об'єкта погодженій та затвердженій проектній документації на будівництво цього об'єкта та вимогам державних будівельних норм, стандартів і правил.

Датою прийняття в експлуатацію закінченого будівництвом об'єкта є дата видачі зареєстрованого сертифіката відповідності.

Експлуатація не прийнятих у встановленому законодавством порядку об'єктів будівництва забороняється.

Сертифікат відповідності є підставою для укладання договорів про постачання на ці об'єкти необхідних для їх функціонування ресурсів – води, газу, тепла, електроенергії тощо, включення даних про цей об'єкт до державної статистичної звітності та оформлення права власності на цей об'єкт.

Спори, пов'язані з видачею сертифіката відповідності або відмовою у його видачі, вирішуються судом.

Інспекції державного архітектурно-будівельного контролю ведуть реєстр виданих сертифікатів відповідності та відмов у їх видачі.

Форма сертифіката відповідності, форма заяви, що подається для одержання сертифіката, форма відмови у видачі сертифіката, форма акта готовності об'єкта до експлуатації, порядок видачі сертифікатів відповідності, порядок ведення їх реєстру, розмір та порядок внесення плати за їх видачу затверджуються Кабінетом Міністрів України»;

19) доповнити розділом IV¹ такого змісту:

«Розділ IV¹. Порядок врахування громадських і приватних інтересів при плануванні і забудові територій

Стаття 30². Предмет громадського обговорення

Громадському обговоренню підлягають розроблені та погоджені в установленому законодавством порядку проекти місцевих правил забудови та проекти містобудівної документації, які пройшли в установленому законодавством порядку державну експертизу, а саме:

схем планування територій адміністративно-територіальних одиниць, їх окремих частин;

генеральних планів населених пунктів;
детальних планів територій;
проектів забудови територій;
містобудівного обґрунтування розміщення об'єктів містобудування.

У разі розроблення генеральних планів населених пунктів у дві стадії громадському обговоренню підлягають окремо проект концепції розвитку населеного пункту та безпосередньо проект генерального плану населеного пункту.

Громадське обговорення проектів містобудівної документації, місцевих правил забудови проводиться один раз.

Проектування і будівництво окремих будівель і споруд, не передбачених чинним генеральним планом (для малих і середніх населених пунктів), детальним планом території (для великих, більших і найбільших населених пунктів), не допускається і не виноситься на обговорення.

Стаття 30³. Організація проведення громадського обговорення проектів містобудівної документації, місцевих правил забудови

Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласні, районні ради, а також сільські, селищні, міські, районні у місті ради (їх виконавчі органи) при вирішенні питань планування і забудови територій зобов'язані забезпечити:

оприлюднення прийнятих рішень щодо розроблення містобудівної документації, місцевих правил забудови з прогнозованими правовими, економічними та екологічними наслідками;

оприлюднення розроблених та погоджених в установленому законодавством порядку проектів містобудівної документації, місцевих правил забудови і доступ громадськості до цієї інформації;

реєстрацію, розгляд та узагальнення пропозицій (зауважень) громадськості, поданих до проектів містобудівної документації, місцевих правил забудови;

проведення громадських слухань з обговорення проектів містобудівної документації та місцевих правил забудови;

узгодження спірних питань між громадськістю і замовниками документації через погоджувальну комісію;

винесення нерозв'язаних погоджувальною комісією спірних питань на розгляд відповідної ради;

оприлюднення результатів громадського обговорення, затверджених містобудівної документації та місцевих правил забудови.

Оприлюднення прийнятих Верховною Ра-

дою Автономної Республіки Крим або відповідним органом місцевого самоврядування рішень щодо розроблення та затвердження містобудівної документації, місцевих правил забудови, результатів громадського обговорення проєктів містобудівної документації та місцевих правил забудови здійснюється у двотижневий строк з дня їх прийняття шляхом опублікування таких рішень у засобах масової інформації, що поширюються на відповідній території, а також розміщення таких рішень на офіційних веб-сайтах цих органів (за наявності).

Прийняті рішення про розроблення та затвердження містобудівної документації, що поширюються на інші адміністративно-територіальні одиниці, надаються відповідним органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування.

Верховна Рада Автономної Республіки Крим або відповідний орган місцевого самоврядування зобов'язані інформувати громадськість через місцеві засоби масової інформації (за наявності) про прогнозовані правові, економічні та екологічні наслідки впровадження схем планування територій адміністративно-територіальних одиниць, їх окремих частин, генеральних планів населених пунктів, детальних планів територій, проєктів забудови територій.

Оприлюднення проєктів містобудівної документації, місцевих правил забудови здійснюється не пізніше як у місячний строк з дня надходження до Верховної Ради Автономної Республіки Крим або відповідного органу місцевого самоврядування розроблених та погоджених в установленому законодавством порядку таких проєктів шляхом публікації повідомлень про проведення громадського обговорення проєктів містобудівної документації, місцевих правил забудови та поширення їх у друкованому вигляді у формі інформаційного пакета чи брошури.

Проєкти містобудівної документації, що поширюються на інші адміністративно-територіальні одиниці, надсилаються відповідним органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування.

Повідомлення про громадське обговорення проєктів містобудівної документації, місцевих правил забудови має містити:

назву проєктів містобудівної документації, місцевих правил забудови, їх значення для планування території та межі територій, у тому числі суміжних, на якій проживають особи, які мають право брати участь у громадських слуханнях з обговорення відповідних проєктів;

відомості про замовника та розробника,

підстави розроблення;

положення проєктів містобудівної документації, місцевих правил забудови, у тому числі графічний матеріал, що відображають зміст зазначеної документації з проєктними рішеннями;

порядок, місце і строки детального ознайомлення з проєктом відповідної документації;

найменування та місцезнаходження, контактну інформацію органу, до якого слід звертатися із пропозиціями (зауваженнями);

строк подання пропозицій (зауважень) громадськості;

інформацію стосовно запланованих інформаційних заходів (презентації, прилюдного експонування, телевізійних програм, публічних конференцій, «круглих столів»);

дату, час та місце проведення громадських слухань з обговорення проєктів містобудівної документації, місцевих правил забудови;

висновки державної експертизи на проєкт відповідної документації.

Особи, які виносять проєкти відповідної документації на обговорення, є відповідальними за їх автентичність (відповідність документації, що обговорюється), а також за дотримання вимог законодавства та державних норм і стандартів.

Повідомлення про громадське обговорення проєктів містобудівної документації, місцевих правил забудови є підставою для подання пропозицій (зауважень) громадськості до Верховної Ради Автономної Республіки Крим або відповідного органу місцевого самоврядування.

Пропозиції (зауваження) громадськості подаються до початку проведення громадських слухань, а також можуть бути висловлені та внесені до протоколу під час проведення громадських слухань.

Пропозиції (зауваження) громадськості мають бути обґрунтовані, а також містити посилання на положення відповідних законодавчих та інших нормативно-правових актів, державних стандартів, норм і правил.

Дата проведення громадських слухань визначається Верховною Радою Автономної Республіки Крим або відповідним органом місцевого самоврядування у строк:

не менше трьох і не більше п'яти місяців з дня оприлюднення повідомлення про громадське обговорення проєктів схем планування територій адміністративно-територіальних одиниць, їх окремих частин, генеральних планів населених пунктів, детальних планів територій, місцевих правил забудови;

не менше двох і не більше чотирьох місяців

з дня оприлюднення повідомлення про громадське обговорення проектів забудови території;

не менше одного і не більше трьох місяців з дня оприлюднення повідомлення про громадське обговорення проекту містобудівного обґрунтування розміщення об'єкта містобудування.

Місце та час проведення громадських слухань визначаються залежно від виду документації, що виноситься на обговорення, з урахуванням можливості забезпечення присутності всіх імовірних учасників.

Стаття 30⁴. Вимоги до осіб – учасників громадських слухань

У громадських слуханнях можуть брати участь:

повнолітні фізичні особи, які проживають на території, щодо якої розробляється документація, або на суміжній з нею, що визначається відповідним органом місцевого самоврядування, відповідальним за проведення громадських слухань;

юридичні особи, приміщення яких розташовані на території, щодо якої розробляється документація, в особі їх повноважних представників;

власники та користувачі земельних ділянок, розташованих на території, щодо якої розробляється документація, та на суміжній з нею, що визначається відповідним органом місцевого самоврядування, відповідальним за проведення громадських слухань;

представники громадських організацій, органів самоорганізації населення, діяльність яких поширюється на відповідну територію;

замовники та розробники документації;

посадові особи Верховної Ради Автономної Республіки Крим або відповідного органу місцевого самоврядування;

народні депутати України, депутати відповідних рад.

Стаття 30⁵. Проведення громадських слухань. Розгляд пропозицій (зауважень) громадськості

Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласні, районні ради, а також сільські, селищні, міські ради (їх виконавчі органи) у визначені цим Законом строки проводять громадські слухання відповідних проектів містобудівної документації, місцевих правил забудови. Громадські слухання проводяться під головуванням представника Верховної Ради Автономної Республіки Крим або відповідного органу місцевого самоврядування.

До обов'язків головуючого на громадських

слуханнях належить:

забезпечення реєстрації учасників слухань;

забезпечення обрання секретаріату слухань у складі трьох осіб – представників Верховної Ради Автономної Республіки Крим або відповідного органу місцевого самоврядування, громадськості та замовника документації;

оголошення порядку денного і пропозицій щодо регламенту проведення слухань;

інформування про порядок ведення протоколу, подання усних та письмових пропозицій (зауважень) щодо предмета обговорень;

надання можливості розробникам викласти основні положення документації, яка підлягає обговоренню, та проблемні питання, що заслуговують на увагу громадськості;

інформування учасників слухань про подані пропозиції (зауваження) та порядок їх урахування;

надання можливості представникам громадськості поставити запитання та висловити свою думку;

забезпечення ведення обговорення та прийняття відповідних рішень щодо пропозицій (зауважень) громадськості з дотриманням регламенту;

оголошення рішення про призначення членів погоджувальної комісії від Верховної Ради Автономної Республіки Крим або відповідного органу місцевого самоврядування;

забезпечення обрання членів погоджувальної комісії від громадськості;

підбиття підсумків громадських слухань та інформування учасників слухань про порядок урахування пропозицій (зауважень) громадськості.

До складу погоджувальної комісії входять:

посадові особи Верховної Ради Автономної Республіки Крим або відповідного органу місцевого самоврядування;

представники органу земельних ресурсів, природоохоронного і санітарно-епідеміологічного органу, органу містобудування та архітектури, охорони культурної спадщини та інших органів, залежно від виду проектної документації;

представники професійних об'єднань та спілок, архітектори, науковці;

уповноважені представники громадськості, які обираються на громадських слуханнях. Кількість представників громадськості має становити не менше 50 відсотків і не більше 70 відсотків загальної чисельності комісії.

Головою погоджувальної комісії є посадова особа Верховної Ради Автономної Республіки

Крим або відповідного органу місцевого самоврядування, яка головує на громадських слуханнях.

Протокол слухань складається секретаріатом за участю членів погоджувальної комісії, підписується ними та головою. За наявності спірних питань, обґрунтованих з посиленням на нормативно-правові акти, у протоколі фіксується мотивоване обґрунтування члена (членів) погоджувальної комісії.

У разі відсутності пропозицій (зауважень) громадськості складається відповідний акт.

Погоджувальна комісія протягом двох тижнів після її створення розглядає спірні питання, зафіксовані у протоколі громадських слухань, та ухвалює рішення про врахування або мотивоване відхилення цих пропозицій (зауважень).

Засідання погоджувальної комісії є правомочним, якщо у ньому взяли участь не менше двох третин її членів (з них не менше половини представників громадськості).

Рішення погоджувальної комісії приймається більшістю присутніх членів та оформлюється відповідним протоколом.

Під час проведення громадських слухань здійснюється їх фіксація за допомогою засобів аудіовізуального запису та іншими доступними засобами.

У разі неспроможності погоджувальної комісії врегулювати спірні питання між сторонами остаточне рішення приймає Верховна Рада Автономної Республіки Крим або відповідний орган місцевого самоврядування. Урегульовані погоджувальною комісією спірні питання між сторонами або прийняті Верховною Радою Автономної Республіки Крим або відповідним органом місцевого самоврядування рішення є підставою для внесення змін до проекту відповідної документації.

Стаття 30⁶. Урахування результатів громадського обговорення

У разі потреби за результатами громадського обговорення вносяться необхідні зміни до документації та проводиться її повторна державна експертиза, витрати за яку оплачуються замовником, а Верховна Рада Автономної Республіки Крим або відповідний орган місцевого самоврядування приймає відповідне рішення щодо затвердження містобудівної документації.

Сторона, не згідна з рішенням органу місцевого самоврядування, може оскаржити його в судовому порядку.

Затвердження проектів містобудівної документації, місцевих правил забудови без їх гро-

мадського обговорення забороняється, а матеріали громадського обговорення є невід'ємною складовою містобудівної документації, місцевих правил забудови.

Стаття 30⁷. Фінансування заходів з громадського обговорення

Фінансування заходів з громадського обговорення проектів містобудівної документації, місцевих правил забудови здійснюється за рахунок коштів замовників цих проектів»;

20) у частині першій статті 32:

в абзаці шостому слова «дозволів на будівництво» замінити словами «містобудівних умов і обмежень забудови земельних ділянок»;

в абзаці сьомому слова «видачі дозволів на будівництво об'єктів містобудування» замінити словами «наданні містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки».

11. Статтю 1 Закону України «Про державний контроль за використанням та охороною земель» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 39, ст. 350; 2008 р., № 24, ст. 237) після абзацу восьмого доповнити новим абзацом такого змісту:

«невикористання земельної ділянки, переданої під забудову, – порушення особою встановлених при передачі у власність або у користування земельної ділянки граничних термінів її забудови».

У зв'язку з цим абзаци дев'ятий – п'ятнадцятий вважати відповідно абзацами десятим – шістнадцятим.

12. У Законі України «Про оренду землі» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 10, ст. 102; 2008 р., № 27 – 28, ст. 253):

1) текст статті 8¹ викласти в такій редакції:

«Право на оренду земельної ділянки державної або комунальної власності не може бути відчужено її орендарем іншим особам, внесено до статутного фонду, передано у заставу»;

2) у статті 9:

частину другу доповнити словами «із зазначенням її ціни та інших умов, на яких вона продається»;

доповнити частинами четвертою та п'ятою такого змісту:

«Не допускається продаж орендованих земельних ділянок державної або комунальної власності, строк дії договору оренди яких не закінчився та на яких розпочато будівництво об'єктів житлового та/або нежитлового призначення, або розпочато проектно-вишукувальні роботи для будівництва таких об'єктів.

Орендар може придбати земельну ділянку,

що перебуває в оренді, за умови згоди орендодавця на продаж цієї земельної ділянки»;

3) у статті 15:

частину першу доповнити абзацом дванадцятим такого змісту:

«умови передачі у заставу та внесення до статутного фонду права оренди земельної ділянки»;

в абзаці шостому частини четвертої слова «у випадках, передбачених цим Законом» замінити словами «у разі його розроблення згідно із законом»;

4) статтю 16 викласти в такій редакції:

«Стаття 16. Порядок укладення договору оренди землі

Укладення договору оренди земельної ділянки із земель приватної власності здійснюється за згодою орендодавця та особи, яка згідно із законом вправі набувати право оренди на таку земельну ділянку.

Укладення договору оренди земельної ділянки із земель державної або комунальної власності здійснюється на підставі рішення відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування – орендодавця, прийнятого у порядку, передбаченому Земельним кодексом України, або за результатами аукціону.

Укладення договору оренди земельної ділянки може бути здійснено на підставі цивільно-правового договору або в порядку спадкування»;

5) частину першу статті 31 доповнити абзацом сьомим такого змісту:

«відчуження права оренди земельної ділянки заставодержателем».

13. Абзац сьомий статті 9 **Закону України «Про державну експертизу землепорядної документації»** (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 38, ст. 471) викласти в такій редакції:

«проекти землеустрою щодо відведення земельних ділянок особливо цінних земель, земель лісогосподарського призначення, а також земель водного фонду, природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення».

14. Абзац другий частини першої статті 27 **Закону України «Про благоустрій населених пунктів»** (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 49, ст. 517) доповнити реченням такого змісту: «Підготовчі роботи до будівництва можуть бути здійснені на підставі доз-

волу на виконання підготовчих робіт, наданого в порядку, визначеному законодавством».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування*, крім:

підпунктів 2, 4 пункту 4, абзаців третього та четвертого підпункту 1 та підпункту 2 пункту 7, підпунктів 1 – 4 та абзацу п'ятого підпункту 6 пункту 9, абзаців сьомого та восьмого підпункту 2, підпунктів 5, 10, 11, 13, 16, 17, 20 пункту 10 розділу I цього Закону, які набирають чинності через шість місяців з дня набрання чинності цим Законом. Дозвіл на будівництво об'єкта містобудування, вихідні дані (архітектурно-планувальне завдання та технічні умови щодо інженерного забезпечення) та дозвіл на виконання будівельних робіт, отримані до набрання чинності підпунктів, вказаних у першому реченні цього пункту, зберігають чинність протягом двох років з дня набрання чинності цим Законом, а щодо об'єктів містобудування, будівництво яких розпочато, – до завершення їх будівництва;

пункту 6 розділу I цього Закону, який набирає чинності з 1 січня 2010 року;

підпункту 18 пункту 10 розділу I цього Закону, який набирає чинності через один рік з дня набрання чинності цим Законом.

2. Абзац третій підпункту 17 пункту 2 розділу I цього Закону діє протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом.

3. Прийняті і не виконані до набрання чинності цим Законом рішення відповідних органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування про погодження місця розташування об'єкта або про надання дозволу на розроблення проекту відведення земельної ділянки зберігають чинність протягом двох років з дня набрання чинності цим Законом.

4. Кабінету Міністрів України у тримісячний термін з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України **В. ЮЩЕНКО**

м. Київ
16 вересня 2008 року
№ 509-VI

* Опубліковано в газеті «Урядовий кур'єр» від 15 жовтня 2008 року, № 192. – Прим. ред.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 22 лютого 2008 р. № 69

від 17 вересня 2008 р. № 833

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 22 лютого 2008 р. № 69 «Про порядок використання у 2008 році коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів, пов'язаних з проведенням приватизації державного майна»* (Офіційний вісник України, 2008 р., № 15, ст. 376) такі зміни:

1) пункт 1 викласти у такій редакції:

«1. Установити, що у 2008 році кошти, передбачені Фондові державного майна у державному бюджеті за програмою «Заходи, пов'язані з проведенням приватизації державного майна», використовуються відповідно до Порядку, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 7 лютого 2007 р. № 145 (Офіційний вісник України, 2007 р., № 10,

ст. 353, № 30, ст. 1204), з урахуванням того, що оплата послуг інших сторонніх осіб та організацій, залучених до робіт, пов'язаних з передприватизаційною підготовкою, реструктуризацією, екологічним аудитом, приватизацією, наданням юридичних послуг, включає в себе оплату послуг, пов'язаних з передприватизаційною підготовкою земельних ділянок, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації.»;

2) у пункті 2 слова «вимог Закону України «Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти» замінити словом «законодавства».

Прем'єр-міністр України Ю. ТИМОШЕНКО

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про доповнення пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 2 квітня 2008 р. № 313

від 24 вересня 2008 р. № 861

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

Доповнити пункт 1 постанови Кабінету Міністрів України від 2 квітня 2008 р. № 313 «Про заходи щодо удосконалення управління об'єктами державної власності»** (Офіційний вісник України, 2008 р., № 28, ст. 874) підпунктом 2¹ такого змісту:

«2¹) центральні органи виконавчої влади, інші суб'єкти управління корпоративними пра-

вами держави за погодженням з Кабінетом Міністрів України:

приймають рішення щодо реорганізації господарських товариств, у статутному фонді яких частка держави перевищує 50 відсотків;

затверджують завдання своїм представникам на голосування у відповідних органах управління товариств під час прийняття зазначених рішень».

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2008, № 4, с. 50. – Прим. ред.

** Там же, 2008, № 5, с. 42 – 43. – Прим. ред.

Прем'єр-міністр України Ю. ТИМОШЕНКО

УСЕ ПРО ПРИВАТИЗАЦІЮ – В ОДНОМУ ВИДАННІ ФОНДУ ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ!

ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА НА 2009 рік

на офіційне видання ФДМУ –

«Державний інформаційний бюлетень про приватизацію»

з додатком – газетою «Відомості приватизації».

Необхідні дані Ви знайдете в Каталогі видань України на 2009 рік, с. 115, 118.

Індекс	Назва видання	Періодичність	Вартість передплати, грн.			
			1 міс.	3 міс.	6 міс.	12 міс.
22437	Комплект у складі: журналу «Державний інформаційний бюлетень про приватизацію» (укр.). Законодавчі, нормативно-методичні та інформаційні матеріали щодо приватизації, наукові статті для ВАК газети «Відомості приватизації» — додатка до «Державного інформаційного бюлетеня про приватизацію» (укр.). Інформація про проведення процедур приватизації майна	12 разів на рік 1 раз на тиждень	11,98	35,94	71,88	143,76
22438	Комплект у складі: журналу «Государственный информационный бюлетень о приватизации» (рос.). Законодавчі, нормативно-методичні та інформаційні матеріали щодо приватизації, наукові статті для ВАК газети «Відомості приватизації» — додатка до «Державного інформаційного бюлетеня про приватизацію» (укр.). Інформація про проведення процедур приватизації майна	12 разів на рік 1 раз на тиждень	11,98	35,94	71,88	143,76

Телефон редакції (044) 284-50-53, факс 200-33-77

**ВИДАННЯ МОЖНА ПЕРЕДПЛАТИТИ З БУДЬ-ЯКОГО МІСЯЦЯ
В УСІХ ВІДДІЛЕННЯХ ЗВ'ЯЗКУ УКРАЇНИ**

Крім того, з кур'єрською експрес-доставкою видання Фонду державного майна України можна передплатити:

м. Київ

ТОВ «Фірма «Періодика» тел./факс (044) 278-00-24,
тел. 278-61-65, 279-23-18
alex@periodik.kiev.ua

АТЗТ «САММІТ» тел./факс (044) 254-50-50
www.summit.ua
summit@summit.kiev.ua

ЗАТ «Передплатне агентство «KSS»
інтернет-передплата: тел./факс (044) 270-62-20,
тел. 272-00-50, 585-80-80
www.kss.kiev.ua

ТОВ «Прес-Центр» тел./факс (044) 536-11-75,
536-11-80

Агентство передплати «Меркурій» тел./факс (044) 248-88-08,
249-98-88
tanya@mercury.kiev.ua

ДП «Фактор-Преса» тел. (044) 285-71-70, 285-70-33
factorpressa@nbi.com.ua

м. Донецьк

ТОВ «НВП «Ідея» тел./факс (062) 381-09-32,
тел. (062) 292-20-22, 304-20-22
info@idea.donetsk.ua

м. Запоріжжя

ТОВ «Прессервіс-Кур'єр» тел. (061) 264-29-92,
264-22-29, 220-07-92, 220-07-93
pressa@express.net.ua

м. Львів

ТОВ «ВГ «Ділова преса» тел./факс (0322) 70-34-68,
тел. 70-54-82
cpr@gc.lviv.ua

ТОВ «Пресмаксимум» тел./факс (0322) 97-15-15
ira.odyncova@lo.lviv.ua

м. Миколаїв

ТОВ «Ной-Хау» тел. (0512) 47-17-77, 47-25-47
know_od@sp.mk.ua

ТОВ «Ласка» м. Одеса
тел. (048) 711-66-16, 232-72-87
laska@paco.net

ПП «Пугачова» м. Одеса
тел. (048) 760-17-21, 760-17-81
pugachova@farlep.net

ПП «Експрес-Крим» м. Севастополь
тел./факс (0692) 45-24-24,
45-24-25, 45-24-14

ПП Попович Т. П. м. Тернопіль
тел. (0352) 25-18-23

ДП «Фактор-Преса» м. Харків
тел. (057) 717-71-99, 738-29-73
www.faktor.ua
supply@pressa.faktor.ua

ПП Ключук Г. Т. м. Чернівці
(0372) 57-03-17, 24-73-83
courier@chv.ukrpack.net

Регіональні представництва ДП «Фактор-Преса»

Бахчисарай тел. (06554) 4-05-08, моб. (050) 400-00-84
Джанкой тел. (06564) 3-21-63, моб. (050) 400-00-78
Євпаторія тел. (06569) 3-24-36, моб. (050) 400-00-89
f_pressa@evp.sf.ukrtel.net

Керч моб. (050) 400-00-82
faktor_pressa@kerch.com.ua

Мелітополь тел. (0619) 43-93-55, моб. (050) 400-00-83
pressa@artsv.net

Севастополь тел. (0692) 45-55-82, моб. (050) 400-00-81
fpsev@optima.com.ua

Сімферополь тел. (0652) 60-30-47, моб. (050) 400-00-87
factorsimf@sf.ukrtel.net

Феодосія моб. (050) 400-00-86
fps@feo.net.ua

Харків тел. (0572) 26-43-33, 26-75-33
office@pressa.faktor.ua
supply@pressa.faktor.ua

Регіональні представництва АТЗТ «САММІТ»

ТОВ «САММІТ-Дніпропетровськ» м. Дніпропетровськ
тел. (056) 370-45-12,
370-44-23

ТОВ «САММІТ-Кременчук» м. Кременчук
тел. (0536) 65-69-27
summit@sat.poltava.ua

ДП «САММІТ-Крим» м. Сімферополь
тел. (0652) 51-63-55
dir@summit.crimea.com

АТЗТ «САММІТ-Харків» м. Харків
тел. (057) 714-22-60, 716-22-00
summit@summit.kharkov.ua

Філія ДП «САММІТ-Крим» м. Ялта
тел. (0654) 32-41-35

Регіональні представництва передплатного агентства «KSS»

Алчевськ тел. (06442) 2-22-44, 2-92-94
Бердянськ тел. (06153) 3-77-25
Вінниця тел. (0432) 57-93-24
Дніпропетровськ тел. (056) 790-06-53
Донецьк тел. (062) 345-03-59, 343-58-99

Житомир тел. (0412) 41-27-95
Запоріжжя тел. (061) 220-96-00, 213-49-50
Івано-Франківськ тел. (0342) 22-57-87, 50-15-10
Ізмаїл тел. (04841) 2-27-87
Іллічівськ тел. (048) 743-64-44
Київ тел. (044) 270-62-20
Кіровоград тел. (0522) 30-11-85
Кременчук тел. (0536) 79-63-56
Кривий Ріг тел. (056) 440-07-59
Луцьк тел. (067) 506-27-80
Львів тел. (032) 241-91-65, 241-91-66
Маріуполь тел. (0629) 41-28-43
Мелітополь тел. (0619) 42-02-95
Миколаїв тел. (0512) 58-00-99, 46-42-58
Мукачеве тел. (03131) 5-45-13
Одеса тел. (048) 777-03-55
Рівне тел. (0362) 29-08-32, 29-08-37
Севастополь тел. (0692) 54-90-64
Сімферополь тел. (0652) 24-85-79, 24-89-74
Суми тел. (0542) 61-95-50
Тернопіль тел. (0352) 43-04-27, 23-51-51
Ужгород тел. (0312) 61-42-35
Харків тел. (057) 756-68-48, 757-49-91
Херсон тел. (0552) 26-42-32, 48-81-69
Хмельницький тел. (0382) 61-18-80, 79-53-64
Черкаси тел. (0472) 32-08-47,
моб. (067) 712-69-99
Чернівці тел. (0372) 58-40-57
Ялта тел. (0654) 32-40-08

Регіональні представництва групи компаній «Меркурій»

ТОВ «Фірма «Меркурій»» м. Дніпропетровськ
тел. (056) 721-93-93, 778-52-86,
744-74-22

ТОВ «Донбас-Інформ» м. Донецьк
тел. (062) 345-15-92, 345-19-94

Агентство передплати «Меркурій» м. Кременчук
тел. (0536) 70-03-84

ТОВ «Фірма «Меркурій»» м. Новomosковськ
тел. (05693) 7-51-91

Агентство передплати «Меркурій» м. Павлоград
тел. (05632) 6-00-93

Регіональні представництва ТОВ «НВП «Ідея»

Дніпропетровськ тел. (050) 367-18-34
Запоріжжя тел. (066) 706-45-90
Київ тел. (044) 417-87-67, (050) 367-18-37
Кіровоград тел. (050) 654-79-79
Луганськ тел. (0642) 34-44-04
Маріуполь тел. (0629) 37-01-04
Миколаїв тел. (050) 326-14-38
Одеса тел. (067) 484-07-29
Полтава тел. (050) 367-18-33
Тернопіль тел. (067) 977-79-17
Харків тел. (057) 759-57-79

ПОКАЖЧИК основних матеріалів, опублікованих у «Державному інформаційному бюлетені про приватизацію» в 2008 році

Закони України

Закон України від 28.12.07 № 107-VI «Про Державний бюджет України на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України» (витяг), № 2, с. 44

Закон України від 03.06.08 № 309-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» (витяг), № 7, с. 51

Закон України від 04.09.08 № 500-VI «Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків», № 11, с. 43

Закон України від 16.09.08 № 509-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо сприяння будівництву», № 12, с. 27

Укази та розпорядження Президента України

Указ Президента України від 04.02.08 № 90/2008 «Про робочу групу з розроблення концепції вдосконалення законодавства з питань приватизації», № 3, с. 58

Указ Президента України від 06.03.08 № 200/2008 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 15 лютого 2008 року «Про забезпечення національних інтересів і національної безпеки у сфері приватизації та концептуальні засади їх реалізації», № 3, с. 47

Указ Президента України від 11.04.08 № 321/2008 «Про зупинення дії постанови Кабінету Міністрів України від 2 квітня 2008 року № 313», № 5, с. 44

Указ Президента України від 09.08.08 № 698/2008 «Про невідкладні заходи щодо вдосконалення державного регулювання господарської діяльності», № 10, с. 48

Нормативні акти, затверджені Указами Президента України

Склад робочої групи з розроблення концепції вдосконалення законодавства з питань приватизації, № 3, с. 59

Постанови та розпорядження Кабінету Міністрів України

Постанова Кабінету Міністрів України від 16.01.08 № 17 «Про вилучення із статутного фонду Державної акціонерної компанії «Україна туристична» пакетів акцій відкритих акціонерних товариств», № 2, с. 62

Постанова Кабінету Міністрів України від 23.01.08 № 21 «Про внесення змін до Порядку відчуження об'єктів державної власності», № 3, с. 53

Постанова Кабінету Міністрів України від 22.02.08 № 66 «Про передачу Фондові державного майна пакетів акцій відкритих акціонерних товариств», № 4, с. 50

Постанова Кабінету Міністрів України від 22.02.08 № 69 «Про порядок використання у 2008 році коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів, пов'язаних з проведенням приватизації державного майна», № 4, с. 50

Постанова Кабінету Міністрів України від 22.02.08 № 90 «Деякі питання проведення земельних аукціонів», № 4, с. 51

Постанова Кабінету Міністрів України від 22.02.08 № 110 «Про затвердження Порядку продажу у 2008 році державними органами приватизації земельних ділянок державної власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації», № 4, с. 56

Постанова Кабінету Міністрів України від 05.03.08 № 130 «Про порядок використання у 2008 році коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів, пов'язаних з проведенням продажу земельних ділянок, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації», № 4, с. 61

Постанова Кабінету Міністрів України від 12.03.08 № 182 «Про ліквідацію Українського державного консорціуму «Укрфітотерапія», № 6, с. 53

Постанова Кабінету Міністрів України від 26.03.08 № 244 «Про внесення змін до переліку підприємств, які мають стратегічне значення для

економіки і безпеки держави», № 6, с. 53

Постанова Кабінету Міністрів України від 02.04.08 № 297 «Про внесення змін до Порядку здійснення контролю за виконанням функцій з управління об'єктами державної власності», № 6, с. 58

Постанова Кабінету Міністрів України від 02.04.08 № 313 «Про заходи щодо удосконалення управління об'єктами державної власності», № 5, с. 42

Постанова Кабінету Міністрів України від 23.04.08 № 412 «Про порядок використання у 2008 році субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на здійснення заходів з передачі житлового фонду та об'єктів соціально-культурної сфери Міністерства оборони у комунальну власність», № 6, с. 59

Постанова Кабінету Міністрів України від 07.05.08 № 489 «Про затвердження базових нормативів відрахування частки прибутку, що спрямовується на виплату дивідендів за результатами фінансово-господарської діяльності господарських організацій у 2007 році», № 8, с. 39

Постанова Кабінету Міністрів України від 14.05.08 № 447 «Про затвердження Державної цільової економічної програми «Створення в Україні інноваційної інфраструктури» на 2009 – 2013 роки», № 9, с. 44

Постанова Кабінету Міністрів України від 18.06.08 № 552 «Про внесення змін до Методики оцінки об'єктів оренди», № 8, с. 40

Постанова Кабінету Міністрів України від 30.07.08 № 687 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 21 лютого 2007 р. № 257», № 9, с. 49

Постанова Кабінету Міністрів України від 27.08.08 № 744 «Про внесення змін до переліку підприємств, які мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави», № 10, с. 49

Постанова Кабінету Міністрів України від 03.09.08 № 777 «Про проведення конкурсного відбору керівників державних суб'єктів господарювання», № 11, с. 55

Постанова Кабінету Міністрів України від 03.09.08 № 780 «Про внесення змін до Типового договору оренди землі», № 11, с. 59

Постанова Кабінету Міністрів України від 10.09.08 № 802 «Про внесення зміни у додаток 2 до Методики розрахунку і порядку використання

плати за оренду державного майна», № 11, с. 60

Постанова Кабінету Міністрів України від 10.09.08 № 805 «Про внесення змін до Порядку погодження з Кабінетом Міністрів України умов приватизації окремих об'єктів державної власності та закріплення в державній власності пакетів акцій відкритих акціонерних товариств», № 11, с. 60

Постанова Кабінету Міністрів України від 17.09.08 № 846 «Про розмір неустойки за повну або часткову несплату покупцями коштів за об'єкти приватизації», № 11, с. 61

Постанова Кабінету Міністрів України від 17.09.08 № 833 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 22 лютого 2008 р. № 69», № 12, с. 53

Постанова Кабінету Міністрів України від 24.09.08 № 861 «Про доповнення пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 2 квітня 2008 р. № 313», № 12, с. 53

Розпорядження Кабінету Міністрів України від 24.12.07 № 1231-р «Деякі питання розпорядження об'єктами державної власності», № 2, с. 52

Розпорядження Кабінету Міністрів України від 16.01.08 № 81-р «Про затвердження переліків господарських товариств, державні пакети акцій (частки) яких підлягають першочерговому продажу, державних підприємств і відкритих акціонерних товариств, що підлягають першочерговій підготовці до продажу в 2008 році», № 2, с. 53

Розпорядження Кабінету Міністрів України від 06.02.08 № 248-р «Про затвердження переліку господарських товариств, державні пакети акцій (частки) яких підлягають продажу у 2008 році разом із земельними ділянками, на яких вони розташовані», № 3, с. 53

Розпорядження Кабінету Міністрів України від 07.05.08 № 703-р «Питання укладення деяких договорів», № 7, с. 58

Нормативні акти, затверджені постановами Кабінету Міністрів України

Державна цільова економічна програма «Створення в Україні інноваційної інфраструктури» на 2009 – 2013 роки, № 9, с. 44

Зміни, що вносяться до Методики оцінки об'єктів оренди, № 8, с. 40

Зміни, що вносяться до переліків органів ліцен-

зування та документів, які додаються до заяви про видачу ліцензії для окремого виду господарської діяльності, № 4, с. 56

Зміни, що вносяться до переліку підприємств, які мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави, № 6, с. 54

Зміни, що вносяться до переліку підприємств, які мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави, № 10, с. 49

Зміни, що вносяться до Положення про Міжвідомчу комісію з питань протидії протиправному поглинанню та захопленню підприємств, № 9, с. 50

Зміни, що вносяться до Порядку здійснення контролю за виконанням функцій з управління об'єктами державної власності, № 6, с. 58

Зміни, що вносяться до Порядку погодження з Кабінетом Міністрів України умов приватизації окремих об'єктів державної власності та закріплення в державній власності пакетів акцій відкритих акціонерних товариств, № 11, с. 61

Зміни, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, № 5, с. 43

Зміни, що вносяться до Типового договору оренди землі, № 11, с. 59

Порядок проведення земельних аукціонів, № 4, с. 51

Порядок проведення конкурсного відбору керівників державних суб'єктів господарювання, № 11, с. 56

Порядок продажу у 2008 році державними органами приватизації земельних ділянок державної власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації, № 4, с. 57

Накази Фонду державного майна України

Наказ ФДМУ від 03.09.07 № 1446 «Про внесення змін та доповнень до наказу Фонду від 06.04.2000 № 711 «Про затвердження Положення про порядок роботи постійної конкурсної комісії з проведення конкурсів на заміщення вакантних посад голів правління ВАТ» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 20 листопада 2007 р. за № 1295/14562), № 1, с. 54

Наказ ФДМУ від 17.10.07 № 1672 «Про затвердження Положення про умови укладення (переукладення) договору про організацію продажу май-

на, що перебуває у державній власності» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 26 грудня 2007 р. за № 1396/14663), № 2, с. 55

Наказ ФДМУ від 12.11.07 № 1765 «Про внесення змін до Положення про порядок роботи Експертної комісії» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 27 листопада 2007 р. за № 1316/14583), № 1, с. 55

Наказ ФДМУ від 11.12.07 № 1932 «Про внесення змін до Переліку документів, які подаються орендарем орендодавцеві для укладення договору оренди майна, що належить до державної власності» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2008 р. за № 133/14824), № 3, с. 60

Наказ ФДМУ від 20.12.07 № 1996 «Про затвердження примірного договору», № 2, с. 60

Наказ ФДМУ від 29.01.08 № 121 «Щодо Основних критеріїв оцінки виконання державними службовцями функцій з управління корпоративними правами держави», № 3, с. 54

Наказ ФДМУ від 05.03.08 № 262 «Про внесення змін до наказу Фонду державного майна України від 10.07.2006 № 1067», № 5, с. 45

Наказ ФДМУ від 21.03.08 № 341 «Про затвердження Примірного договору про надання послуг виконавця аукціону при проведенні аукціону з продажу державними органами приватизації земельних ділянок разом з пакетом акцій відкритого акціонерного товариства», № 4, с. 62

Наказ ФДМУ від 24.03.08 № 347 «Про затвердження Положення про аукціонну комісію» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 13 травня 2008 р. за № 406/15097), № 6, с. 59

Наказ ФДМУ від 28.03.08 № 361 «Про затвердження форми плану приватизації об'єкта аукціону, заяв про участь в аукціоні», № 5, с. 46

Наказ ФДМУ від 28.03.08 № 364 «Про затвердження Примірного договору купівлі-продажу земельної ділянки разом з пакетом акцій відкритого акціонерного товариства на аукціоні», № 5, с. 52

Наказ ФДМУ від 18.04.08 № 465 «Про затвердження примірного договору купівлі-продажу об'єкта аукціону», № 5, с. 58

Наказ ФДМУ від 17.05.08 № 560 «Про внесення змін до наказу Фонду від 25.11.03 № 2100» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 10

червня 2008 р. за № 515/15206), № 8, с. 42

Наказ ФДМУ від 28.05.08 № 625 «Про втрату чинності наказів ФДМУ від 24.11.05 № 3033, від 16.10.06 № 1580 та затвердження «Положення про регламент роботи комісії з питань оскарження результатів перевірки виконання умов договору купівлі-продажу об'єкта приватизації у державному органі приватизації, та «Положення про регламент роботи комісії Фонду державного майна України з питань зняття з контролю договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації», № 7, с. 58

Наказ ФДМУ від 25.06.08 № 740 «Про затвердження Методики оцінки майнових прав інтелектуальної власності» (zareestrovano в Міністерстві юстиції України 6 серпня 2008 р. за № 726/15417), № 9, с. 55

Наказ ФДМУ від 14.07.08 № 813 «Про внесення змін до наказу Фонду державного майна України від 01.10.97 № 1065 «Про затвердження Положення про план приватизації майна» (zareestrovano в Міністерстві юстиції України 4 серпня 2008 р. за № 720/15411), № 9, с. 50

Наказ ФДМУ від 14.07.08 № 815 «Про затвердження Змін та доповнень до Примірного договору купівлі-продажу пакета акцій відкритого акціонерного товариства за конкурсом, затвердженого наказом ФДМУ від 22.05.07 № 797», № 8, с. 49

Наказ ФДМУ від 23.07.08 № 848 «Щодо звичайної ціни послуг за виконання робіт з оцінки майна», № 8, с. 58

Наказ ФДМУ від 29.07.08 № 878 «Про затвердження Порядку проведення додаткового продажу акцій відкритих акціонерних товариств за номінальною вартістю» (zareestrovano в Міністерстві юстиції України 27 серпня 2008 р. за № 783/15474), № 10, с. 50

Наказ ФДМУ від 14.08.08 № 944 «Про внесення змін до наказу Фонду державного майна України від 15.07.97 № 743» (zareestrovano в Міністерстві юстиції України 9 вересня 2008 р. за № 825/15516), № 11, с. 62

Нормативні документи, затверджені наказами Фонду державного майна України

Зміни до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності, № 8, с. 43

Зміни до Положення про порядок роботи Екза-

менаційної комісії, № 1, с. 55

Зміни та доповнення до Примірного договору купівлі-продажу пакета акцій відкритого акціонерного товариства за конкурсом, № 8, с. 49

Методика оцінки майнових прав інтелектуальної власності, № 9, с. 55

Положення про аукціонну комісію, № 6, с. 60

Положення про умови укладення (переукладення) договору про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності, № 2, с. 56

Порядок проведення додаткового продажу акцій відкритих акціонерних товариств за номінальною вартістю, № 10, с. 51

Примірний договір № ___ купівлі-продажу земельної ділянки разом з пакетом акцій відкритого акціонерного товариства на аукціоні, № 5, с. 52

Примірний договір купівлі-продажу пакета акцій відкритого акціонерного товариства за конкурсом, № 8, с. 50

Примірний договір про надання послуг виконавця аукціону при проведенні аукціону з продажу державними органами приватизації земельних ділянок разом з пакетом акцій відкритого акціонерного товариства, № 4, с. 62

Примірний договір № ___ про списання державного майна, що не ввійшло до статутних фондів господарських товариств у процесі приватизації (корпоратизації), але перебуває на їх балансі, № 2, с. 60

Інструктивні листи Фонду державного майна України

Інструктивний лист ФДМУ від 11.12.07 № 10-36-19733 «Щодо вивчення практики застосування Національного стандарту № 4», № 1, с. 58

Інструктивний лист ФДМУ від 14.08.08 № 10-36-11599, № 10, с. 62

Інструктивний лист ФДМУ від 14.08.08 № 10-36-11592, № 10, с. 64

Накази Фонду державного майна України, затверджені спільно з іншими міністерствами та відомствами

Наказ Мінекономіки, ФДМУ та Мін'юсту від 13.11.07 № 383/1783/1082/5 «Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Міністерства економіки України, Фонду державного майна України та Міністерства юстиції України від 31.08.93 №

55/365/10/5» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 26 листопада 2007 р. за № 1311/14578), № 1, с. 58

Розпорядчі документи інших міністерств і відомств

Наказ Вищої атестаційної комісії України від 03.12.07 № 845 «Про затвердження Переліку установ і організацій, до яких обов'язково надсилаються автореферати дисертацій» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 18 грудня 2007 р. за № 1377/14644) (витяг), № 2, с. 40

Наказ Міністерства промислової політики України від 18.07.08 № 460 «Про затвердження Положення про реструктуризацію підприємств» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 1 серпня 2008 р. за № 718/15409), № 10, с. 58

Рішення ДКЦПФР від 14.03.08 № 241 «Про затвердження Положення про порядок призначення тимчасового керівника фондової біржі» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 22 травня 2008 р. за № 449/15140), № 8, с. 60

Рішення Ради національної безпеки і оборони України від 15.02.08 «Про забезпечення національних інтересів і національної безпеки у сфері приватизації та концептуальні засади їх реалізації», № 3, с. 47

Нормативні акти, затверджені розпорядчими документами інших міністерств і відомств

Концептуальні засади забезпечення реалізації національних інтересів у сфері приватизації, № 3, с. 50

Положення про порядок призначення тимчасового керівника фондової біржі, № 8, с. 61

Положення про реструктуризацію підприємств, № 10, с. 58

Перелік установ і організацій, до яких обов'язково надсилаються автореферати дисертацій, № 2, с. 40

Академія досвіду

Сарненські мости відомі у всьому світі, № 1, с. 6

Вивчаємо попит на об'єкти приватизації

Волинська область, № 4, с. 41

Дніпропетровська область, № 11, с. 39 – 41

Івано-Франківська область, № 3, с. 43

Чернівецька область, № 8, с. 28

Чернігівська область, № 3, с. 42

Черкаська область, № 11, с. 38

Упроваджуємо в практику

Велика приватизація: Херсонський завод скло-виробів, № 8, с. 16

Головний критерій – практика, № 7, с. 10

ПЛУЩЕНКО Г. А. Збереження державного майна – справа загальнонаціональна, № 8, с. 13

ГУСАКОВ С. І. Деякі питання корпоративного управління в контексті положень Закону України «Про управління об'єктами державної власності», № 1, с. 10

МОРЕХОДОВА С. П. Використання державного майна, яке не увійшло до статутних фондів господарських товариств, № 7, с. 13

СОРОКІНА О. В. Передання об'єктів житлового фонду в комунальну власність, № 11, с. 35

Гостре питання

ГАВРИЛЕНКО В. Я. Особливий погляд на проблеми гуртожитків (з досвіду РВ ФДМУ по Запорізькій області), № 5, с. 15

Гуртожитки: конфлікт інтересів (досвід Херсонщини), № 2, с. 14

ГУСАКОВ С. І. Деякі питання антирейдерства, № 7, с. 24

ДИТКО Л. В. Правові питання продажу об'єктів малої приватизації разом із земельними ділянками, № 9, с. 12

ДУДЧЕНКО Н. В. Вода й камінь пробива, № 4, с. 29

ЙОВЕНКО В. І. З досвіду передприватизаційної підготовки міжгосподарських підприємств, № 9, с. 15

КОСАЧ Д. В. Управління об'єктами цивільної оборони, які не увійшли до статутних фондів господарських товариств під час приватизації, № 10, с. 17

ПОЛЩУК В. Ю., СТЕПУРА Т. І., ЗИМА Л. Б. Приватизація земельних ділянок разом з розташованими на них об'єктами (з досвіду Житомирської області), № 11, с. 23

РОДІНА О. Е. Проблеми рейдерства в Україні та правові шляхи його уникнення, № 7, с. 29

РОСОВСЬКА В. В. Проблемні питання привати-

зації об'єктів разом із земельними ділянками у Сумській області, № 3, с. 26

ФАДЄЄВ В. Ю. Проблеми захисту прав громадян – мешканців гуртожитків, № 9, с. 20

Досвід регіонів

ЖАБОТИНСЬКА О. Д. Щодо питання продажу пакетів акцій ВАТ, № 11, с. 20

ЗБУРЖИНСЬКИЙ В. Ф. Колектив односторонців (з досвіду організаційно-кадрової роботи в Регіональному відділенні ФДМУ по м. Києву), № 6, с. 34

КАЗАНСЬКИЙ Є. М., ЩЕРБИНА О. М. Власники нової формації – справжні хазяї (досвід приватизації в Миколаївській області), № 8, с. 7

КУЧЕРУК С. С. Проблеми соціальної інфраструктури на Хмельниччині, № 7, с. 18

Проблемні питання приватизації довгобудів у Закарпатському регіоні, № 7, с. 21

СЕРГЄЄВА Н. Г., ШМИКОВА С. Д. Щаслива доля харківських довгобудів, № 1, с. 14

Економічна реформа: теорія і практика

АЙГІСТОВА В. А. Аудит ефективності державних підприємств, № 2, с. 17

БАРІЛЮК М. М., ПІТЮРЕНКО О. І., СІРОШ М. В. Формування інвестиційного потенціалу – один із чинників розвитку АРК, № 10, с. 24

ГАЛАСЮК В. В. Нові можливості для аналізу змін відносних величин структури, № 7, с. 32

ПЕТРАКОВ Я. В. Щодо необхідності перегляду концепції державного підприємництва в Україні, № 10, с. 27

ПРОЦКІВ О. П. Особливості формування пріоритетів приватизації в Україні, № 10, с. 19

ШКВАРЧУК Л. О. Оцінка впливу приватизаційних процесів на стан економіки, № 6, с. 45

Звітують регіони

ЗБУРЖИНСЬКИЙ В. Ф. Приватизаційні процеси столичного регіону, № 12, с. 17

Контроль за виконанням умов договорів купівлі-продажу (досвід Харківщини), № 3, с. 22

МИХАЛЕЦЬКА А. А. Особливості приватизації об'єктів соціальної сфери, № 1, с. 24

Корпоративне управління

ПАЛИВОДА Л. В. Корпоративне управління в процесі банкрутства підприємств, № 5, с. 26

ПОЛЮХІНА Л. М. Сучасний стан і проблемні питання корпоративного управління на Закарпатті, № 5, с. 29

ПОНОМАРЕНКО Н. О. Управління корпоративними правами в державних холдингових компаніях (на прикладі шахтобудівного комплексу України), № 4, с. 33

СОСНОВИЙ В. Й., САЛЬНИКОВ О. О. Пріоритетні напрями у сфері управління державними корпоративними правами ВАТ, № 7, с. 37

ШКІЛЬНЯК М. М. Необхідність впровадження системи управління державною власністю, № 2, с. 22

ШКІЛЬНЯК М. М. Особливості механізму управління державною власністю, № 12, с. 12

На допомогу менеджеру

Експрес-тест: Як ви спілкуєтесь, № 3, с. 61

«Людський бік підприємства», № 8, с. 63, № 11, с. 63

Тест: Який Ви керівник?, № 7, с. 63

Оренда, лізинг, концесія

ГОРБЕНКО М. М., ВІСКУБ А. О. Орендні відносини в умовах ринкової економіки (досвід Дніпропетровщини), № 11, с. 15

ГОРЛАЧ Н. Ю., ДУРИЦЬКИЙ В. В. Деякі питання у сфері оренди державного нерухомого майна, № 5, с. 37

ЖУКОВ В. П. Передавання в оренду державного майна на конкурсних засадах, № 6, с. 42

РІЗНИК В. О. Оренда майна у місті Києві: проблеми та шляхи їх вирішення, № 1, с. 18

ТУРСЬКИЙ Г. Е. Оренда державного майна на Кіровоградщині, № 9, с. 27

Оцінка майна

БУЛГАКОВА С. А. Особливості оцінки об'єктів приватизації, № 2, с. 32

Особливості сучасного ринку оціночних послуг в Україні (поради замовникам оцінки), № 4, с. 46

ТИМОЩИК Л. П. Щодо особливостей оцінки об'єктів у нематеріальній формі, № 4, с. 42

ТИМОЩИК Л. П. Оцінка майнових прав інтелектуальної власності: методичний та правовий аспекти, № 9, с. 51

УСТИМЕНКО О. О. Застосування Національного стандарту № 3 «Оцінка цілісних майнових комплексів» в практичній оціночній діяльності, № 2, с. 29

Після приватизації

«Багатий стіл» «Родини» (про діяльність ВАТ «Костопільський завод продтоварів»), № 5, с. 21

ВАТ «КРАМО»: сходини до успіху, № 4, с. 2

Відкрите акціонерне товариство «ТК «Стиль»: кроки зростання, № 11, с. 30

Рожищенські золоті сири, № 7, с. 2

«Сан-Соль»: настрої сонця № 11, с. 28

Скарби землі на благо людям (ВАТ «Інгулецький гірничо-збагачувальний комбінат»), № 7, с. 6

Смачний асортимент Мукачівського консервного заводу, № 9, с. 34

«Столичне» життя київського будинку побуту, № 8, с. 2

«Стратегічна» продукція Чернівецького хлібокомбінату, № 6, с. 24

Сьогodenня приватизованих довгобудів Івано-Франківщини, № 6, с. 21

Три історії успіху (про успішні приватизаційні проекти), № 3, с. 32

Потребує вирішення

ГОЛІКОВА Ю. М. Актуальні питання у сфері управління державним майном, № 10, с. 13

Соціальні наслідки приватизації

Як друкували й друкують в Острозі (приватизаційний досвід славетної друкарні), № 9, с. 23

Соціальний портрет керівника

Жінка-керівник – це сучасна реальність (нарис про начальника відділу управління державним майном РВ ФДМУ по Хмельницькій області Н. Підлісну), № 5, с. 18

Невтомний генератор ідей (нарис про генерального директора ВАТ «Рівненська фабрика нетканних матеріалів» В. М. Коберського), № 9, с. 30

Принцип життя: за висотою – висота (нарис про начальника РВ ФДМУ по м. Києву В. Збуржинського), № 4, с. 36

Сучасна жінка-керівник (нарис про заступника начальника РВ ФДМУ по Миколаївській області Л. Очкурову), № 3, с. 37

Улюблена робота на все життя (нарис про голову правління ВАТ «Северодонецький науково-дослідний та конструкторський інститут хімічного машинобудування» Ю. А. Тихомирова), № 8, с. 21

Сучасні реалії приватизації

Швейна фабрика імені Ніни Онілової не зраджує свою славетну історію, № 6, с. 2

Регіональні реалії приватизації

ДОЦЕНКО Л. В. Досвід набувається з роками, № 9, с. 38

ЗАКАРПАТТЯ: приватизація у цифрах і фактах, № 1, с. 2

МОЛЧАНОВ О. В., МИХАЙЛЕНКО О. В. Темпи приватизації на Дніпропетровщині, № 3, с. 18

Реформування власності на Житомирщині: час нових завдань, № 2, с. 2

Уроки права

АНУФРІЄВ О. І. Деякі аспекти застосування суб'єктами господарської діяльності інституту комерційної таємниці, № 3, с. 29

БУРКОВСЬКИЙ І. В. Деякі проблеми, пов'язані з виконанням рішень судів на користь органу приватизації, № 8, с. 24

МАРКЕЛОВ О. Ю. Особливості виконавчого провадження зі стягнення грошових коштів з державних органів приватизації за судовими рішеннями, № 2, с. 26

МАТИС А. С., ЄВТОДЬЄВА І. М. Судова практика з питань стягнення заборгованості за орендними платежами до державного бюджету, № 5, с. 33

ОВЕЧКІНА С. П. Практика судового вирішення спорів, що виникають у сфері орендних відносин, № 11, с. 11

ЯНУШКЕВИЧ Т. В. Визнання права державної власності на нерухоме майно в судовому порядку, № 6, с. 38

Фондовий ринок

ДЗЮБА П. В. Структура доходності акцій та фондових ринків зарубіжних країн (на прикладі США), № 10, с. 34

ДЗЮБА П. В. Динаміка розвитку міжнародного ринку акцій: досвід кризового періоду, № 12, с. 21

Довідково-аналітичні матеріали

Аналітична довідка про роботу Фонду державного майна України та хід виконання Державної

програми приватизації за 9 міс. 2007 р., № 1, с. 29

Аналітична довідка про роботу Фонду державного майна України та хід виконання Державної програми приватизації у I кварталі 2008 року, № 7, с. 40

Аналітична довідка про роботу Фонду державного майна України та хід виконання Державної програми приватизації у I півріччі 2008 р., № 10, с. 2

Деякі аспекти регуляторного впливу наказу Фонду державного майна України «Про затвердження Методики оцінки майнових прав інтелектуальної власності», № 9, с. 62

Звіт про роботу Фонду державного майна України та хід виконання Державної програми приватизації у 2007 році, № 4, с. 5

Інформація про стан роботи зі зверненнями громадян у структурних підрозділах центрального апарату ФДМУ в 2007 році, № 2, с. 37

Інформація про хід приватизації державного майна в Україні за 2007 рік, № 3, с. 4

Інформація щодо реформування відносин власності в Україні за 2007 рік, № 3, с. 15

Інформація щодо реформування відносин власності в Україні за I квартал 2008 року, № 6, с. 29

Інформація щодо реформування відносин власності в Україні за I півріччя 2008 року, № 9, с. 9

Інформація щодо реформування відносин власності в Україні за 9 місяців 2008 року, № 12, с. 9

На засіданні Громадської ради при Фонді державного майна України, № 11, с. 3

На засіданні колегії Фонду державного майна України, № 3, с. 2

На засіданні колегії Фонду державного майна України, № 5, с. 2

На засіданні колегії Фонду державного майна України, № 11, с. 2

Перелік оцінювачів, які допустили порушення законодавства у сфері оцінки майна, виявлені під час рецензування експертними радами саморегулювних організацій оцінювачів, № 6, с. 62

Перелік юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в вересні 2008 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває у державній власності, № 11, с. 42

Перелік юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в грудні 2007 року угоду з Фондом державного майна України про продаж майна, що перебуває у державній власності, № 2, с. 42

Перелік юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в другому півріччі 2007 року угоду з Фондом державного майна України про виконання послуг під час приватизації об'єктів, № 3, с. 45

Перелік юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в жовтні 2008 року з Фондом державного майна України договір про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності, № 12, с. 27

Перелік юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в квітні 2008 року з Фондом державного майна України договір про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності, № 6, с. 50

Перелік юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в липні – серпні 2008 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності, № 10, с. 44

Перелік юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в листопаді 2007 року угоду з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності, № 1, с. 27

Перелік юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в лютому – березні 2008 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності, № 4, с. 48

Перелік юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в січні 2008 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності, № 3, с. 46

Перелік юридичних осіб, які уклали (переуклали) в травні 2008 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності, № 7, с. 49

Перелік юридичних осіб, які уклали (переуклали) в червні 2008 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності, № 8, с. 37

Проблемні питання, що виникають під час провадження справ про банкрутство товариств, у ста-

тутному капіталі яких частка державної власності перевищує 25 відсотків, № 5, с. 9

Про визнання статусу саморегульвної організації оцінювачів, № 12, с. 8

Результати контролю за виконанням умов договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації, здійсненого державними органами приватизації в IV кварталі 2007 року, № 3, с. 6

Результати контролю за виконанням умов договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації, здійсненого державними органами приватизації в I кварталі 2008 року, № 6, с. 6

Результати контролю за виконанням умов договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації, здійсненого державними органами приватизації протягом II кварталу 2008 року, № 9, с. 2

Результати управління корпоративними правами держави в господарських товариствах, національних акціонерних і державних холдингових компаніях за 2007 рік, № 6, с. 12

Результати управління корпоративними правами держави в господарських товариствах, національних акціонерних і державних холдингових компаніях за I квартал 2008 року, № 8, с. 30

Результати управління корпоративними правами держави в господарських товариствах, національних акціонерних і державних холдингових компаніях за I півріччя 2008 року, № 11, с. 5

Стан підготовки до продажу в 2008 році державними органами приватизації земельних ділянок державної власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації, № 5, с. 3

Іменний показчик

АЙГИСТОВА В. А., № 2, с. 17
АНУФРІЄВ О. І., № 3, с. 29
БАРИЛЮК М. М., № 10, с. 24
БУЛГАКОВА С. А., № 2, с. 32
БУРКОВСЬКИЙ І. В., № 8, с. 24
ВИСКУБ А. О., № 11, с. 15
ГАВРИЛЕНКО В. П., № 5, с. 15
ГАЛАСЮК В. В., № 7, с. 32
ГЛУЩЕНКО Г. А., № 8, с. 13
ГОЛІКОВА Ю. М., № 10, с. 13
ГОРБЕНКО М. М., № 11, с. 15
ГОРЛАЧ Н. Ю., № 5, с. 37
ГУСАКОВ С. І., № 1, с. 10; № 7, с. 24

ДИТКО Л. В., № 9, с. 12
ДЗЮБА П. В., № 10, с. 34; № 12, с. 21
ДОЦЕНКО Л. В., № 9, с. 38
ДУДЧЕНКО Н. В., № 4, с. 29
ДУРИЦЬКИЙ В. В., № 5, с. 37
ЄВТОДЬЄВА І. М., № 5, с. 33
ЖАБОТИНСЬКА О. Д., № 11, с. 20
ЖУКОВ В. П., № 6, с. 42
ЗБУРЖИНСЬКИЙ В. Ф., № 6, с. 34; № 12, с. 17
ЗИМА Л. Б., № 11, с. 23
ЙОВЕНКО В. І., № 9, с. 15
КАЗАНСЬКИЙ Є. М., № 8, с. 7
КОСАЧ Д. В., № 10, с. 17
КУЧЕРУК С. С., № 7, с. 18
МАРКЕЛОВ О. Ю., № 2, с. 26
МАТИС А. С., № 5, с. 33
МИХАЙЛЕНКО О. В., № 3, с. 18
МИХАЛЕЦЬКА А. А., № 1, с. 24
МОЛЧАНОВ О. В., № 3, с. 18
МОРЕХОДОВА С. П., № 7, с. 13
ОВЕЧКІНА С. П., № 11, с. 11
ПАЛИВОДА Л. В., № 5, с. 26
ПЕТРАКОВ Л. В., № 10, с. 27
ПІТЮРЕНКО О. І., № 10, с. 24
ПОЛЩУК В. Ю., № 11, с. 23
ПОЛЮХІНА Л. М., № 5, с. 29
ПОНОМАРЕНКО Н. О., № 4, с. 33
ПРОЦКІВ О. П., № 10, с. 19
РІЗНИК В. О., № 1, с. 18
РОДІНА О. Е., № 7, с. 29
РОСОВСЬКА В. В., № 3, с. 26
САЛЬНІКОВ О. О., № 7, с. 37
СЕРГЄЄВА Н. Г., № 1, с. 14
СІРОШ М. В., № 10, с. 24
СОРОКІНА О. В., № 11, с. 35
СОСНОВИЙ В. Й., № 7, с. 37
СТЕПУРА Т. І., № 11, с. 23
ТИМОШИК Л. П., № 9, с. 51; № 4, с. 42
ТУРСЬКИЙ Г. Е., № 9, с. 27
УСТИМЕНКО О. О., № 2, с. 29
ФАДЄЄВ В. Ю., № 9, с. 20
ШКВАРЧУК Л. О., № 6, с. 45
ШКІЛЬНЯК М. М., № 2, с. 22; № 12, с. 12
ШМИКОВА С. Д., № 1, с. 14
ЩЕРБІНА О. М., № 8, с. 7
ЯНУШКЕВИЧ Т. В., № 6, с. 38